

HERBERT MADINGER

VRATI SE!

Knjižica za ispovijed

Herbert Madinger

VRATI SE!

Knjižnica

U PRAVI TRENUTAK
157

Uređuje i odgovara
IVAN ZIRDUM

Izdavač
Karitativni fond
"NE ŽIVI ČOVJEK SAMO O KRUHU"
ĐAKOVO

ISBN 953-208-133-X

Tisak: Novi Time d.o.o. Đakovo

HERBERT MADINGER

VRATI SE!

Knjižica za ispovijed

Drugo hrvatsko izdanje

ĐAKOVO, 2003

Naziv izvornika
KOMM ZURÜCK!
Ein Beichtbüchlein

Austrijski izdavač
ERZDIÖZESE WIEN
Kath. Glaubensinformation

S njemačkog preveo
STJEPAN GUT

Knjiga se može naručiti na adresu:
Knjižnica
U PRAVI TRENUTAK
31400 Đakovo, pp 51
Tel./fax: (031) 811-774
E-mail: u.pravi.trenutak@os.hinet.hr
www. u-pravi-trenutak.com

Dragi prijatelju!

Naš život je kao sjemenka koja se tek postepeno kroz nekoliko desetljeća razvija. Što je tjera? Što je pokretna snaga sjemenke? To je tajanstvena snaga, koja je naizgled godinama »mrtva«, dok sjemenka ne nađe pogodno tlo, koje joj odgovara pri nicanju.

Tako jednog dana nadođe voda milosti, toplo sunce ljubavi i prije svega plodno zemljište patnji: tada sjemenka isklija za nekoliko dana i postaje prekrasan, plodonosan klas zlatno žute boje, koji se zatalasa na pšeničnom polju...

Prijatelju, želiš li da i tvoj život tako prekrasno uspijeva? Tada slijedi onaj unutarnji podsticaj! »Pogonska snaga«, koja tjera tvoj život prema Bogu, to je tvoja savjest. Ona je glas Božji, koji govori tvom srcu, jer je On tvoj dobri Otac, a ti njegovo ljubljeno dijete.

On ti danas govori: »Vrati se!« On ti može oprostiti. On te može poljubiti u čelo. On ti može osigurati mjesto u Očevoj kući:

»Ti si moje ljubljeno dijete, koje mi je po volji.«

Prijatelju, želiš li doći *Ocu*?

Za to moli tvoj

Dr Herbert Madinger

»IMAO JE SMILOVANJA S NJIMA« (Mt 9, 36)

»A kad vidje mnoštvo naroda, sažali se nad njima, jer bijahu satrveni i zapušteni kao ovce bez pastira.« (Mt 9, 36)

Kada je Isus prolazio kroz gradove i sela svoje domovine, viđao je mnoge ljude u njihovim nevoljama. Tada je osjećao za njih žarku samilost, jer su bili umorni i iscrpljeni kao ovce, koje nemaju svog pastira. I onda je bilo slično kao i danas:

razbijeni brakovi, zavedena djeca, iscrpljujući rad, prebrzi i besmisleni život, zavođenje i krivnje, ljudi u bijegu od svoga Boga...

Danas je ponešto i gore. Život je postao kao razorna bujica koja sve ruši, i onaj koji se suprotstavlja, valovi ga odnose u nepovrat. Čovjek je uvučen u život bez Boga, bez Božjih načela, a u život bez molitve i mira u srcu.

Prijatelju, Isus ima smilovanja s tobom! Vjeruj u njegovu ljubav, čak i onda, kada je nestao ispred tvojih očiju. Vjeruj u njegovo milosrđe, čak i onda, kada tvoja duša stenje pod teretom grijeha. Njihovo milosrđe je veće, nego li tvoja krivica. Njegova ljubav je sjajnija od sve tame u tebi. Njegova milost je moćnija nego li sve klonulosti tvoje duše.

Vjeruješ li u žarko milosrđe Božje s tobom?

Zoveš li ga s puno pouzdanja? Da li se moliš za njegovu pomoć? Tražiš li njegovo svjetlo? Njegovo oproštenje?

Glas dobrog pastira

Isus je osjećao duboku samilost za ljude, jer su tako napušteni kao ovce bez pastira. Tko poučava današnje ljude da razlikuju dobro i zlo? Tko će im objasniti Božja načela? Tko će im pokazati put prema molitvi, ljubavi i miru? Tko će im pomoći u pomirenju i jedinstvu s Bogom?

Isus ti govori: nisi sam, nisi napušten, jer *Ja* ti govorim i pomažem ti. Isus je dobri pastir. On ti govori posve lično. Kao što pastir ovce zove pojedinačnim imenom i vodi ih na pašu.

Poznaješ li njegov *glas?* (Iv 10, 3) Duboko u tvojoj nutrini javlja se *glas,* koji te zove i tješi, jača i ohrabruje, vodi i brani. To je glas savjesti, Prepoznaj ga po dubokom *miru,* koji iz savjesti potiče.

Isus je *glas Božji,* koji se obraća svakom čovjeku. On je svjetlo, koje prosvjetljava svakog čovjeka, pa živio on bilo koliko u dubini tame. On je *Riječ Božja,* koja te oslovljava i ohrabruje: Vratite se natrag! Dođi nebeskom Ocu!

Osjećaš li u svojoj duši taj glas, koji te zove: Vrati se natrag! Dođi nebeskom Ocu!?

Bog stoji pred vratima tvoga srca i kuca:
Hoćeš li mu otvoriti?
Hoćeš li ga zamoliti, da uđe u tvoje srce?

Da li ti se povratak Bogu čini nemogućim?

Ti kažeš: povratak Bogu: Da, ali ne sada!

Jer sada se nalazim usred vreve i uopće nemam vremena za Boga. Sada sam usred razorne struje, koja odvodi od Boga. Ne mogu se suprotstaviti struji bezbožnog vremena.

Nedostaje mi snaga, vrijeme, odlučnost, uzor...

Nalaziš se u situaciji kao i zabludjeli sin koji kao i ti živi u bezbožnoj zemlji i provodi život bez Boga. Kada je zapao u nevolje i poželio da se vrati u očevu kuću, smatrao se nedostojnim da se u kuću vrati kao sin. »Nisam dostojan, da budem tvoj sin.«

Prijatelju, postupi kao i taj izgubljeni sin! On je rekao svom ocu: »Oče, sagriješio sam protiv neba i protiv tebe. Nisam više dostojan, da se zovem tvojim sinom. Primi me kao jednog od svojih najamnika!« (Lk 15, 18) Tada mu otac pade oko vrata, poljubi ga, i priredi mu radosnu gozbu i dade mu moć i snagu, da bude sin kuće!

»Jer moj sin bijaše mrtav i oživje, bijaše izgubljen i nađe se!«

Prijatelju, imaš li pouzdanja, da će te Bog opet primiti kao svog izgubljenog sina?

Jesi li spreman priznati Ocu svoje grijehe?

»Još danas bit ćeš sa mnom u raju.«

Ljubav Božja prolazi kao sunce kada na horizontu izlazi ili zalazi: tada se pojavljuje usprkos gustih oblaka tmurno kao da je izgubilo svjetlosnu snagu. Tako je i kod nas grešnika: radi tmastih oblaka naših grijeha ne može se sunce Božjeg milosrđa probiti kroz tamu. Jedva spoznajemo njegovu ljubav i malo od toga osjećamo. Ali poneki puta se potpuno probije kao u primjeru desnog razbojnika na križu. On je bio prestupnik i u trenutku je dobio oproštenje: »Danas još bit ćeš sa mnom u raju.« (Lk 23, 43)

Milosrđe Božje s griješnikom toliko je veliko, da »pravednici« često zbunjeno negoduju, što Bog griješnicima tako lako i tako često oprašta: Stariji brat »izgubljenog sina« bio je ljut, što je otac radi povratka izgubljenog sina priredio radosnu gozbu, umjesto da ga na pravi način ukori. Tada mu otac reče: »Dijete moje, moramo se radovati i proslaviti svečanost, jer je tvoj brat bio izgubljen i pronađe se!«

Prijatelju, možeš li vjerovati u preobilno smilovanje tvog nebeskog Oca s tobom?

Imaš li povjerenja, da će ti oprostiti, ako ga usrdno zamoliš: Oče, oprosti mi!

Bog ide za izgubljenom ovcom

Borimo se protiv toga, ako nas netko usporedi sa »izgubljenom« ovcom. Jer u prvome redu nismo ovce i drugo pogotovo nismo »izgubljene«, zalutale, ljudi u zlu. A ipak nam prija, ako se drugi o nama brinu, i vode nas u susret sa živim kršćanima i dobrim svećenicima. Koliko moramo zahvaljivati takvim ljudima! I takvim svećenicima. – Sam Bog je dobri pastir, koji ide za izgubljenom ovcom, dok je ne pronađe.

»A kad je nađe, stavi je, pun veselja, na svoja ramena, te čim dođe kući, pozove i prijatelje i susjede pa im rekne: Radujte se sa mnom, jer sam našao svoju izgubljenu ovcu!« (Lk 15, 5)

Prijatelju, upoznaj milosrđe Božje, jer on ide za tobom. On je već preko mnogih ljudi govorio tvom srcu. Da li si to poslušao? Ili će Bog i o tebi reći: »Cio dan pružah ruke svoje prema neposlušnom i buntovnom narodu.« (Rim 10, 21)

Da li si poslušao riječi onih ljudi, koji su te zvali natrag Bogu?

Ili je tvoje uho gluho i tvoje srce tvrdo i ne sluša glas dobrog pastira?

Postoji grijeh i krivica

Srž Isusovih propovijedi bio je poziv za obraćenje: »Obratite se!« (Mt 4, 17)

Isus zna kako su naopako usmjereni putevi na kojima ljudi traže sreću. – Što je »grijeh«? U čemu je ludost naših puteva?

Prijatelju, ključna kušnja čovjeka je u tome, da živi bez Boga, kao da smo mi sami svoj vlastiti bog.

»Grijeh« je »odvajanje« od Boga, bijeg od Boga na putovima koji vode sve dalje od Boga.

Da, prijatelju, to je žalac smrti, koji je u najdubljoj dubini ljudskog srca:

»Bit ćete kao bogovi.« (Post, 3, 5)

To je praiskonska čovjekova kušnja za nezavisnošću i samovoljom.

Čovjek koji ljubi svoje »ja« neće se pokoriti pred unutrašnjim zakonom: »Moraš!« »Krivica« nastaje od (morati). Prijatelju, gdje si to postavio sebe iznad volje Božje i njegovog zakona? Gdje ti živiš kao ja – čovjek, kao egoista, tražeći bezobzirno vlastitu korist? Grijeh je zlo u nama: kakovo si zlo nanijeo svom bližnjemu? –

Ja-čovjek, egoist, stvara prisilno suze i žalost, i na kraju doživljava on sam usamljenost i hladnoću, gorčinu i razočaranje.

Svijet bez Boga nema ljubavi niti smisla.

»Grijeh« je ono, što te razdvaja od Boga: što te vodi dalje od Boga? Da li je i tebi potrebno obraćenje?

Želiš li se vratiti kući Ocu?
Želiš li započeti novi život?

Da li si bez grijeha?
Zar ti je obraćenje nepotrebno?

Svuda se govori o tome kako moderni čovjek više nema svijesti o grijehu.

I crkveni ljudi razbijaju si danas glavu kako da vjernike opet dovedu u ispovijedaonicu. Kod nas taj problem ne postoji na tako svojevrstan način. Naši mladi svećenici imaju naime slijedeće iskustvo: kada mladi ljudi dođu u razdoblje razmišljanja o samima sebi ili na seminar za mlade, tada su ispovjedaonice gotovo sasvim prazne, ali čim se ljudi potpuno predaju Bogu odlaze u prostorije za razgovore.

Tada se svi zbijaju oko svećenika i traže puteve kako da se odviknu od svojih naopakih navika i sklonosti! – Prijatelju, uzevši općenito, to je sasvim jednostavno: Tek kada poželiš da se posve vežeš uz Boga i želiš mu svim srcem biti vjeran, tek tada primjećuješ sve zapreke koje te sprečavaju na putu ka Bogu. –

Što je grijeh? Što je zlo? Zlo te odvaja od Boga. Ono što te odvaja od Boga, to je zlo!

Prijatelju, upoznaješ li zlo, koje te odvaja od Boga?
Želiš li se svim svojim srcem vezati uz Boga?

Vjeruješ li u Isusa, svog spasitelja?

Prijatelju, sada se ohrabri, da upoznaš Božju krasotu i veličinu svog vlastitog života: Bog te je zato pozvao, da primiš njegov vlastiti život, njegovu krasotu, njegovu vječnost. On ti želi reći:

»Sve moje pripada tebi; sve tvoje pripada meni.« (Iv 17, 10) –

Ali može li grešnik, zrnce prašine, ja-čovjek, egoista, biti jedno s Bogom?

Nije li grešniku potreban ognjeni plamen, koji će ga prvo očistiti od svakog zla?

Prijatelju, taj ognjeni plamen ljubavi je Isus. Ako u njega vjeruješ, tada ćeš poći njegovim putem i s njim dijeliti njegov život. Tada će ti on reći:

»Sve moje pripada tebi; sve tvoje pripada meni.«

On ti daje svoju krasotu, a ti njemu daješ svoju grešnost. On nosi tvoje grijehe, a ti nosiš plašt njegovog Božanstva. On umjesto tebe ide na Golgotu, a ti umjesto njega ideš u kraljevstvo nebesko.

To je spasenje. To je ljubav. To je opraštanje. Hoćeš li poći Isusovim putem?

Prijatelju, vjeruješ li u Isusa, u svog Spasitelja? Hoćeš li živjeti sa Isusom i ići njegovim putem?

Najvažnije mjesto obraćanja je ispovijed

Obraćenje je srž, srce Isusove propovijedi.

»Ispunilo se vrijeme, blizu je kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest!« (Mk 1, 15)

Bez odvraćanja od onoga što je bezvrijedno, ne može uspjeti nikakvo priklanjanje onome što je zaista važno. Bez promjene načina života nemoguća je vjera u Isusa. To obraćenje bilo je stoga preduvjet svakog krštenja. »Obratite se – reče im Petar. – Neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha«... (D ap 2, 38)

Na to obraćenje pozvan je svaki čovjek.

Kao što je cvijeću određeno da cvjeta, čovjek je stvoren zato, da se sav i potpuno obrati Bogu.

To je naš životni zadatak.

Ali gdje je ostalo to obraćenje kršćana?

Danas se krste gotovo sva mala djeca. Kada se zapravo obraćaju krštenici? Kršćanstvo bez obraćenja je vatra na vodi.

Tek kada dječje krštenje postane stvarno djelatno, tada je ispovijedaonica najvažnije mjesto obraćenja.

Ispovijed (staronjemački = priznanje) je uvijek novo obraćenje i promjena srca.

Ispovijed je tvoj povratak Bogu.

Da li si se koji puta iz svega srca odlučio posvetiti samoga sebe potpuno i sasvim Bogu?

Da li je bilo koja tvoja ranija ispovijed već bila pravo obraćenje?

»Ohrabri se, sinko! Oprošteni su ti grijesi!«

Niti jedan čovjek ne može ti oprostiti grijehe! Nego samo onaj, koji je tvoje grijehe preuzeo na sebe, i koji može sve tvoje grijehe ponovo ispraviti, a to je Isus. On ti u ispovijedi oprašta tvoje grijehe: »Ohrabri se, sinko! Oprošteni su ti grijesi.« (Mt 9, 2)

Isus je svojim apostolima (i njihovim nasljednicima: biskupima i svećenicima (dao tu vlast, da u njegovo ime opraštaju grijehe. Što oni oproste to će vrijediti i na nebu. Kada izgovaraju spasavajuće riječi oproštenja u ime Isusovo, tada se spasavamo i pred Bogom. Nestaje kuge grijeha. »Zaista kažem vam: štogod svežete na zemlji, bit će svezano i na nebesima, i štogod razriješite na zemlji, bit će razriješeno i na nebesima.« (Mt, 18, 18) –

Prijatelju, pouzdaj se u Isusa. Samo on može doista sprati s tebe tvoju krivicu. Inače nitko drugi, nikakav psihijatar niti liječnik.

Isus je liječnik, koji liječi i ponovo vraća u život. On je došao pozvati grešnike, a ne pravednike. On želi i tebi reći:

»Sinko, opraštaju ti se grijesi.« (Mk 2, 5)

Imaš li povjerenja, da Isus u ispovijedi zaista briše tvoje grijehe? Da tvojoj duši vraća zdravlje i budi te na novi život?

Uzdaš li se, da će ti Isus oprostiti i najstrašnije grijehe?

Zašto moram svoje grijehe priznati čovjeku?

Gdje je Isus danas?

Gdje ga možemo naći i dotaći njegovu haljinu, da bi naš život opet ozdravio?

Isus je svuda ondje gdje se kršćani okupljaju u njegovo ime, mole, slušaju riječ Božju, svetkuju službu Božju, rade za kraljevstvo Božje.

On je u našoj sredini u Euharistiji, pod prilikama kruha i vina.

No on je još vidljiviji među nama: Krist je prisutan u ličnosti svećenika.

Kada svećenik u ime Kristovo naviješta njegovu riječ, služi Euharistijsku žrtvu sv. Mise, oprašta grijehe u ispovijedi, tada je Isus u našoj sredini.

Prijatelju, to je najpotresnije za tebe: Sam Isus te oslobađa grijeha u ispovijedi!

Svećenik djeluje u ličnosti Kristovoj, zamjenjuje Krista: »Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas... kojima oprostite grijehe, oprošteni su im; kojima zadržite, zadržani su im.« (Iv 20, 21) –

Prijatelju, ti u ispovijedi ne priznaješ svoje grijehe čovjeku, nego Isusu, svojem Spasitelju!

Na početku ispovijedi dobro je ako izričito kažeš: »Priznajem svoje grijehe pred Bogom«... Vjeruješ li, da si se tada ispovijedio Isusu Kristu, Bogočovjeku?

Vjeruješ li u to, da te sam Isus liječi u dubini tvoje duše i oslobađa te grijeha, ako ih javno i iskreno priznaš svećeniku?

Tvoja ispovijed mora biti pravo obraćanje

Mnogi se danas jadaju kako im ispovijed ništa ne koristi i da i dalje imaju iste grijehe.

Ali da li je tvoja ispovijed bila pravo obraćenje? Snagu ispovijedi ćeš iskusiti, ako je tvoje obraćenje iskreno odreknuće, pravo priklanjanje i povratak kući Očevoj! Odreknuće znači: moraš se obračunati sa svojim grijesima. Učiniti kraj grijesima.

Ako si spoznao da si lažljivac, ili puten, ili neiskren, ili lopov: moraš svijesno i voljno odustati od grijeha, odreći se grijeha! Sa svim posljedicama. Moraš znati: tako ne smije ići dalje! Ali snagu za to primit ćeš, ako si se iskreno obratio Isusu, vratio kući Očevoj.

Moraš ga dotaći i tada ćeš osjetiti njegovu snagu. »Ovi ga zamoliše da im dopusti samo dotaknuti se skuta njegove haljine. I ozdraviše svi koji ga se dotakoše.« (Mt 14, 36)

Ako ostaneš u njegovoj blizini, iskusit ćeš snagu, koja od njega izlazi. »... jer je iz njega izlazila sila koja je liječila sve.« (Lk 6, 19)

Još više: tvoje obraćenje mora biti pravi povratak Bogu! Moraš ostati uz Isusa, kod njega stanovati, prebivati u njegovoj kući.

Potrebna ti je molitva i stalna Božja blizina. Inače će te progutati vrtlog i struja napasti povući i ludost svijeta koji je daleko od Boga.

Imaš li domovinu kod Boga? Jesi li stanar u Isusovoj kući?

Imaš li volju da prekineš s grijehom?

Potrebna ti je tišina i razmatranje

Svaki čovjek mora jednom naći vremena za razmišljanje. Ili onda, kada Bog svoje sjajno svjetlo i svoju blizinu izliva na dušu, ili onda, kada se očigledno sve lomi i izgleda besmislenim.

Tada čovjek traži smisao, koji je izgubio: kome pripadam? Da li sam potpuno i bez ostatka sam?

Zar više ne postoji nikakvo svjetlo za moj život? Mogu li još svoje krivice ispraviti? Da li sam ja kriv što sam nesretan?

Čas milosti postaje čas pokajanja: obuzima te gađenje prema besmislenom, ti ne želiš više biti rob svojih strasti i djela nasilja.

Spoznao si ponor ništavila, najdublju tamu.

Sada se groziš.

Želiš natrag Ocu, želiš započeti novi život.

To je čas obraćenja. –

Prijatelju, ne čekaj da ugledaš ponor. Nađi vremena za razmišljanje, osiguraj si tišinu. Misli na cilj svoga života, na smisao, na kuću Očevu, na ono što je u tvom životu nerazorivo.

Da li ti je cilj pred očima?

Tada ćeš također spoznati, što te još razdvaja od Boga.

Da li si svakodnevno osiguravaš vrijeme za razmišljanje?

Ili si izgubio kontrolu nad svojim životom?

Ili svijesno izbjegavaš razmišljanje?
Tražiš li razbibrigu, da ne bi morao razmišljati?

Velika ljubav, veliko kajanje

Bog oprašta svakome, koji se iskreno kaje. On poziva i nas ljude da oprostimo svakome tko se kaje: »Ako ti brat sagriješi, ukori ga pa mu oprosti ako se kaje. Ako i sedam puta na dan sagriješi protiv tebe i sedam ti se puta obrati i rekne: Kajem se – oprosti mi!« (Lk 17, 3) Zar je Bog trebao biti manje brižan nego njegovo stvorenje? On će oprostiti svakome koji se kaje.

Ali tko se to zapravo kaje za svoje grijehe? Prijatelju, stvarno pokajanje iskazuje samo onaj koji doista ljubi! Tko nekog čovjeka uistinu ljubi, taj će u srcu osjećati strašan bol, ako se tu ukliještio bilo koji klin nesporazuma.

I on će se mnogo truditi, da sve opet dovede u red. Isto je tako i u našim odnosima prema Bogu: poznata gradska grešnica je neprekidno plakala i ljubila Isusove noge, kada je pomoću njega našla put ka Bogu i napustila svoj stari način života.

Ona je pokazala veliko kajanje! Jer je mnogo ljubila. I radi toga su joj grijesi bili oprošteni!

»Zato, kažem ti, oprošteni su joj grijesi, i to mnogi, jer je pokazala mnogo ljubavi.« (Lk 7, 47)

Prijatelju, kaješ li se što si živio tako daleko od Boga, ili i sada živiš?

Kaješ li se što još uvijek postoji ponešto između tebe i Boga? Želiš li to izmijeniti?

U ispovijedi moraš govoriti sasvim iskreno

U ispovijedi je Isus tvoj liječnik, koji može izliječiti tvoju dušu.

Ali svaki liječnik mora prvo upoznati bolest koju treba liječiti. I za liječenje duša je potrebna dijagnoza. Radi toga moraš sa svećenikom govoriti potpuno otvoreno: U čemu je tvoja duševna nevolja? Gdje je korijen? Gdje je uzrok tvoje požude, tvojeg očajanja, tvojeg straha, tvoje ogorčenosti?

U ispovijedi moraš govoriti sasvim otvoreno. Istočna Crkva to naziva: »Otvaranje duše«. Svoju dušu moraš otvoriti pred Isusom.

Samo tako može istina ući u tvoju nutrinu i izliječiti te. Samo ako svoju dušu pred Isusom otkriješ i ništa ne prikrivaš, moći će Isus bolesnu dušu dotaći i izliječiti.

Samo Krist je ona istina koja ulazi u tvoje srce liječi te. Istina liječi. Pa i onda ako je poneki puta bolna. Bespomoćnost tako mnogih ispovijedi prvenstveno je pomanjkanje istine, otvorenosti i izjašnjavanja.

Da li u ispovijedi uljepšavaš svoje postupke?
Zar nemaš hrabrosti da u ispovijedi kažeš istinu?
Zar ti nedostaje poniznost?

Dobre nakane...

Poznata je izreka. »Put u pakao popločan je dobrim nakanama.« Ona izražava staro iskustvo:

Naša ljudska volja zapravo nema snage tako urediti život kako mi to zamišljamo. Ne vjerujem u dobre »nakane«. One ti donose beskrajna razočaranja. I konačno popuštaš. Prijatelju, ja vjerujem u nešto posve drugo: Iz dubine srca veži se za *Gospodina.*

Reci mu: »Gospodine, ti znaš sve ti znaš također da te ja ljubim! Pomozi mi da ostanem vjeran!«

Prijatelju, vjerujem u polagani rast. Sve živo raste. Ni ti ne možeš od danas do sutra postati sasvim drugačiji, jer to se više nikome ne događa...

Ali ti možeš od danas do sutra svoj život iskreno približiti Bogu! To je moguće.

I tada će ti *On* sam dati snagu, da rasteš, da ozdraviš, da se oslobodiš zla, da kreneš ispravnim putem...

Kod nas važi izreka: »Ništa na silu!«

Ne vjerujem u nasilničke nakane! Jer one slamaju. Ili će slomiti tebe. Vjerujem u milost Božju: Veži se intimno uz njega! Tada će ispovijed biti dobra.

Prijatelju, upitaj Boga, što bezuslovno moraš promijeniti! Da li ti je to poznato? Hoćeš li to učiniti?

Imaš li vremena da slušaš Boga i izvršiš ono što on od tebe traži?

Vrši pokoru!

Ispovijed se također zove sakrament pokore. Riječ »kajati se« znači: »popraviti se«, opet poravnati staze. U grčkom izvorniku tome odgovara riječ »metanoia«, potpuna promjena, osnova čovjeka, promjena mišljenja, obraćenje, povratak na pravi put.

Kako to da ta riječ »pokora« ima tako strašno značenje: tko još želi činiti pokoru? Tko još želi »Trpjeti pokoru« ili podnositi pokoru? Tko još želi nešto »izgubiti«?

Da prijatelju, radi toga važi:

»Tko hoće sačuvati svoj život, izgubit će ga, a tko izgubi radi mene svoj život, naći će ga.« (Mt 16, 25)

Onaj život, na koji Isus misli, mnogima se čini kao »gubitak« novca, udobnosti, zadovoljstava, slobode...

Ali samo ako se odvažiš na »gubitak« udobnosti uspet ćeš se na vrhunac brijega!

Što u životu smatramo »dobitkom« to se Isusu čini kao višestruki gubitak.

Prvi povratak, obraćenje, nikada se ne zbiva bez neke vrste pokore, »gubitka«.

Bolje ima svoju cijenu!

Ne možeš u isto vrijeme posjedovati i Boga i svoj »ja«, egoizam.

Odvaži se na bolji put!

»Pokora« koju ti zadaje ispovijednik je simbol one prave pokore koju donosi svako obraćenje.

Prijatelju, jesi li pronašao ono »blago u njivi« radi kojega si spreman rado »prodati« sve ostalo što posjeduješ?

Da li ti je poznat onaj mir srca, koji je dragocjeniji od svih stvari ovoga vremena?

Priznaj mu svakodnevno svoje grijehe!

Postoje iskreni unutarnji odnosi, koji su kao ogledalo, na kojemu zapažamo i najmanji dašak.

Ako se pojavi neko nezadovoljstvo u nama, drugi se odmah pitaju: »Da li nešto nije u redu?« I tada se i jedan i drugi trude da sve raščisti i izgovori, da bi se ponovo uspostavila slobodna komunikacija srca.

Koliko je u tim međuljudskim odnosima radosti i snage! – Ako iz svega srca ljubiš Boga, tada će te on u molitvi »podsjetiti« na ono što u posljednjih 24 sata nije bilo u redu!

On to čini iz ljubavi, da se između njega i tebe ništa ne ispriječi.

Sretan si, ako svakodnevno moliš Boga za oproštenje radi svega onoga na što te on upozori!

Reci mu: »Oče, žao mi je! Oprosti mi! To je dovoljno. »Ako priznajemo svoje grijehe, vjeran je on i pravedan: oprostit će nam grijehe i očistiti nas od svake nepravednosti.« (I Iv 1, 9) –

Prijatelju, nemoj čekati do slijedeće ispovijedi! Moli Oca u nebu svakodnevno za oproštenje. I tada će tvoj mir biti velik.

Prijatelju, da li svakodnevno nalaziš vremena da se obratiš Božjem srcu?
Živiš li u potpunom miru s Bogom?

Da li dopuštaš, da mnoga zla opterete tvoju savjest, i radi toga ti Bog postaje stran?

Oproštenje možeš naći na mnogim putevima

O čemu se zapravo radi u ispovijedi?

Ne radi se o grijesima i greškama, nego o punom zajedništvu s Bogom! Radi se o ljubavi. Radi se o tome, da se uklone s puta sve zapreke, koje stoje na putu iskrenom odnosu s Bogom.

Isto je to kao i kada se među dvojicom ljudi pojave razlozi nesloge: obojica se moraju potruditi, da bi došlo do pomirenja.

Poneki puta će to postići direktnim razgovorom, slično kao i u ispovijedi. Ali se često događa, da do izmirenja lakše dolazi pismenim putem, djelima, koja pokazuju sklonost srca: dobra riječ, prava obzirnost, mali poklon, pažljivo obraćanje, priznavanje vlastitih grešaka...

Često možemo takvim djelima pokazati dobru volju, nego mnogim razgovorima, da se pošteno potrudimo uspostaviti prijateljski kontakt.

Slično je i kod Boga: pokaži svoje novo nastojanje djelima! To je ljubav. To donosi pomirenje. To donosi oproštenje. Čini dobro!

Tako ćeš primiti oproštenje za mnogo toga što si propustio.

Trudiš li se, da dođe do pomirenja u tvojoj obitelji, kada dođe do nesporazuma?

Trudiš li se, da se pomiriš s Bogom, ako si počinio neke greške?

Isus liječi tvoju dušu u ispovijedi

Preveliki broj današnjih ljudi ima ranjenu dušu. Poneki puta vlastitom krivicom, većinom međutim krivicom mnogih generacija vučemo teret na našoj duši. Gotovo nitko danas ne ljubi dijete, jer su već njihovi roditelji bili bez ljubavi i tako nisu mogli steći iskustvo ljubavi. Tako je u njihovoj duši rastao strah, ili bijes, osvetoljubivost, ili depresija, laž je često bila njihov oblik života, još prije nego što su sami došli do razlikovanja dobra i zla.

Tko je bio mnogo zapostavljen taj i sam odbacuje druge. Samo Bog pozna duše.

Samo on može razlikovati što dolazi od vlastite krivice, a što krivica mnogih generacija, koje su svoju tamu usadile u svoju djecu. –

Isus je liječnik koji može izliječiti naše duše. On nas liječi u ispovijedi, ako u njega vjerujemo. On je liječio uzete, bogalje, slijepe, gluhe, nijeme i mnoge druge bolesnike.

»Tu mu pristupi silan narod vodeći sa sobom hrome, kljaste, slijepe, nijeme i mnoge druge, te ih spusti do njegovih nogu, a on ih ozdravio.« (Mt 15, 30)

On će izliječiti i tebe, ako imaš pouzdanje u njega. Ispovijed nije jednostavno nabrajanje propusta, nego ispovijed traži tvoje pouzdanje u Isusa.

Vjeruješ li, da ti Isus želi pomoći u ispovijedi? Da te može izliječiti od bijesa i požude, od mržnje i strasti, od potištenosti i mnogih drugih tamnih strana života?

Vjeruješ li, da ti Isus može pomoći?

Prijatelju, što ti podrazumijevaš pod riječima: »Vjerovati u Isusa?«

Misliš li, da je sve učinjeno time što ga priznaješ za Sina Božjega?

Prijatelju, Isus podrazumijeva pod »vjerom u njega« i to, što mi danas označavamo kao »nadu« i pouzdanje.

On želi, da ti od njega mnogo očekuješ!

Jer on je Spasitelj!

Očekuj pomoć od Isusa! I to već sada!

Ne tek na dan posljednjeg suda ili u nebu.

Očekuj od Isusa, da on već sada bude uz tebe u svakoj tvojoj nevolji!

To je nada, to je živa vjera u Isusa, Spasitelja.

I na tu vjeru misli Isus.

Radi toga je dva slijepca upitao: »Kad je došao kući, pristupiše slijepci k njemu, a Isus im reče: Vjerujete li, da to mogu učiniti? (Mt 9, 28)

I tek tamo, gdje ljudi k njemu pristupaju sa živim iščekivanjem, tu je on pomogao, jer su povjerovali: »Tada im se dotače očiju i reče: Neka vam bude prema vašoj vjeri!« (Mt 9, 29)

Prijatelju, očekuj više od Isusa!

Očekuj, da će ti pomoći, ako si mu u ispovijedi priznao svoju nevolju!

Tko mnogo očekuje, mnogo će i primiti.

Jer on ima vjeru koja život daje.

Što ti zapravo očekuješ od Isusa?
Da li očekuješ njegovu pomoć tek na drugome svijetu?

Što zapravo moliš od Isusa?
Vjeruješ li u to, da će ti on dati, što ti je stvarno potrebno?

Oslobođenje od sila tmine

Zlo u nama nije kao tiskarska pogreška koju možemo ponovo ispraviti.

Nego tu se radi o strašnoj borbi u čovjekovoj nutrini, o borbi protiv sila mraka, o ponorima duše, o očajanju i mržnji, o prisili, o tjeskobnom, o iracionalnom.

Često se radi o izgubljenosti i propasti, radi se o životu i smrti.

Tim strašnim silama zla čovjek često nije dorastao. On se tada osjeća kao da je opsjednut i savladan od tih sila izvan sebe.

Prijatelju, postoji samo Jedan, koji ima moć nad tim silama mraka: On ih je pobijedio na križu. Po njemu ćeš postići pobjedu – snagom njegova imena. Jedino on te može osloboditi od tih strašnih sila tame. On je svojim učenicima dao punu vlast, ne samo da opraštaju grijehe, nego i da oslobađaju od tih sila tame: »Liječite bolesnike, uskrisujte mrtvace, izgonite zle duhove!« (Mt 10, 8)

Prijatelju, ako te muči zlo i prijeti da te savlada: Potraži oslobođenje u jednoj iskrenoj ispovijedi! Reci svećeniku istinu kako s tobom stvari stoje.

Vjeruješ li u to, da je Isus svojim učenicima dao vlast, da te oslobode od sila zla?

Ili sumnjaš u to, da ti Isus može pomoći u ispovijedi?

»Ostavljam vam mir; mir, i to svoj, dajem vam« (Iv 14, 27)

Poslije jedne iskrene, sveobuhvatne ispovijedi, u srcu se javlja duboki mir.

Ništa više ne stoji između tebe i tvoga Boga. Došao si do cilja, njemu, vječnom, koji ti je pokazao svoju kuću Očevu. Taj mir nije moguće opisati. Ne postoji ništa uzvišenije. Sada si možeš predočiti »nebo«. Taj mir Božji ima jednu posve drugačiju dimenziju – kao zadovoljstvo što ga osjećamo nakon uspješno završenog djela.

Mir Božji je duboki, unutarnji mir, što smo ga izmolili u miru i ljubavi.

I u isto vrijeme iz toga izvire duševna snaga koje ranije nije bilo: snaga dobrote i strpljenja, snaga prijateljstva i samosvladavanja...

Taj mir je plod Božjeg Duha, kojega nam Gospodin daruje u sve većoj mjeri, kada smo primili oproštenje grijeha; jer svako oproštenje grijeha je aktualizacija krštenja, kojom primamo Duh Božji:

»Obratite se – reče im Petar. – Neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha; tako ćete primiti dar – Duha Svetoga.« (Đ ap 2, 38)

Tražiš li duboki unutarnji mir kod Boga?

Ili misliš, da ćeš taj mir srca naći u prolaznim dobrima ovoga svijeta?

Primit ćete snagu odozgo

Mnogi se muče, da savladaju svoje neobuzdane nagone i da prevladaju svoje glavne grijehe: oholost, lakomost, nečistoću, zavist, neumjerenost, srdžbu, lijenost... Ali to im ne polazi za rukom, jer su njihove vlastite snage nedovoljne.

Ipak jednog dana događa se »čudo« u njihovom životu. U jednoj dobroj ispovijedi stavili su svoje siromaštvo pred noge Gospodinu i govore mu:

Gospodine, ti vidiš moje propuste. Nastupi sada ti! Jer ja sam preslab. Želim učiniti sve, što mi ti preporučuješ.

Od tada u njima se javlja nova duševna snaga.

Snaga koja ne dolazi od njih samih.

I sada ide sve »kao samo od sebe«.

Bog nastupa, on daje snagu. To je ona snaga iz visine: »Evo, ja ću poslati na vas ono što je Otac moj obećao. A vi ostanite u gradu dok se ne obučete u silu odozgo!« (Lk 24,49) – što je svima obećao, koji ga slušaju i Bogu se posve predaju.

To je slično kao kod komada željeza, koje se stavlja u vatru: postepeno se počinje žariti, postaje prikladno za kovanje i oblikovanje.

Bog želi da oblikuje tvoju dušu.

Poslušaj ga sa žarom u srcu!

Želiš li primiti tu »silu odozgo«?
Tada slušaj Boga sve više i više.
Jer ta snaga Duha Svetoga daje se svima, koji Boga slušaju.
»Za ovo svjedočimo mi i Duh Sveti kojega je Bog dao onima koji mu se pokoravaju.« (Dj ap 5,32)
Ili možda misliš, da su tvoje sile dostatne, da izađeš na kraj sa svim svojim grijesima?

Upoznat ćeš što je grijeh, pravda i sud

Na svojevrstan način ćeš poslije ispovijedi spoznati svoje grijehe dublje i radikalnije nego ranije. Tek poslije ispovijedi dolazi ti do pune svijesti dokle si zapravo dospjeo. Osjećat ćeš se kao jahač preko Bodenskog jezera, koji je tek kasnije spoznao kakvoj je opasnosti izbjegao. Odakle dolazi ta duboka i nova svijest o krivici i grijehu, o pravednosti i Božjem sudu?

Prijatelju, već ranije si potiskivao ono najbolje.

Čovjek se sa neprijatnim ne želi rado konfrontirati i stoga kaže: »Nije tako zlo.«

Tek kada si predočiš cijelu istinu, spoznaješ sa užasom, u kakvu si kaljugu zapao!

»Duh istine« prilazi ti odmah čim si se u dobroj, sveobuhvatnoj ispovijedi obratio Gospodinu i zamolio ga za oproštenje.

– Gospodin nam je izričito obećao, da će nas njegov Duh dovesti do dubokog uviđanja:

»On će, kad dobije, dokazati svijetu zabludu s obzirom na grijeh, na pravednost i na sud.« (Iv 16,8)

Taj Duh Božji bit će ti dan upravo onda, kada se u ispovijedi (odnosno krštenju) obratiš i zamoliš za oproštenje svojih grijeha.

»Obratite se – reče im Petar. – Neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha; tako ćete primiti dar – Duha Svetoga.« (Dj ap 2,38)

Jesu li za tebe grijeh, krivica, Božji sud značajne stvarnosti?
Ili su to za tebe prije svega prazne riječi, koje tebi ništa ne znače?

Ispovijed ništa ne koristi?

Sam Isus je govorio o tome, da ne možemo primiti oproštenja, ako i sami nismo spremni opraštati drugima:

»Ako li vi ne oprostite ljudima njihovih pogrešaka, ni vaš Otac neće vama oprostiti vaših.« (Mt 6,15)

Ako ne opraštamo, tada ispovijed gubi snagu.

Ako u srcu nosimo mržnju, nesklonost, predbacivanja i optužbe, tada je u nama suprotnost Duhu, koja Duhu ne ostavlja slobodno mjesto.

Bog nam u ispovijedi ne može dati svoga Duha, ako živimo u zavadi, neslozi, razdoru, neprijateljstvu, mržnji, ljubomori, rivalitetu.–

Što da činimo, ako nam ljudi iz neposredne okoline idu na živce, prijete nam, kleveću nas, izdaju nas, ili su nam neprijateljski nastrojeni?

Isus ti kaže: Moli i za svoje neprijatelje!

Tada ćeš naime bolje spoznati zašto je to tako, i ti ćeš s ljudima imati smilovanje.

Tada ćeš u njima vidjeti jadne griješnike, a ne sotonu, pravog »neprijatelja.«–

Snagu ispovijedi iskusit ćeš samo onda, ako ti sam prije toga opraštaš:

»Podnosite jedan drugoga i dobrostivo opraštajte međusobno ako tko protiv koga ima nešto što je za ukor. Kao što je Gospodin vama dobrostivo oprostio, tako i vi činite.« (Kol 3,13)

Da li si već koji puta razmišljao o molitvi »Oče naš«: »Oprosti nam duge naše kao što i mi opraštamo dužnicima našim?«

Postoje li ljudi kojima još zaista nisi oprostio?

Tada ćeš moći govoriti o Bogu!

Većina današnjih ljudi, kršćana, imaju stisnute usnice: Ne mogu govoriti o Bogu.

Niti jednom u svom vlastitom braku, često niti svojoj djeci, iako je to važno kao kruh i piće.

Odakle ta strašna zanemjelost?

Nemamo pouzdanja dati svjedočanstvo o Bogu, ako mi sami imamo nečistu, zlu savjest.

Plašimo se, da nas ne uzmu pod lupu i prstom pokazuju na nas: »Taj nas želi poučavati, i sam je u tintarnici!« – Isus nam je dao težak zadatak, da ga priznamo pred ljudima. Za takvog kršćanina priznavaoca priznavao je i on samoga sebe pred Ocem u nebu!

»Tko god mene prizna pred ljudima, priznat ću i ja njega pred svojim Ocem nebeskim.« (Mt 10,32)

Prijatelju, očisti svoju savjest u ispovijedi!

Tada ćeš možda još imati cijelo mnoštvo i grešaka, ali se tada ne moraš plašiti oštrice ljudskog jezika!

Dat ćeš svjedočanstvo o Isusu, jer se u dubini srca osjećaš jedno s njim.

U ispovijedi Gospodin ti daje čudesni *dar*, svog vlastitog Duha, i tada *postaješ njegov svjedok!* To ti je Isus unaprijed rekao:

»Ali primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas, pa ćete mi biti svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje«. (Dj ap 1,8)

Priznaješ li svoju vjeru u Isusa Krista?
Ili šutiš iz straha pred ljudima?

Tajna ispovijedi

Krštenje je sjemenka. Ispovijed je klica koja iz te sjemenke klija.

Krštenje je priklanjanje Bogu.

Ispovijed je konkretan povratak Bogu, čim si krivicom i grijehom odlutao u tuđu zemlju.

Po krštenju se opraštaju grijesi, u ispovijedi se opraštaju potpuno konkretni grijesi: sve zlo koje si počinio od posljednje ispovijedi.

Krštenje se zbiva u ime Isusovo, s povjerenjem u njega, koji je za nas razapet bio i uskrsnuo od mrtvih i pobijedio smrt.

Ispovijed se također zbiva u ime Isusa Krista: s pouzdanjem u onoga koji je za nas svoju krv prolio.

U krštenju primaš kao puni plod oproštenja Duh Božji!

Prijatelju, i to je tajna valjane, duboke, dobre ispovijedi: Primaš *dar Božji,* Duha Svetoga!

To je Duh Božjeg života, Duh mira i radosti, Duh Božje blizine i Božje ljubavi: Primaš snagu Duha Svetoga i njegovu jasnoću...

Prijatelju, Duh Božji, kojega primaš u ispovijedi za tebe je ono što je za sjemenku sunce i kiša: rast ćeš i cvjetati.

Da li je za tebe Duh Božji još potpuno nepoznat i maglovit pojam?

Ili si već ovu potresnu blizinu Božju i njegovo djelovanje iskusio na samome sebi?

Moli da ti Bog pošalje svog Duha! On će ti ga dati! »Dakle, ako vi, premda ste zli, možete davati svojoj djeci dobre darove, koliko će više Otac nebeski dati Duha Svetoga onima koji ga mole!« (Lk 11,13)

ODAKLE DRASTIČNO OPADANJE ISPOVIJEDI?

Još od vremena prosvjetiteljstva u Europi se sve snažnije širila ideja: »Čovjek je *dobar,* katastrofalno *zlo* ne postoji. Samo loše okolnosti su krive, ako čovjek postane zao. Treba samo promijeniti sistem i priskrbiti dobre odgojitelje i svi će ljudi biti dobri. *Razum* je ona moć, koja može sve ljude *popraviti...*

Kada je međutim poslije drugog svjetskog rata započeo neslućeni gospodarski uspon, mnogi su pomislili, sada je nastupilo zlatno doba u kojemu će sve ići na bolje i da je sa »zlim« vremenima došao kraj. Taj razvoj čovječanstva prema sve uzvišenijem, uvijek boljem, čini se nespojivim sa postojanjem »katastrofalnog zla«!« To je bojni poklič mnogih koji su smatrali da je gotovo sa očito »zastarjelim shvaćanjima« kao što su smrtni grijeh, pakao, đavao, zli dusi, apokalipsa...

Tumačilo se, da je Isus o svemu tome govorio kao »dijete svoga vremena«, i da danas o tim stvarima treba drugačije misliti i govoriti.

Prijatelju, ako više nema stvarnog »grijeha« (odvajanje od Boga): čemu tada još ispovijed?

Spoznaješ li dramatičnu ozbiljnost svog života kao izbor između *dobra i zla?*

Ili i ti misliš: Ne postoji brodolom života?

Zar ne postoji u stvarnosti smrtni grijeh?

Bog je *život!*

Prijatelju, ako je Bog život, tada je smrtonosno rastaviti se sa životom.

Grijeh je opasan po život, jer nas odvaja od živoga *Boga.*

Čovjek je izgubio korijen u Bogu.

On je kao sasušena loza otrgnuta od čokota.

Radikalni grijeh je odvajanje od Boga i to je smrtna osuda koju čovjek sam sebi izriče!–

Ljudi su uvijek znali o toj radikalnoj *ozbiljnosti* života: život je izbor između *dobra i zla,* između *života i propasti,* između svjetla i tmine. I radi toga su ljudi tražili *svjetlo, istinu, pravi put,* jer su se *smatrali* odgovornima pred Božjim *sudom.*

Pred njim će svi polagati račun *o dobru i zlu* u svom životu.–

Ako smrtni grijeh u stvarnosti ne postoji: da li se tada dobro zbiva samo po sebi? Bez borbe?

Hoće li ubice zauvijek trijumfirati nad svojim žrtvama? Hoće li tada lopovima biti dobro ovdje na zemlji, a u nebu još bolje?

Prijatelju, vjeruješ li riječima, koje je Isus izgovarao? Na posljednjem sudu jednom će reći: »Dođi«, a drugome: Odlazi od mene!«

»Nakon toga će kralj reći onima s desne strane: Dođite, blagoslovljeni Oca mog, i primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od početka svijeta!...

...Tada će reći onima s lijeve strane: Idite od mene, prokleti, u oganj vječni što je pripravljen đavlu i anđelima njegovim«... (Mt 25,34...41)

Možeš li biti Bogu odgovoran za ono što činiš?

Rastanak s đavlom?

Ljudi svih generacija osjećaju raskol u sebi koji se odigrava na bojištu ljudske duše: između dobra i zla, između traženja Boga i prezira Boga, između svjetla i tame, između Boga i đavola.

Sile zla nude ljudima varke, koje izgledaju kao svjetlo, ali su to lažni proroci svjetla, koji odvode na stranputicu, uništavaju i razaraju čovjeka.–

Zašto Isus govori izričito o tim zlim dusima?

Da bi nam objasnio, da je naš život izbor između istine i laži, između dobra i zla, između Boga i sebeljublja. Isus izričito govori o đavolu (diabolos, zavodnik), da bismo mi znali, u čemu će se sastojati naša odluka na posljednjem sudu: kraljevstvo Božje za blagoslovljene, koji su činili dobro. Vječni oganj za đavola i njegove anđele. (Mt 25,41)

Moraš znati, da pakao nije nikakova izmišljotina, nego đavolovo mjesto.

On postoji. Tvoja odluka je neophodna. Neodgovorno je, kada mnogi danas postupaju, kao da đavola nema (»oproštaj s đavlom«). Oni odvode ljude u zabludu, u ponor.

Razumiješ li što je strah Božji? To je strah, da ćemo izgubiti Boga vlastitom krivicom.

Smatraš li sebe iznad Kristovih riječi, koje govore o konačnoj odluci života, o odbacivanju, o propasti...?

Ako konačno zlo ne postoji...

...tada više ne postoji ni 10 zapovijedi Božjih, koje nas bezuvjetno obavezuju: ako nema nikakovih sankcija, zašto bi ih se tada pridržavali?

Ako preziratelji zapovijedi Božjih prolaze isto tako dobro kao i sljedbenici: tko će još zapovijedi uzimati ozbiljno?–

Ako ne postoji konačno *zlo:* »Tada slobodno radite što želite!«

I tu se »sloboda« činjenično zaista na veliko, izdašno propagira.–

Ako konačno *zlo* ne postoji, tada je Isus potpuno nepotrebno umro na Golgoti, i tada je ta žrtva pokajnica za griješnike neupotrebljiva.

Tada je također cijelo njegovo nasljedovanje križa luxus! Potpuno suvišno! tada je i njegova propovijed na gori ekstremističko-pesimistički nazor o ovome svijetu. I radi toga potpuno nadmašen.

Ako ne postoji »knez ovoga svijeta« zašto bih morao živjeti drugačije nego ostali ljudi na ovom svijetu?

Čemu se onda ispovijedati?

Zašto svijest o krivici?

Čemu obraćanje?

Shvaćaš li zašto je Isus rekao:
»Uđite na uska vrata, jer široka vrata i prostran put vode u propast, i mnogo ih je koji idu njim. Kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u život, i malo ih je koji ga nalaze!« (Mt 7,13-14)

Da li si se odlučio koji ćeš od ova dva puta odabrati? Da li si izabrao uska vrata i tijesan put?

Tko niječe stvarno, konačno zlo...

čini se kao da je nadasve prijazan čovjek i navjestitelj, jer tada je dovoljno o ljubavi Božjoj samo govoriti, ali ne o njegovoj pravednosti, ne o Božjem sudu, ne više o neshvatljivoj tami vječnoga prokletstva...

Ali to je samo privid. Jer su truli plodovi tog negiranja stvarnog, konačnog *zla* katastrofalni: Tko će se tada *obraćati,* ako obraćanje više nije potrebno? Tko će tada još biti oprezan pred *zlom,* ako zlo ne postoji?

Tko će još razlikovati *dobro* od *zla?* Tko će se braniti od *zla,* ako je ono tako bezazleno?

...Prijatelju, tko niječe *zlo,* taj zasljepljuje ljude. Tada ljudi idu otvorenih očiju u propast. Tko će jednom za to biti odgovoran?

Razumiješ li Isusove riječi:
»Jer je odrvenjelo srce ovoga naroda; uši mu otvrdnuše, oči se zatvorile – da očima jednom ne vidi, da ušima ne čuje i srcem ne razumije, pa da se ne obrati i da ga ne ozdravim.« (Mt 13, 15)

Shvaćaš li, da se obratiti može samo onaj, koji zna razlikovati dobro i zlo?

Spasite se!

Pakao je ono kraljevstvo, koje čovjek stvara samome sebi, ako ne želi bilo što znati o Bogu.

Pakao možemo već ovdje na zemlji proučavati: Oni koji ne priznaju Boga, stvaraju si kraljevstvo »slobode«, koju mu nitko ne smije ograničiti, kraljevstvo »jednakosti«, u kojemu se nitko ne nalazi nad njim, kraljevstvo egzaktnog »razuma«, kojemu se čini sve mogućim i izvodivim, kraljevstvo, u kojemu svi ljudi imaju snagu da sami po sebi čine dobro, i tako ne trebaju nikakvog Boga...

U tom kraljevstvu čovjek je središte, centralna stvarnost, a ne Bog.

Ali to »čovjekovo kraljevstvo« koje je izgradio svojim ljudskim silama – postaje pakao: jer tu nedostaje ono samopredanje, koje traži ljubav, ali »sloboda i samoostvarenje« to onemogućuju.

Pakao je hladan! Čovjeka osamljuje! Nema ljubavi! Pakao obiluje čudesnim idejama, ali one ne donose uspjeh! Ništa ne funkcionira!

Jer čovjek nije u stanju »stvoriti« niti jedan rascvjetali cvijet, a još mnogo manje je sposoban »stvoriti« kraljevstvo u cvatu.

Upućeni smo na Boga, na njegovu milost, na njegov Duh života. Pakao počinje tamo, gdje ljudi govore: »Ne trebamo Boga... Nećemo Boga – Mi ćemo sami urediti svoj život... Mi smo sami sebi dovoljni!...

Živiš li pred očima Božjim, spreman da prihvatiš odgovornost i Božji sud?

Shvaćaš li Božji poziv upućen našem vremenu: »Spasite se od ovoga pokvarenog naraštaja!« (Dj ap 2, 40)

Da li je za tebe opasnost Božjeg suda već prošla?

Jesi li već nadvladao Božji sud? Ispovijed se obavlja kao na neke vrste sudištu: »Kojima oprostite grijehe, oprošteni su im; kojima zadržite, zadržani su im.« (Iv 20, 23)

U ispovijedi sam Krist je sudac živih, a također i mrtvih: »I on nam je zapovjedio da propovijedamo narodu i da svjedočimo da ga je Bog postavio za suca živih i mrtvih.« (Dj ap 10. 24)

»Tada će se pred njim skupiti svi narodi, a on će ih razlučiti jedne od drugih kao što pastir luči ovce od jaraca.« (Mt 25, 32)

Prema Isusu Kristu svi će se ljudi morati opredijeliti. On je *istina, svjetlo, riječ Božja* i *glas* Božji, koji nas zove.
On je utjelovljeno milosrđe Božje... Tko ga bude sreo na posljednjem sudu i za njega se opredijeli, dobit će ulaz u nebesko kraljevstvo. Tko ga odbaci, bit će odbačen. Taj sud započinje već ovdje na zemlji.

Jer Isus je *svjetlo* svijeta, koje *svakog* čovjeka prosvjetljava.

Tko ljubi to *svjetlo* i prima *istinu* u svoj život, taj je ovaj sud već prošao!

Zaista, zaista, kažem vam, tko sluša moje riječi i vjeruje onomu koji me posla, ima vječni život. On ne dolazi na sud, već je prešao iz smrti u život.« (Iv 5, 24)

Prijatelju, pripadaš li Kristu? Tada si već prošao sud.

Jeli tvoja ispovijed tako poštena i otvorena kao pred Božjim sudom?

Njegovo je milosrđe neizmjerno

Zašto se Bog uopće obazire na naše grijehe? Zašto se trudi dok se ne obratimo? Prijatelju, jer se ljubav može ostvariti samo u slobodi. Kada nas je Bog pozvao na *ljubav* i na vječno zajedništvo sa svetim Bogom, i mi ljudi moramo postati ljubav, i to u slobodi, po vlastitoj volji.

Zato nas zove Božja *ljubav* na povratak: »Vrati se natrag!« No taj glas njegove ljubavi je pun strpljenja, pun dobrote, pun smilovanja za nas.

U Isusu doživljavamo otjelovljeno milosrđe Božje. Što je on rekao preljubnici, koja je uhvaćena na djelu? »Ženo, gdje su? Nitko te ne osudi? Nitko, Gospodine, odgovori ona. Ni ja te – reče Isus – ne osuđujem. Idi i od sada ne griješi više.« (Iv 8, 10)

I što je učinio Isus, kada ga je Petar tri puta zanijekao? »Gospodin se okrenu i pogleda Petra. Petar se tada sjeti Gospodinove riječi koju mu je rekao: Prije nego danas pijetao zapjeva, triput ćeš me zatajiti! I iziđe te zaplaka gorko.« (Lk 22, 61)

Prijatelju, kakva ispovijed! Kako jednostavno, kako duboko, kako ispravno, kako smilovanja vrijedno! Gospodin ima i za tvoju ranjenu dušu pogled pun smilovanja. Tada ćeš i ti zaplakati i naći oproštenje.

Jesi li i ti čovjek pun smilovanja? Tada možeš biti siguran u Božansko smilovanje: »Blago milosrdnima jer će postići milosrđe!« (Mt 5, 7)

Pouzdaješ li se u Božansku ljubav punu smilovanja za tebe? Tada ga pozovi: »Milosrdni Bože, imam pouzdanja u tebe.«

Nema beznadnog slučaja

Isus nam je sasvim jasno rekao, da nije došao radi uljudnih, pravednih i bogobojaznih, nego radi propalih, zapuštenih radi prestupnika, bludnica i carinika: »Zaista, kažem vam, carinici i bludnice pred vama su na putu u kraljevstvo nebesko.« (Mt 21, 31)

Isus je imao posve naročitu sklonost za izgubljene ljude, jer oni zaista znaju cijeniti, što je Isus na križu učinio za njih! Radi jedne jedine »izgubljene ovce«, koju Bog može pronaći, u srcu Isusovom ima više radosti nego li radi 99 pravednika.

»Kažem vam, tako će biti veće veselje na nebu zbog jednog grešnika koji se obrati nego zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja.« (Lk 15, 7)

Prijatelju, to je snažna riječ. Vjeruješ li u to? Vjeruješ li u nježnu ljubav kojom Isus ide za tim ušljivim ljudima?

Jer i oni su ljubljeni stvorovi Očevi. Svaki od njih u dnu svog srca nosi malu iskricu svjetla, koja se svakog trenutka može rasplamsati u veliki požar zahvalnosti i ljubavi!

Kolike posljednje sam vidio koji su jednoga dana dok bi dlanom o dlan udario izbili na prvo mjesto! Prijatelju ne postoji beznadan slučaj! Imaj hrabrosti i pouzdanja u Isusa.

Koga ti lično smatraš »beznadnim slučajem«?
Počni se moliti za njega!
Tada ćeš doživjeti čudo!

Smatraš li samoga sebe »beznadnim slučajem«?
Započni moliti! I Gospodin će ti uskoro doći!

A gdje onda ostaje Božja pravednost?

Kada carinici i lopovi, bludnice i klatež uživaju toliku naklonost Isusa: Što je onda sa pravednošću za one kršćane koji se pošteno bore? Prijatelju, Gospodin će te nagraditi, 30, 60, 100-struko. Ali on želi da i posljednji dobiju još jednu poštenu priliku.

Samo *on*, Stvoritelj i Sudac pozna ljudsko srce i zna kako je do toga došlo: Tko je odrastao među razbijenim staklom, postat će i sam oštar kao staklene krhotine i mnogi će se njima posjeći.

Isus je rekao da on poziva na veliku gozbu vječnosti siromašne, izmučene, sakate, slijepe, i hrome: »Na to domaćin, srdit, reče svome sluzi: Idi brzo na trgove i gradske ulice te dovedi ovamo: siromašne, sakate, slijepe, hrome!« (Lk 14, 21)

Oni nažalost na svojim leđima moraju cijeli život nositi tamni teret mnogih generacija.

Prijatelju, ako i ti pripadaš ovim ljudima koji stenju, ječe i izmučeni su: veseli se!

Gospodin je i za tebe osigurao mjesto, počasno mjesto za stolom na njegovoj svečanoj gozbi.

Da li neke ljude prezireš? Osuđuješ li ih? Prijatelju, Gospodin kaže: »Nemojte suditi, da ne budete suđeni!« (Mt 7, 1)
Jer ti ne poznaš srca tih ljudi.

Osuđuješ li sama sebe?
Prijatelju, prepusti taj sud svom Stvoritelju!
On sudi od tebe blagonaklonije nego ti sam.
»Nemojte se plašiti!«

ČISTI TE KRV NJEGOVA SRCA

Isus nas pere krvlju svoga srca. Poneki puta ti se čini, da Gospodin više ne podnosi da te gleda.

Tada ti se događa kao Adamu, koji je pred Bogom pobjegao u grmlju, da ga ne vidi.

Prijatelju, ako ti se tvoja nutrina čini crna kao gavranovo krilo u noći, tada baci cijeli svoj život u ponor njegove ljubavi, njegova srca!

Tu će tvoj život ponovo ozdraviti. Jer otvoreno i probodeno Isusovo srce stoji ti otvoreno radi toga, da bi u njemu mogao naći utočište i u krajnjoj nevolji grijeha.

On je s tobom sklopio savez i rekao: »Daj mi svoje srce puno grijeha i ja ću ti dati svoje Božansko srce. Konkretno to glasi: »To je moja *krv* koja se *za vas* prolijeva za oproštenje grijeha.«

Prijatelju, ako se Krist nije plašio smrti, da bi bio zajedno s grešnicima: Zar će te on tada odbaciti, ako moliš njegovu pomoć?

On nam je pružio punu sigurnost: »Svaki, koji kod njega Raspetoga, zatraži utočište, bit će spašen«:

»Tko god zazove ime Gospodnje, bit će spašen.« (Dj ap 2, 21) Uzdaj se u krv njegova srca! Ona će te očistiti!

Da li je Razapeti tvoje utočište, kada se osjećaš nedostojnim?

Moliš li kod nogu Raspetoga? Tamo ti on može dokazati ljubav i smilovanje.

Uskrsna ispovijed i
redovna ispovijed

Prijatelju, kolike li radosti, kada konačno u proljeće dođe kraj hladnom, maglovitom, ledenom razdoblju i kada se pojavi sunce, koje nas grije!

Ovo »uskrsnuće« života u zelenilu livada i žuboru potoka – to je simbol za tvoje unutrašnje »uskrsnuće«:

Nije li dugo vremena i u tebi vladalo razdoblje »zime«? Magle? Mraza? Tame? Ne čini li se i tebi dobro, ako i tvoj život obasja sunce Božje?

Nije li i tebi potrebna »proljetna kura« za skidanje nataloženih tvari u tvojoj nutrini?

Uskrsna ispovijed nije od strane Crkve strogo propisana, nego kao »pomoć u startu« zamišljena do tvoje ozbiljne odluke: »Primaj redovito, ili bar najmanje u uskrsnom vremenu sakramente pokore i oltara (Euharistije)!« Jer kako će ti inače poći za rukom ono »obraćenje«, koje je temeljni Isusov nalog i zahtjev?

Nije li ti ovo vraćanje Gospodinu potrebno za cijelo vrijeme tvoga života?

Na Uskrs te zove glasom ljubavi: »Vrati se natrag!« Prijatelju, savjetovao bih ti: Idi na ispovijed u sva »sveta vremena«, još bolje svakog mjeseca!

Vjeruješ li u Uskrsnuće Gospodina Isusa?

U uskršnjoj ispovijedi Isus te želi pripremiti za onaj posljednji dan, kada će te pozvati iz mrtvih.

je Mariazell. Onamo hodočaste i mladi i stari, grešnici i veliki grešnici, oni, koji se žele obratiti, i oni, koji traže ozdravljenje i oslobođenje za svoju ranjenu dušu kod Marije, majke Milosrđa, osjećaju se skriveni i shvaćeni u svojoj grešnoj nevolji.

Jer Majka Božja je uzor majčinske ljubavi i majčinskog smilovanja.

Ona je slika onog Božanskog smilovanja, za kojim čeznemo. Bezbrojna mjesta hodočašća nose Marijino ime. Većina od njih su također i centri za ispovijedi. Prijatelju, kamo ćeš poći na ispovijed? Koju sliku i koje mjesto ti Bog stavlja pred oči? Pođi tamo i izvrši dobru, poštenu, ličnu ispovijed. Izreci sve što opterećuje tvoje srce. Naći ćeš dvostruki mir kod Boga. –

Čim Bog dotakne tvoje srce i potakne te na ispovijed, ne oklijevaj duže!

Nemoj milost staviti na led! Inače će se do ujutro istopiti! Ispovijedi se danas tako dobro, koliko ti je danas moguće. I ako nakon toga osjetiš nešto u dubini svoga srca, tada ispitaj dublje korijene svoje naopakosti.

No ispovijedat ćeš se morati cijeloga svoga života. Jer i obraćenje traje do našeg povratka kući. Neka te Bog blagoslovi i dade ti dobru ispovijed!

Je li ti Gospodin već pokazao, kamo poći na ispovijed?

Zahvalna molitva

Gospodine Isuse zahvaljujem ti, što sada
mogu biti pod strujom tvog smilovanja.
Zahvaljujem ti, Gospodine Isuse, što ti smijem
podastreti sve svoje nevolje, svoje neuspjehe,
svoje čežnje i svoje grijehe.
Isuse, zahvaljujem ti, što je sada cijeli
moj život uronjen u tvoju krv,
koju si prolio za oproštenje grijeha.
Ti me sada čistiš od moje krivice.
Hvala ti za to. Amen.

Isuse, zahvaljujem ti za tvoje otvoreno srce,
koje je kopljem probodeno.
To je izvor života,
izvor, koji me jača i hrabri,
da te ljubim i živim pred Ocem.
Isuse, ti srce Božje, zahvaljujem ti
za tvoje smilovanje. Amen.

Jednom ću te gledati kakav si u svojoj biti.
To će biti dan moje konačne ispovijedi
i oproštenja.
Isuse, ti si oproštenje, ti si smilovanje,
ti si ljubav Božja. Amen.

Sada te molim, Isuse: izlij na mene
struju Duha Svetoga!
Osnaži me vodom
vječnog života,
koji struji iz tvog probodenog srca.
Amen.

PRVA ZAPOVIJED

Čovjek ima prema Bogu svojevrstan odnos bića u raskolu sa samim sobom: sa jedne strane je traženje *smisla, istine* i temeljnog *principa* života uopće – kao najjači zahtjev. A sa druge strane čovjek bježi od Boga – čim ga je upoznao. Odakle ta podvojenost?

Prijatelju, Bog je ono najdublje u čovjeku, praizvor našeg života, izvor iz kojeg potječemo i ocean u koji se ulivamo. Bez Boga ne možemo živjeti.

On nam je oslonac i pomoć, on nam je spasenje i nada. On je neuništivi, koji i naš život može učiniti nerazorivim. Stoga zove čovjek u svakoj smrtnoj pogibelji: »Bože, pomozi mi!« On je nerazorivi korijen svih religija. –

S druge strane spoznaje čovjek, da se tom Bogu mora *podčiniti:* On je središte svega, a ne mi. Oko njega se sve okreće, a ne oko nas.

To znači totalno preustrojenje života: Ne više čovjekova *samovoljnost,* nego vladavina Božja. *On je Gospodar!*

Radi toga se čovjek priklanja Bogu...

Prijatelju, traži *mir* s Bogom!

Između Boga i čovjeka mora opet zavladati mir: Jesi li se već pomirio s Bogom?

Ili nastojiš pobjeći od Boga, zaboraviti ga, okrenuti mu leđa?

»Ja sam Gospodin, Bog tvoj, koji te je otkupio i oslobodio«

Tim riječima započinju 10 zapovijedi Božjih, koje je Bog dao svom narodu na gori Sinaj.

To oslobođenje i otkupljenje nije se zbilo samo tada, kada je Bog izveo svoj narod iz egipatskog ropstva, nego se događa i svakom čovjeku, koji priznaje Boga Gospodarom svoga života i slijedi ga.

Jer Bog je ljubav, on je smisao i čvrsti temelj našega života. Ako mu podvrgavamo naše srce, tada primamo od njega snagu njegove ljubavi, mira i radosti jednog života punog smisla. –

Ali nešto se u čovjeku bori protiv toga i on ne želi nad sobom priznati tog Gospodara. Čovjek želi biti vlastiti gospodar, živjeti po svojoj glavi i vlastitoj volji. Čovjek želi živjeti kao svoj vlastiti »Bog«.

Ali taj čovjekov pokušaj uvijek je do sada završavao kaosom, u krvi i suzama, u nasilju i ludilu. Jer mi nismo svoj vlastiti Bog.

Do žive vjere doći ćeš samo tada, ako Boga primaš kao svoga Gospodara svim svojim srcem: Vjeruješ li u Boga?

Jesi li prihvatio Boga kao svog Gospodara? Ili živiš nezavisno, kao da Bog ne postoji?

»I nemoj imati druge bogove uz mene«

Tko su ti »drugi bogovi«?

Dok je još Mojsije boravio 40 dana na Božjem brijegu, da bi u molitvi od Boga primio zapovijedi, otpao je narod od Jahvea.

Načinili su si »zlatno tele«, lik bogova, i »častili« ga plesom i razuzdanim orgijama.

Uzevši općenito i danas je »zlatno tele« glavni idol ljudi: novac, blagostanje, zadovoljstvo, ugled i moć. Ali nije moguće istovremeno se klanjati Bogu i novcu! Nije moguće istovremeno slijediti *Boga* i »bogove«! Moraš izabrati, opredijeliti se. Svaki pojedinac mora izabrati. I taj izbor mora biti vidljiv u njegovom životu. –

Prijatelju, tko vlada tobom? Novac? Zadovoljstvo? Traženje sigurnosti? Tjelesnost? Što je prvo i posljednje u tvom životu? Što te određuje? Što te najviše smeta, da se povjeriš Bogu?

Koje »bogove« slušaš, izvršavaš njihove naloge, robuješ im? – Prijatelju, svakom pojedincu je potrebno čišćenje, oslobođenje od zla.

Moli Boga za to!

Da li ti je već jasno, što najviše opterećuje tvoju savjest?
Što te najviše udaljuje od Boga?
Jesi li već donio odluku, da ćeš se osloboditi od svih »bogova« i »idola«?
Hoćeš li prihvatiti borbu za ovo čišćenje i oslobođenje?
Bog će biti s tobom.

Ako svijest govori, poslušaj je i budi miran. Čini ono što ona traži

Svim narodima je poznata ta najintimnija tajna čovjeka:

Unutarnji glas, Božji glas, glas savjesti.

Sam Bog govori čovjeku.

On ima direktnu vezu sa srcem svakog pojedinog čovjeka. Mi doživljavamo tu unutarnju riječ Božju kao jedno: »Moraš«. ili »Ne smiješ!«...

To u nama stvara sigurnost (= savjest), iako u sebi čujemo i neke druge glasove iz dobrog ili zlog iskustva prošlosti. Ako mi to »Moraš!« zanemarimo, bit će to naša »krivica«.

To stvara zid koji nas razdvaja od Boga. –

Prijatelju, poslušaj, ako ti savjest govori. Budi miran i slušaj! I učini kako ti savjest nalaže! Tako će Bog moći da te u svojoj čudesnoj mudrosti sačuva i spasi.

U koliko više slušaš njegov glas, u toliko ćeš ga jasnije čuti. Slušaj ga i onda, ako se nalaziš u teškoćama. Kasnije ćeš radi toga biti radostan...

Ako u tome ostaneš vjeran, uvijek ćeš sve jasnije zapažati ruku Božju koja te vodi kroz tvoj život: Otac u nebu brine za tebe.

Imaš li vremena i tišine za razmišljanje, da obratiš pažnju na svoju nutrinu: da ju slušaš?

Osvrćeš li se na svoju savjest?

Čini, što Bog želi!
Tada će on ispuniti tvoj život

Po čemu se to prepoznaje, da li *Boga* priznaješ kao svoga *Gospodara?* Vidi se po tome, da li vršiš njegovu volju. Njegovu svetu volju prepoznaješ tako lako. Bog ti je dao osjećaj za to, da razlikuješ dobro i zlo. Ravnaj se prema tome!

Ravnaj se prema tome!

Čini dobro, izbjegavaj zlo!

Tako ćeš služiti Bogu, svom *Gospodaru.*

A tako ćeš na najbolji način služiti i samome sebi. Jer za tebe ne postoji bolji put za uspjeh u životu, nego da činiš, što Bog želi. On ti želi najbolje!

On te želi sačuvati, spasiti od svakoga zla. On će te voditi i s tobom upravljati, da ti ne padne ni vlas sa glave.

Ali on će to moći samo onda, ako dopustiš da te on vodi. Slijedi ga!

On ti je objavio svoju svetu volju u 10 zapovijedi Božjih. Drži ih se! Jer to je tvoj put u kraljevstvo nebesko:

»Neće svaki koji mi govori: Gospodine, Gospodine! ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju moga nebeskog Oca.« (Mt 7, 21) –

Ako vršiš volju Božju, u tebi će se pojaviti duboki *mir*. Po tome ćeš prepoznati Božju blizinu i da on ispunjava tvoj život.

Bog ti pokazuje svoju svetu volju u savjesti, u 10 zapovijedi Božjih, u Božjim riječima nama:
Činiš li ono, što spoznaješ kao volju Božju?

Ili vršiš volju Božju samo onda, kada ti je to lako?
Ako se ne traži nikakva žrtva?

Tražiš li Boga? Čezneš li za njim?

Naše je srce kao neumorni motor, koji nas tjera sve bliže Bogu.

»Nemirno je naše srce, dok ne otpočine u tebi, Bože!«

Ova čovjekova čežnja za Bogom nalazi se već na samom početku prave ljubavi prema Bogu.

Ona se ponajprije očituje kao traženje Boga, kao pitanje o istini, kao zanimanje za religiozno, kao prvi pokušaj molitve i dolaska u Božju blizinu. –

Ovo traženje Boga pojačava se, kada iskusimo, da nas ne mogu zasititi sva bića, od kojih smo očekivali sreću i blaženstvo.

Naše je srce veće od svih bića.

Tek kada smo postigli sve, što smo željeli postići, doživljavamo konačno razočaranje.

Naše srce traži više.

Naša najdublja nutrina traži nerazorivo, vječno, bezgranično, i onu ljubav koja ispunjava svaku želju... Prijatelju, da li ti je poznato to traganje za bezgraničnim, za Bogom?

Tražiš li ga sa svom strašću svoga srca? Ako ga tražiš, naći ćeš ga. To ti Gospodin obećava.

Prijatelju, da li ti je poznato strastveno traženje Boga, istine, smisla, vječnosti?

Ili si prije prema svemu tomu mlak, ravnodušan? Rezerviran? Zlatan? Skeptičan?

Imaš li nešto za što je vrijedno živjeti i umrijeti? Tada traži Boga!

Bježiš li od Boga?
Okreni se! Dođi natrag!

Bog je naš dobri Otac na nebu. Njegov glas dopire do svakoga od nas. On govori našem srcu, zove nas da se vratimo, ako smo odlutali ili od njega pobjegli.

Kada nam Bog progovara u savjesti, tada je naše srce prijemljivo.

Primamo ga kao trenutak milosti, kao Božji poziv, kao susret sa živim Bogom.

Tada sagibamo naša koljena pred njim na posve nov način. Potpuno upoznajemo Boga kao središte i cilj našega života. Njemu pripada naše predanje, naše obraćenje, naša spremnost srca i naše pouzdanje.

Prijatelju, jesi li već doživio takovo obraćenje? Jesi li već čuo božji poziv? On te zove da mu se vratiš: Dođi natrag! Nemoj više bježati od nebeskog Oca, nego se vrati u njegov dom. –

Prijatelju, bez obraćenja nije moguće postići mir srca. Bez radikalnog povratka Bogu ne može biti mira među ljudima.

Česta ispovijed je takva nova orijentacija života u susret Bogu.

Da li si još uvijek na bijegu od Boga?

Prijatelju, tvoj put je krivo usmjeren. Vrati se!

Bez povratka Bogu nije moguće postići mir: imaš li mir u srcu?

Pravo obraćenje sastoji se u tome, da očistimo srce: vjeruješ li u to, da ti je to čišćenje potrebno?

Kakovo značenje ima Bog u tvom svakodnevnom životu?

Ranije su ljude, u čiju je svakodnevicu Bog bio duboko urezan, zvali: »pravednici.«

Oni su željeli ići pravim putem, a ne stranputicom. Po čemu se danas prepoznaju ljudi, koji su usko povezani s Bogom?

Prijatelju, postoje mnoge neprimjetljive kreposti, koje nemaju ništa zajedničko s vjerom, a ipak su očiti znak Božje blizine: »svjestan dužnosti« je na pr. samo onaj, koji želi nešto »njegovati«, želi da ljubi, može da cijeni. To je izraz ljubavi i vjernosti! –

»Savjestan« može biti samo onaj, koji čini dobro i kada mu ljudi za to ne iskazuju zahvalnost! Sam Bog će mu zahvaliti i nagraditi ga. –

Isto tako »svijest odgovornosti« je znak Božje blizine u čovjekovoj nutrini.

Takav čovjek zna, da za svoja djela i propuste mora polagati račun, i to pred onim, koji sve vidi! Makar to nije vidio niti jedan čovjek. –

Također pouzdanje u nevolji je znak Božje blizine. Takovi ljudi tada na pr. kažu: »Sve ima svoj smisao!« Oni vjeruju u to, da Bog može i nevolju okrenuti u blagoslov.

Prijatelju, po čemu se u tvojoj svakodnevici vidi, da si Bogu blizu?

Ili u tvojoj svakodnevnici postoje znaci, koji govore suprotno od toga, tj. da ne ideš Božjim putem?

Da li je Bog tvoje »blago«?
ono najdragocjenije?

Prva i najvažnija zapovijed glasi:

»Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom!« (Mt 22, 37)

Ali ta ljubav prema Bogu je kao drvo, koje u toku vremena dobiva godove i raste. Početak ljubavi prema Bogu je neprimjetljiv: čežnja, traganje za Bogom, traženje smisla, istine... Kasnije dolazi borba za dobro, borba za čistoćom tvoga života.

Tek potom ostvaruješ trajnu povezanost s Gospodinom, lakoća molitve i puna ljubav prema njemu. I jednog dana tada saznaješ s najdubljom sigurnošću: Bog je to!

»Tko pozna moje zapovijedi i vrši ih, taj me ljubi.« (Iv 14, 21)

Prijatelju, tada ćeš biti tako sretan kao onaj čovjek koji je u svojoj njivi pronašao blago, koje je tu bilo zakopano.

»S kraljevstvom je nebeskim kao s blagom što sakriveno leži u polju. Kad ga netko pronađe, sakrije ga te, pun radosti, ode da proda sve što ima i kupi ono polje.« (Mt 13, 44)

Tada će tvoja ljubav prema Bogu urediti i odrediti cijeli tvoj život.

On je sada zauzeo prvo mjesto u tvom životu. Postao je ono najvažnije: Jedini i Sve.

Što ti je najvažnije u životu?
Što je kod tebe na prvome mjestu?

Da li je ispravno što te mnoge stvari snažnije privlače od Boga, savjesti i istine?

Ljubiš li Boga svim svojim srcem?
Je li on već postao blago tvoga života?

Poznaješ li Boga? Poznaješ li Isusa?

Prijatelju, želiš li se približiti Bogu? Ali postoji samo Jedan i Jedini, koji nam može približiti Boga: Isus Krist. Njega moraš upoznati! Zašto su tolika mnoštva ljudi nekada i sada dolazili Isusu?

Jer ih je sve liječio, sve ranjene duše i slomljena srca: »Tada se pronese glas o njemu po svoj Siriji, pa su dovodili k njemu sve koje je mučila kakva nevolja, razne bolesnike i patnike, opsjednute, mjesečare i uzete, a on ih je ozdravljao.« (Mt 4, 24)

Isus želi izliječiti i tvoju ranjenu dušu, on i tebe želi ozdraviti, ojačati svojim Duhom Svetim, koji iz njega izlazi.

Ako svoje srce otvoriš Isusu i posve se uz njega vežeš, predaš mu se, tada će ti on dati svog Duha: »ulje« za tvoje rane, »balzam« za tvoju dušu. Isus se zove »pomazanik« (hebrejski Mesija, grčki Christos), jer taj Duh Sveti, koga daje, je kao ulje i pomast, pomast koja liječi i ulje koje blaži, dragocjeni balzam, koji liječi naše duše.

Prijatelju, uči se upoznavati Isusa!

Tada ćeš spoznati Boga!

Uči se pouzdanju u Isusa! Tada će ti Bog pomoći.

Često čitaj Bibliju! Idi Isusu, razgovaraj s njim. Pokaži mu svoje rane! On će pomoći, spasiti te, dotaći i izliječiti.

Imaš li povjerenje u Isusa?
Otvaraš li mu svoje srce?
Vjeruješ li da ti on može pomoći?

Ili možda samo malo poznaješ Isusa?
Zar nikada ne čitaš Bibliju?
Da li ti uopće nešto znaš o Isusu?

Razgovaraj sa Isusom!
Inače ćeš izgubiti njegovo prijateljstvo.
Razgovaraš li s njim?

Pri čitanju Biblije
Bog ti je sasvim blizu

Tražiš Boga, želio bi ga sresti.

No, prijatelju, tada je Biblija najbolja za tebe! Jer gdje ti je Bog tako blizu kao u svojim vlastitim riječima?

To je iskustvo svih onih, koji su gladnim srcem čitali Bibliju.

Odjednom je Bog blizak njihovom srcu. Tu ti se upali svjetlo! Poneka riječ pogađa te u srce. Nešto se u tebi pokrenulo. Od ponekog mjesta Biblije ne možeš se više otrgnuti, dobro te je obuzelo...

Prijatelju, to je snaga, koja dolazi odozgo! To je Bog, koji te pri čitanju Biblije privlači k sebi. On ti podjeljuje unutarnje svjetlo, da shvatiš, što znači njegova riječ.

Samo Bog ti može dati taj unutarnji uvid i obuzetost, tako da odjednom sa cijelom svojom dušom povjeruješ i pouzdaš se.

Prijatelju, čitaj Bibliju, ali ne na brzinu. Čitaj polagano, s razmišljanjem, dok te neko mjesto ne prodrma. Tu zastani i razmisli. Dok te Bog ne blagoslovi.

Je li ti Biblija dobro poznata?
Da li si ju čitao s razmišljanjem?
Jesi li o njoj razmišljao pred Bogom?

Gdje se u tvom domu nalazi Biblija?
neka ti je uvijek pri ruci, najbolje na tvom stolu.

Tražiš li u Bibliji riječ Božju?
Očekuješ li da te ona oslovi u čitanju?
Tako se učiš vjerovati.

Vjeruješ li u to, da te Bog ljubi?

Mnogi ne mogu vjerovati u to, da ih Bog zaista ljubi. Tko ih je ikada zaista ljubio? Bili su bacani amo tamo, ostavljani u kutu, na cjedilu... Pred njihovom dušom stoji poneki puta mračna slika njihovog tjelesnog oca koji je možda bio strog čovjek i u njihovim dječjim srcima ostavio duboke rane...

Oni osjećaju »da nisu vrijedni ljubavi.«

K tome još nadolazi doživljaj duboke krivnje, koja im se čini neuništiva, nesavladiva, kao kruta sudbina...

Ta krivnja stoji tada pred čovjekom kao tamna, optužujuća sjenka pred očima, koja u klici guši svaku komunikaciju s Bogom...

Prijatelju, Bog ti ne kaže, da sada moraš okusiti i osjetiti njegovu ljubav, nego ti kaže: *Vjeruj* u ljubav nebeskog Oca!

Odbaci svu svoju pokvarenost, zloću i promašaje pred noge Raspetoga i reci: »Oče, oprosti mi, sve moje krivice! Tada će ti Bog pokazati, da ti je oprostio, i da ti je dobrostiv.

Zapazit ćeš to po miru u svom srcu.

Osjećaš li da si odvojen od ljubavi Božje?
Da li ti je teško vjerovati u njegovu ljubav?

Tada priznaj Bogu sve nesavladive krivice, i one, koje sada ne možeš izmijeniti...
On će ti dati mir!

Vjeruješ li sada u to, da je Bog tvoj Otac, koji te ljubi?
Čak i onda, ako tvoj »osjećaj« govori protiv toga?

DRUGA ZAPOVIJED

Već u najstarijim prijevodima Biblije jasno je izraženo što se podrazumijeva pod drugom zapovijedi Božjom:

»Ne izusti ime Gospodina, tvoga Boga, u *ludo*.«

U tom prijevodu krije se dublji smisao druge zapovijedi: Ne izgovaraj ime Božje kao da je on »ništa«, nešto beznačajno bez vrijednosti.

Zloupotreba imena Božjega u krivokletstvu je kao da u sebi misliš: »Bog to ne čuje, Bog to nikada ne vidi, Bog to zaboravlja, Bog ne kažnjava, nema Boga...«

Prijatelju, tako su mislili već zločinci, o kojima govori Stari Zavjet. Pročitaj cijeli deseti psalam!

A tako misle i današnji preziratelji Boga: »Nema Božjeg suda nad ljudima, nema nikakvog Boga, koji bi sve vidio i znao, nema kažnjavanja grešnika, ne postoji ništa, čega bi se zločinac morao bojati«...

Prijatelju, da li i ti prezireš Božju velikodušnost i strpljenje?

Doći će trenutak, kada ćeš stajati pred svojim sucem. Tada će on jednima reći: »Dođite, blagoslovljeni!«, a drugima: »Odlazite od mene!«... –

Prijatelju, shvati Boga *ozbiljno!*

Tako ćeš i svoj život i samoga sebe uzeti ozbiljno.

Da li i ti također u potaji misliš: »On ništa ne vidi, ništa ne čuje, ne zna za to, nema nikakvog suda...?«

Da li je Bog u tvom životu »sporedna stvar? »Ništa?«

Da li ga nedovoljno cijeniš?

Da li si i ti odbacio 10 zapovijedi Božjih?

Današnje stoljeće prožeto je pozivom za sve većom »Slobodom«.

No to se slabo slaže s onim pozivom na poslušnost Bogu, jer je stvorenje podložno svome Stvoritelju.

Ako je Bog naš Gospodar, tada stvorenje ne smije reći: »Činiću ono što me je volja.«

Tvoja sloboda odvija se pred Bogom u mjeri, u kojoj živiš u njegovoj ljubavi!

Jer ta *ljubav* je činjenično najveća sloboda, najveće predanje i najveća služba u isto vrijeme. –

Ali naše doba misli na drugu vrstu slobode: »to je radost u razbijanju svih tabua, u rušenju svih granica, koje bi mogle skučiti našu ljudsku slobodu«: Slomiti sve što je bilo nedodirljivo!

Izbjeći sva čvrsta načela!

Sve zapovijedi Božje baciti preko ramena!

Već 200 godina bijesni potpuno otvoreno ova borba protiv Boga. Radi se o tome da se »istjera Bog iz čovjekovog raja«, radi se o »ukidanju« Boga Suca, radi se o odbacivanju 10 zapovijedi Božjih.

»Neću da služim!« – kaže Lucifer...

Prijatelju, jesi li i ti 10 zapovijedi Božjih proglasio ništavnim i nevažećim?

Što misliš o Božjim zapovijedima?
Da li te one obavezuju?
Da li ih izvršavaš?

Ili sam sebi donosiš »zapovijedi?«
Da li podcjenjuješ »zapovijedi« i Božje »zahtjeve?«

MATERIJALIZAM: PREUZETNOST ČOVJEKA

U posljednjih 100 godina ljudski duh je postigao meteorski uspjeh u: tehnici, fizici, kemiji, strojevima, tvornicama, medicini, automobilizmu, radiu, televiziji, svemirskim letovima, atomskoj bombi...

Znanost i napredak sada su najviše vrijednosti. Čovjek je stupio u oblast neograničenih mogućnosti i kreće se velikim koracima naprijed: obuzima ga tempo, brzina, nema više vremena za razmatranje, nema vremena za molitvu, nema vremena za Boga...

Čovjek želi bezobzirno uživati novootkrivene tekovine svijeta. Tone u krivice.

Ali upravo ta svijest o grijehu djeluje psihološkom nužnošću u dubini duše i rađa otpor prema Bogu.

Čovjek više ne želi da zna o Bogu.

Taj otpad od Boga u svakodnevnom životu uzrok je uzimanju maha duševnih oboljenja i raspada međuljudskih odnosa. Čovječanstvo bez religije tone u barbarsko stanje. –

Materijalizam našega vremena je strahovita preuzetnost, precjenjivanje čovjeka, koji govori:

»Nije nam potreban Bog, mi ćemo vlastitim snagama stvoriti carstvo čovjeka.«

Što poduzimaš, da te ne povuče materijalistički duh vremena? Da li se moliš?

Da li je novac zasljepljujući centar tvog života? Da li ti novac nadomješta Boga?

Praznovjerje: je nevjera

Stara narodna mudrost kaže: »Gdje prestaje vjera, tu počinje praznovjerje. Tko nema Boga, taj si traži idola.« Otkako su se ljudi odvikli da molitvom traže zaštitu kod Boga, pribjegavaju zvijezdama i traže pomoć u uputama dnevnog horoskopa.

U kratkom vremenu praznovjerje je preplavilo cijeli svijet: jedva se mogu naći neke novine bez dnevnog horoskopa, spiritističke seanse dopiru već do školskih klupa, vještice i sotonine crkve postaju moderne teme, a proroci i vidioci su posebno traženi ljudi...

Sve se to odvija prema paroli: »Neka pomogne tko može pomoći!«

Danas se čini kao da sotona ima veću moć od Boga, stoga ljudi traže pomoć od sotone. –

Gospodine, sačuvaj svoju djecu! Spasi svoje vjernike od zavodnika, koji govori:

»Sve ću ti ovo dati, ako mi se pokloniš i priznaš me.«

Prijatelju, reci kao i Isus: »Odstupi, sotono...« (Mt 4, 10)

Kada bi tvoja sudbina zavisila od zvijezda:
Zar ti to Bog ne bi objavio?
Ne čitaj više nikakve horoskope!
Pouzdaj se u Gospodina!

Trebaš li zaštitu pomoću talismana, amuleta, umjesto da zaštitu i blagoslov tražiš kod Gospodina?

Jesi li se prepustio spiritizmu, seansama, vješticama itd.?
Priznaj to, i prekini s tim!

Samoobožavanje: »Bit ćete kao Bog«

Posmatramo ozbiljno, mi zapravo živimo u sablasnoj situaciji: O najbitnijem ne govorimo: Bog i vječno. Ali u beskonačnosti govorimo, čitamo i slušamo o ništavnostima.

Kako je moguće da čovjek o gorućim pitanjima svoje egzistencije mramorkom šuti? Kao da su to beznačajna, periferna pitanja?

Prijatelju, to je sablasno: čovjek ne želi uvidjeti istinu, ne želi govoriti o smrti, ne želi da ga podsjetimo na onostrano, vječno, neprolazno. Čovjek ne želi Boga.

On ne želi služiti.

On istiskuje Boga iz svog mišljenja, govora i djelovanja. On želi sam sebi biti dostatan.

Tada je razumljivo, što se danas pred našim očima zbiva: U toku je neka vrsta službenog izbacivanja Boga iz opticaja, neizrečeno, ali djelatno.

Želi se Boga odstraniti, otuđiti, oprostiti se od njega. Bog za privatnu upotrebu, kao privatni hobi... Na mjesto Boga žele postaviti »spiritualne snage evolucije«, razvoj čovječanstva...

To je samoobožavanje čovjeka.

»Bit ćete kao Bog,« – govorila je zmija.

Da li je i kod tebe Bog odslužio svoje?
Ili si ga uzdigao na žrtvenik svoga srca?
Da li i ti prešutno govoriš: Bog je »mrtav«.
Ako ti ne progovoriš, vjera mnogih će se ugasiti.

Ključni problem otuđenja svijeta od Boga

Od pronalaska atomske bombe postao je ključni problem Bogu otuđenog svijeta vidljiv:

Sada je u čovjekovim rukama mega bomba. Što ga sprečava da proširi i mega smrti? –

Moć tehnike je danas u stanju razoriti ovaj svijet. Savjest čovjeka nije više u stanju obuzdati snagu tehnike.

Božja moć u savjesti čovjeka danas nedostaje, jer je čovjek istisnuo Boga iz svijeta. Stoga je kaos očit: raspad obitelji, ubijanje nerođene djece, korupcija kao rak rana društva, u porastu je kriminalitet i brutalnost, raspad morala...

A iznad svega je danas pitanje od Boga otuđenog čovjeka: »Zašto da budem dobar, ako nema nebeskog Oca«?

U jednom svijetu bez Boga čovjek ne može imati mira u srcu, niti mira sa subraćom, niti spremnosti na žrtve. Zašto bi se odupirao egoizmu, jer ima samo ovaj jedini život na zemlji?

Svijet bez Boga kopa sam sebi svoj grob.

Jesi li se već u dubini svoje duše odlučio, da li ćeš Bogu pristupiti osobno?

Ili u tvom načinu života još uvijek dolazi do izražaja, da se još nisi opredijelio?

Tajna poniznosti

Pitaš: U čemu se sastoji pravo poštivanje Boga? prijatelju, u poniznosti stvorenja!

Poniznost je hrabrost da služimo (Demut-=Mut zum dienen). Poniznost je ispravno procjenjivanje samoga sebe. Ponizan čovjek ne laže samoga sebe da je »mali Bog«, nego priznaje, kako je radikalno upućen na Boga.

Sam Bog je izvor života, izvor svake životne snage, izvor neuništivog, vječnog života, izvor duha i plana, mudrosti... Ponizni čovjek spoznaje iz najintimnijeg osvjedočenja i uviđenja:

»Sve što je bitno ne mogu postići vlastitim snagama, nego mi je to potrebno od Boga i primam to odozgo!« –

Prijatelju, mir u sebi ne možeš postići vlastitim snagama, nego ti dolazi kao poklon odozgo!

Isto tako i ljubav u nama, uviđanje, mudrost, radost, vjernost, opraštanje... –

Ponizni čovjek postaje mudriji, prijemljiviji, »dijete«: Dijete spoznaje svoju ovisnost i radi toga se ne buni. Dijete je sposobno slušati i da se radi toga ne stidi. Dijete ne vidi u svojim roditeljima konkurenciju, nego kao domovinu, skrovitost.

Isus kaže:

»Zaista, kažem vam, ako ponovo ne postanete kao mala djeca, sigurno nećete ući u kraljevstvo nebesko.« (Mt 18, 3)

Da li ti je riječ »poniznost« neprijatna?
Ili si rado ponizan?
Osjećaš li kako si mnogo upućen na Stvoritelja?
Osjećaš li se kao dijete?

TREĆA ZAPOVIJED

Većina ljudi stenje danas pod suludom brzinom života. Tko još ima vremena za tišinu, razmišljanje, miran razgovor?

U ovoj nemilosrdnoj hajci moderne životne borbe većina ljudi je prenadražena, nervozna, pretjerano opterećena. Stoga većina njih sjedi pred televizorom ili zabadaju nos u knjige, da bi opustili prenapregnute živce. No radi toga gube i posljednji ostatak tišine, mira, razmišljanja.

Tako postaju gotovo potpuno nesposobni za molitvu. Ne uspijevaju više uspostaviti kontakt s Bogom. Bog se gubi ispred njihovih očiju.

Jednog dana ne nalaze više smisao života, ne osjećaju više glas savjesti, gube samokontrolu, predaju se, prepuštaju se hobijima i putovanjima...

Prijatelju, nikada još nije bilo tako važno, imati vremena za vlastitu dušu!

Nađi slobodno vrijeme za sebe, nađi vrijeme za razmišljanje, za razmatranje i molitvu.

Ako si izgubio »sveto« ispred svojih očiju, tvoj će život biti neizlječiv. Potreban ti je dan u tjednu, kada ćeš u miru razmišljati o onome, što ti je »sveto«.

Imaš *pravo* na to vrijeme tišine! Jer to je zapovijed Božja.

To je možda najodlučnije djelo tvoje vjere:
Da pronađeš vrijeme za Boga!
Činiš li to?

Kada si u pravilu nalaziš vrijeme za tišinu, za razmatranje, za razmišljanje, za molitvu...?

Dan za razmišljanje

U Starom Zavjetu Bog je svom narodu dao jednu svojevrsnu zapovijed: U jedan dan tjedna (Subota) treba da *razmišljaju!*

Tada je potrebno da se »rasijani čovjek« »sabere« i posve »pripada sebi«.

Čovjek treba da razmišlja o tome: odakle je došao i kamo ide, što smije, a što ne smije raditi, što je dobro, a što neispravno u njegovim postupcima...

Jednom riječi: Čovjek mora kormilo svoga života uzeti u vlastite ruke i ne prepustiti se valovima života da ga nose kuda hoće!

On mora sam odgovarati za ono što čini. On mora postati čovjek savjesti i uvjerenja, čovjek sa sposobnošću odlučivanja između dobra i zla, mislilac, čovjek koji moli, koji poznaje Boga... –

Prijatelju, to je bio smisao »Sabbata«!

Dan mira i razmišljanja, slobodan od vidljivih izvanjskih djelatnosti, slobodan za Boga, slobodan za najuzvišenije, slobodan za istinu i smisao. Gdje su danas takvi ljudi?

Prijatelju, nije li i tebi potreban jedan takav dan, jedan »Sabbat«?

Jedna redovita oaza za razmišljanje, za tišinu i molitvu?

Da li je i kod tebe jedna takva bjesomučna jurnjava, neprekidna žurba?

Zar nikada nemaš vremena za mir, za razmišljanje, za tišinu, za sabranost?

Da li te čudi, što toliko toga prolazi pored tebe, jer nikada nemaš vremena za mirno, staloženo razmišljanje?

Gdje ćeš potražiti svoju duševnu oazu, u kojoj ćeš naći mir i moći da moliš?

Jedan sat tišine umjesto jedan sat televizijskog programa!

Sa mislima i riječima slično je kao i sa prehranbenim sredstvima:

Moraš uzimati toliko hrane, koliko možeš probaviti! Ako se prekomjerno hraniš, tada će ti nesvareno u crijevima zadavati boli, strku, nadimanje.

Prijatelju, slično se danas događa i u duhovnoj oblasti: Čovjek je danas prehranjen poplavom riječi i govora, inflacijom slika i senzacija, sa televizijskim programom, sa ilustriranim časopisima, sa radiom i video uređajima – to je neprekidna artiljerijska paljba.

Nitko više nije u stanju da sve to obradi u svojoj duši! Nitko sve to ne može »probaviti«, u svojoj nutrini urediti, prosuditi, promisliti, izabrati, načiniti svojom vlastitom supstancom...

Ljudi danas dobivaju u svojoj duši slična »nadimanja«, nesvarena materija uzbunjuje nas u snovima, nervozi, mislima, planovima...

Prijatelju, oslobodi se prevelikog »prehranjivanja«! Više razmišljaj!

Priskrbi si jedan sat tišine umjesto jednog sata televizijskog programa!

Da li dopuštaš da te neprekidno preplavljuju galama i rastresenost, senzacije i otklanjanja?

Primjećuješ li koliko si »rasijan i rastrojen«?
Zar se više ne možeš koncentrirati? –
Prijatelju, tada je krajnji čas: osiguraj si tišinu!
Ona je balzam i liječi tvoju dušu.

Tražiti Boga koga smo izgubili

Čovjek je danas gotovo sve dobio: Moć nad prirodom, znanje, bogatstvo, užitke, slobodu, sjaj i krasote svijeta.

Ali pri svemu tomu čovjek je izgubio svoju dušu, izgubio je i samoga sebe, izgubio je *Boga*. Sada ide čovjek kroz svoj život kao »izgubljen« i više ne zna:

»Što ću ja zapravo ovdje na svijetu?«

Ljudi su osiromašeni, u svojoj nutrini prazni, usamljeni, bez domovine, bez odgovora na pitanje: Čemu patnja i smrt?

»Što koristi čovjeku, da dobije i cijeli svijet, ako pri tome izgubi samoga sebe?«

Prijatelju, jesi li i ti izgubio *Boga?*«

Jesi li izgubio snagu svoje duše? Snagu ljubavi i strpljenja, snagu u trpljenju, mir u srcu?

Nemojte se time pomiriti!

Moraš tražiti *Boga*, pitati za *Boga*, pozivati *Boga!* Bog ti je ostavio crvenu nit, za kojom moraš ići, da ga pronađeš:

Ostavio ti je *čežnju!*

Čežnja za *Bogom* je bol u najdubljoj nutrini, jer ti nedostaje bitno, domovina, smisao, mir u Bogu...

Ne napusti traženje Boga!

Dozivaj Boga!

Prijatelju, je li tvoja čežnja za Bogom uzdrmana? Da li si ravnodušan prema Bogu?

Postoji samo jedan jedini ispravan put da nađemo Boga: Moli svakog dana!
Činiš li to?

Jezgra religije je molitva molbenica

Prijatelju, to je srž religije i jezgra blage vijesti: da imamo Jednoga, koga u svakoj nevolji možemo moliti s puno pouzdanja i koji će nam zaista pomoći!

Temeljni čin stvorenja je molitva molbenica. Osnovna snaga religije je u iskustvu:

Zazvali smo Boga i on nas je spasio! Pouzdali smo se u njega i on nas je uslišio. »On je zaista Spasitelj svijeta.«

Prijatelju, to ti je Isus obećao:

»Molite, i dat će vam se! Tražite, i naći ćete! Kucajte, i otvorit će vam se!« (Mt 7, 7)

Da to milijuni ljudi nisu iskusili, već odavno bi religija odumrla. No ali vjera cvjeta upravo tamo, gdje nevolja bijesni, gdje izgubljeni zazivaju, gdje potlačeni viču Gospodinu: »Gospodine, spasi nas!«

I oni trijumfiraju, oni u molitvi jačaju dušu, njihovo lice počinje da blista, i oni osjećaju Božju blizinu!

Prijatelju, to je molitva, to je uslišenje, to je spasenje siromašnih:

»Sve što s vjerom zamolite dobit ćete.« (Mt 21, 22)

Jesi li već sabrao iskustva s molitvama molbenicama?
Moraš ponovo naučiti moliti se Bogu!

I ako ti je Bog pomogao, nemoj zaboraviti na zahvalnost.
Zahvaljuješ li Bogu za sve?

Moraš ponovno naučiti: moliti se Bogu!

Osnovna snaga religije je u iskustvu: Bit ćemo izliječeni, ako Boga zazivamo s punim povjerenjem. Moramo se moliti kao djeca! Jer mi smo samo stvorovi, a ne bogovi.

Stvoru je bez prekida potrebna snaga odozgo. Za tu snagu moramo se moliti. Za tu molitvu molbenicu potrebna je poniznost stvora. Kriza religije u svjetskim razmjerima dolazi odatle, što ljudi industrijskih nacija više ne mole, jer misle da imaju sve što im je potrebno.

Smatraju da su bogati, da sve znaju, da su svemoćni. Stoga žive praktično bez Boga, iako ga možda otvoreno i ne negiraju. Tko međutim ne moli Boga, tomu više nije poznata spasonosna Božja snaga.

(On je *sveti*, onaj koji *liječi*.)

Stoga je sumnja industrijskih zemalja poput poplave preplavila svijet.

Danas prvenstveno vlada duševna bijeda, usamljenost i strah, potištenost i ogorčenost, tama i beznačajnost, duševna hladnoća i zbunjenost, gubitak smisla...

Prijatelju, uči ponovno da se moliš!

»Isuse, izliječi me! Uzdam se u tebe. Amen.«

Kao što otac čuje svaku molbu svog djeteta, tako i Bog čuje tvoje molbe.
Imaš li povjerenja u njega?

Da li moliš Boga u svakoj potrebi?
Ili misliš, da sve možeš postići vlastitim snagama?

Pitaj Boga, što od tebe traži!

Prijatelju, to je temeljno iskustvo svih molilaca: Bog im u njihovoj savjesti pokazuje što od njih želi! On ih vodi, on za njih brine, on im pokazuje put. Oni osjećaju da ih Bog vodi za ruku kao otac dijete. –

Prijatelju, započni i ti uvijek ponovno pitati Boga: »Gospodine, što želiš da činim?«

Bog će ti odgovoriti, ako ga slušaš u tišini, paziš na svoju savjest i budi zaista pripravan činiti što Bog od tebe želi. –

Odlučujuće je, da se pobrinemo, tražiti volju Božju i vršiti ju:

Jer za nas ne postoji ništa bolje, nego vršiti ono, što je Bog za nas predvidio.

Ako vršimo ono, što on želi, tada se s nama događa isto ono, što i sa cvijećem:

Bog im daje da cvjetaju i drveću da donosi plodove. Tvoj će život cvjetati! –

Stoga u svakom »Oče našu« moliš: »Neka bude volja tvoja!« Molimo, da upoznamo volju Božju i da ju ostvarujemo. –

Ne izbjegavaj volju Božju! Pa ni onda, ako ti zadaje teškoće. Jer Bog bolje zna što je za tvoje dobro.

Pitaš li Boga često što je njegova sveta volja? I da li ju vršiš?

Izbjegavaš li volju Božju, kada si ju u svojoj savjesti upoznao?

Što Bog od tebe traži to će ti i uspjeti!

Poneki ljudi imaju mnogo dobre volje. Poduzimaju sve moguće, ali im ništa ne polazi za rukom. Oni žele savladati svoju ljutinu, imati strpljenja s djecom, naći vremena za molitvu itd...

Ali godinama se muče naizgled' uzaludno... Odakle to?

Prijatelju, ne uspijeva nam ono, što u svojoj samovolji poduzimamo, nego ono, što nam Bog pokaže kao svoju volju! Jer on zna bolje od nas, što je dobro za nas, što je moguće, i u čemu je slijedeći korak.

Ako slijedimo njegovu volju, tada nam se često na posve čudesan način otvaraju vrata, ukazuje nam se put, koji mi sami nikada ne bismo pronašli.

Nauči se da uočavaš volju Božju! Ako slijediš tu volju Božju, tvoj životni put neće krivudati amo tamo, nego ćeš zapažati čudesnu pravu liniju, koja te vodi izravno cilju!

Prijatelju, dopusti da te vodi volja Božja! Tada ćeš napredovati! Nitko te na tom putu neće zaustaviti. Jer ti ideš Božjim putem. Njegova ruka te vodi.

Razgovaraš li s Bogom o svim svojim planovima? Ili sve planiraš svojom glavom?

Da li u značajnim, važnim odlukama pronalaziš vremena, da se prethodno posavjetuješ s Bogom?

Molitva slave i zahvalnosti
širi vidike tvoje duše

Mi ljudi još iz našeg djetinjstva imamo često loša iskustva, koja su našu dušu duboko ranila:

Usamljenost, poruga, napuštenost, udarci, sramota, bijesna srdžba...

To se u nježne duše djece duboko urezalo. Iz tog vremena mnogi ljudi nose »tamne naočale«, kroz koje i Boga vide u »strašnom« izdanju, kao posljedica djelovanja »sila ovoga svijeta«.

Prijatelju, međutim Bog je *Ljubav!* Tog čudesnog Boga ljubavi doživjet ćemo i otkriti ga, ako se naviknemo, da *zahvaljujemo* Bogu za svako primljeno dobro!

Zahvalimo mu za dobar san, za blistavo sunčano jutro, za prijateljski razgovor, za uspješan ispit, na ugodnu vožnju automobilom na koju smo stigli u zadnji čas...

Uvidjet ćeš, da takvim molitvama slave i zahvalnosti *dobrota Božja dolazi u blizinu!* Posmatrat ćeš *ga* posve novim očima!

Tada ćeš imati u njega povjerenje i u životu biti usko povezan s Bogom.

Zahvali mu za sve!

Jesi li se privikao da za sve zahvaljuješ Bogu?

Zahvaljuješ li Bogu i za sve nedaće, koje te pogađaju!

Učini to!

Jer onima, koji Boga ljube, sve se obraća u najbolje!

Ispitivanje savjesti

Da si prišao bliže Bogu možeš prepoznati po dva znaka: na prvom mjestu čežnja za Bogom je sve veća, i na drugom mjestu svijest o tvojoj krivici sve je uočljivija. Doklegod ljudi bježe od Boga, govore: »Nemam grijeha.« Ali, ako si postao Božji prijatelj, tada gledaš u njegovom svjetlu tamne sjenke svoje duše. –

Upravo u vrijeme »obraćenja«, postat će tvoja molitva često »ispit savjesti.« To je izvanredan način molitve:

Osvrćeš se na svoj život, na različita područja života, na jučerašnji dan, vršiš analizu...

I sve to istražuješ u Božjem svjetlu, u svjetlu njegovih riječi, u svjetlu njegovih zapovijedi... To je siguran znak tvog rasta u Božju blizinu: Kada sve brže i sve očitije zapažaš u svojoj svijesti skretanje s Božjeg puta!

Prijatelju, tada moli svog nebeskog Oca sa punim pouzdanjem za oproštenje: »Oče, oprosti mi!«

I zahvaljuj mu se punom sigurnošću, jer ti je oprostio: »Oče, zahvaljujem ti, što si mi sada oprostio!«

Ispituješ li češće svoju savjest?
Ili i ti govoriš: »nemam grijeha?«
Da li ti Bog brzo i jasno pokazuje svako skretanje s njegovog puta?
Ili često dugo lutaš na krivom putu?

Započni s pet minuta!

Ako molitvu još nisi uobičajio, tada će ti se činiti da je pet minuta strahovito dugo. To je slično kao kada sa strancem moraš razgovarati pet minuta...

Ali, ako ti je Bog zaista postao prijatelj, tada će ti pet minuta biti prekratko vrijeme! Tada ćeš htjeti ujutro i navečer razgovarati sa svojim Bogom, da mu sve izneseš, da o svemu razmisliš, kod njega ćeš naći lijek za rane dnevnog života, svjetlo za nove probleme, i mir za dobar san...

Prijatelju, započni s molitvom! Bog je veliki magnet! Ako mu samo jednom dođeš u blizinu, on će te sve snažnije privlačiti k sebi. Jer on te ljubi.

Započni s jednim »Oče naš« dnevno, razmatraj o njemu, moli ga iskreno, obrati se, ispitaj savjest.

Ne bježi više od Boga, od molitve. Jednog dana bit će ti jasno, da ti je potrebno određeno vrijeme, koje moraš posvetiti sebi i Bogu.

Tada ćeš naći čvršći program za molitvu, za ono što ti posebno leži na srcu:

Krunica, Biblija, slobodna molitva, molitva proslave Boga... No ti započni!

Da li molitva ima već svoje određeno mjesto u toku tvog svakodnevnog života?

Da li je tvoj svakodnevni život povezan s Bogom?

Tajna čitanja Biblije

Sastoji se u tomu, što iz riječi Božje izvire *snaga!* Sam Isus je *Riječ Božja.*

Njegovo se vječno, duhovno biće utjelovilo, tijelom postalo. Postao je vidljiv. Bilo je moguće vidjeti ga. Ali na poseban način vječni Sin Božji nije primio samo ljudsko tijelo, nego je on postao i riječ – u Bibliji.

U Bibliji susrećemo samog Isusa! Tu on govori tvom srcu, obuzima tvoju nutrinu. Ti više samo ne čitaš, nego i razmišljaš. Isus je tebi govorio! I to je njegova tajna: Kada on sam govori tvojoj nutrini, tada iz njega zrači snaga. Njegova riječ jača tvoju dušu.

Ti primaš po ovim Isusovim riječima ne samo nutarnji uvid, nego i nutarnju snagu, novu hrabrost, sigurnost, da će sve izići na dobro!

Prijatelju, započni čitati Isusov »govor na gori« (Mt 5-7), razmišljaj o njima. Često i često.

Tada čitaj njegovu propovijed učenicima, njegovu propovijed križa, njegovu propovijed o sudu!

Čitaj Bibliju, tako ćeš naučiti moliti!

Čitaj Bibliju, tako ćeš naučiti vjerovati!

Da li si već koji puta ozbiljno razmišljao o četiri Evanđelja?

Ima li Biblija u tvojoj molitvi čvrsto određeno mjesto?

Nedjelja je oaza tvoje duše

Nedjelja je dan »Gospodnji«.

To je dan nedjeljnog odmora, koji nam je Bog u deset zapovijedi naredio:

»Sjeti se da svetkuješ dan subotnji. Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao. A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu. Tada nikakva posla ne radi: ni ti, ni tvoj sin, ni tvoja kći, ni tvoj sluga, ni tvoja sluškinja, ni tvoja živina, niti stranac koji se nađe unutar tvojih vrata.« (Izl 20, 8-10).

Neka u nedjelju tvoja duša dođe do svog prava! Neka tada miruje tvoj duh, a tvoje srce neka se ukorijeni u Boga.

Neka nedjelja bude za tebe zemlja tvoje majke na kojoj mora uspijevati tvoj život s Bogom. –

Nedjelja je dan Uskrsnuća našega Gospodina. I tvoja duša mora uskrsnuti:

Osiguraj si vrijeme za susret s Kristom u Misi. Ako zaista vjeruješ u Krista i njegovu riječ, tada ti nije potrebna nikakva zapovijed, da na dan Gospodnji pristupiš njegovom stolu i proslaviš Euharistijsko slavlje.

Da li ti je Euharistijsko slavlje strano u toku nedjelje? Ili je to potreba tvoga srca?

Da li ti je nedjeljna Misa važna?
Ili ti je uvijek nešto drugo od toga važnije?

ČETVRTA ZAPOVIJED

Četvrta zapovijed govori o ljubavi prema vlastitim roditeljima.

To je ona ljubav prema bližnjemu o kojoj Isus kaže: »Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.« Tko ti je tako blizak kao tvoja obitelj, tvoja djeca, roditelji, bračni drug.? –

Obitelj je izvor iz kojeg se među ljudima ljubav uvijek ponovo rađa: Ljubav majke prema svome djetetu, koje uzima u svoje naručje. Ljubav mladog muža prema svojoj ženi. Ljubav ostarjelog bračnog para, koji su jedno drugom ostali vjerni. Ljubav prema roditjeljskom domu, koji je u pravom smislu riječi čovjekova »domovina«. –

Ta ljubav je kao ostatak, i to posljednji, izgubljenog raja. Bez te ljubavi čovjek ne može živjeti. Ta ljubav je Božji poklon, čudo, koje može izvesti samo Bog sam.

Prava ljubav ne može se kupiti nikakvim novcem. Srdačna ljubav je neprocjenjiva, ona je moguća i najsiromašnijima.

Sreća ljubavi nije rezervirana samo za bogate, ne za moćnike, ne za studente, nego samo za djecu.

Ljubav je svjetlo djetinjstva. Svatko je može postići. Kakvo je to čudo?!

Tko ljubi, našao je blago, koje vrijedi više nego svo zlato i novac ovoga svijeta.

Gdje je ljubav, tu je i Bog. Bog je *ljubav.* »Tko ne ljubi, nije upoznao Boga, jer je Bog ljubav.« (I Kor 4,8)

Da li je vaša obitelj mjesto sreće, smilovanja i ljubavi?

Da li svoje srce poklanjaš svima u svojoj obitelji? Ili živite jedni pored drugih, kao stranci?

»Da li me ljubite?«

Djeca su najviše izložena olujama našeg vremena. Djetetu je najviše potrebna *ljubav*.

Djeca svojim vladanjem na 1000 načina uvijek ponovno pitaju svoje roditelje: »Da li me ljubite?« Odgovor na to pitanje djeteta ne dajemo riječima, nego djelima.

Što moramo činiti, da bi djeca naslutila i osjetila koliko ih mnogo ljubimo?

Gledaj u njihove oči pogledom punim ljubavi! Posmatraj ih dobrostivo, obraćaj im se sa svim svojim srcem s licem punim ljubavi.

Nemoj zanemariti svoju djecu, jer će se osjećati nepoželjnim, nekorisnim, napuštenim dijelom obitelji!

»Ne napuštajte svoju djecu!«

Neka vaša djeca osjete, da u vama imaju punu zaštitu. Zagrli ih, stavi im ruku na rame, neka osjete sigurnost na tvojim grudima!

Samo ako otac i majka obrate svom djetetu koncentriranu pažnju, dijete će shvatiti svoju vrijednost: »Cijene me, ljube me, ja sam njihovo blago!« Neka djeca napreduju! Nađi vremena za svoju djecu!

Nalaziš li vremena za svoju djecu?

Razgovaraš li sa svojom djecom o njihovim brigama?

Znaš li, što misle, čega se plaše, čemu se raduju, što ih muči?

Ili ti je sve drugo važnije od tvoje djece: televizor, poznanici, hobi, kuća...?

Započni sam!

Mnoge su obitelji i danas u jadnom stanju. Vlada hladna, razdražena, prijeteća klima u obiteljima. Što možemo učiniti, da se to stanje poboljša?

Prijatelju, svaki čovjek za vrijeme cijeloga svoga života osjeća potrebu *ljubavi!*

Započni svojom dobrotom! Dokaži ljudima svoju ljubav? Neka je tvoje srce puno topline za druge! Tada ćete lakše naći zajedničku osnovu i put za rješavanje svih vaših problema.

Ako započneš s predbacivanjima i neprijaznim razgovorom, tada će se zlo u vama samo povećati, neslaganje će se proširiti, i nećete doći do bilo kakvog zadovoljavajućeg rješenja. Unesi prvi dobrotu u vaš razgovor! Našali se! Pokušaj najprije pridobiti srce drugoga.

Tada će te dobrohotnije slušati. To je kao kod djece: najprije moraš njihove male duše osokoliti! Tada od njih možeš mnogo tražiti, očekivati i pokazati granice. Popusti prvi! Daj prvi! Tada ćeš mnogo primiti. Čini dobro u svojoj obitelji! Tada će se i tvoje srce radovati. Čini dobro!

Tako ćeš uvesti *Bogu* u svoju obitelj! Jer: »Ljubljeni, nemoj nasljedovati zlo, nego dobro! Tko dobro čini, od Boga je; tko čini zlo, nije vidio Boga.« (III Iv 11)

Dobro koje činiš je Božja prisutnost. On će pobijediti zlo!

Ljudi gledaju za dobrom riječi:
Da li bilo kome odaješ priznanje, dobru riječ?

Sreća je u davanju, a ne u traženju:
Nastojiš li svakoga dana nekoga obradovati?

Pomažeš li drugima? Tako ćeš pridobiti njihova srca.

Potreban ti je Bog, da bi mogao biti dobar!

Postoje ljudi na kojima je vidljiva ljubav Božja. Već ujutro reći će ti dobru riječ. Ako si zabrinut, pažljivo će te saslušati. Ako izbije prepirka učinit će prvi korak u pomirenju. Ako je tvoja duša umorna, naći ćeš kod njih osvježenje. Pitaš: »Kako je to moguće?«

Nemaš snage u sebi, da drugome nešto učiniš, jer je tvoja nutarnja nevolja prevelika.

Prijatelju, postoji izvor, iz kojeg možeš crpsti snagu srca: Potraži domovinu u *Božjem* srcu! On će smiriti žeđ tvoje duše i obnoviti snage u tvojoj nutrini.

Ako moliš, on će biti tvoj izvor, iz kojeg ćeš moći piti *ljubav*. Tada ćeš ti sam moći biti taj izvor za druge! Ali ne iz svojih vlastitih snaga, nego jer ti je Bog poklonio svoju ljubav i svoju snagu.

Prijatelju, neka tvoja domovina bude u Bogu. Tada ćeš imati snagu da činiš dobro. Tada više nećeš tražiti, nego davati, ne više prigovarati i optuživati, nego pomagati u strpljivosti i dobroti.

Razgovaraš li s Bogom?
Govoriš li s njim o svim svojim nevoljama, brigama, nadama?
Da li od njega primaš snagu duše?
Nalaziš li vremena za razgovor s Bogom?
Ili ti je on postao tuđ?
Iščezao iz tvog života?
Da li je Bog postao domaćin u vašoj obitelji?

Počni iznova u svom braku!

Brak je put, postaja na životnom putovanju. Cilj je toliko visok i toliko lijep, da niti jedna žrtva nije prevelika.

U Austriji je trećina brakova u krizi i raspadaju se. Zašto su toliki brakovi u pitanju?

U početku su bili kao san ljubavi i skrovitosti. U toku braka prolazi općinjenost prvih godina sreće, ona je možda neuredna i mnogo zanovijeta, oboje su povremeno agresivni i samovoljni.

I tako raste doživljaj otuđenosti. No ta kriza ima smisla. To je Božje pitanje upućeno tebi: Hoćeš li se promijeniti tako, da prema drugima opet budeš prijazan? Hoćeš li odgovoriti željama drugih? Da li si sposoban uočiti duševnu nevolju drugoga i pomoći mu?

Hoćeš li se dakle potruditi, da potražiš dušu drugoga? Hoćeš li mu konačno reći »da«, unatoč njegovim manama? Na takvoj odluci ćeš rasti. Na takvoj odluci rast će i vaš brak ili će se raspasti.

»Ljubav je od Boga.«
Moliš li Boga za tu bezuvjetnu ljubav prema svom bračnom drugu?

Hoćeš li se brinuti o drugome kao o samome sebi? Tek tada ćete biti jedinstveni i sretni.

Da li razgovaraš sa svojim bračnim drugom?
Budi svjestan potrebe novog početka.
Reci mu konačno »da«!

Osam blagoslova sretnog braka

Isus nam je pokazao put za sretan život. To je u isto vrijeme i put za sretan brak: »Blago mirotvorcima«: Ti si tako često druge ponovo tražio, našao i pomirio se s njima!

»Blago milosrdnima«: Ti si drugima tako mnogo pomogao! »Blago onima koji nisu nasilni«: Tvojom strpljivošću ljubav je uspjela.

»Blago onima koji su žalosni«: Sve krize u braku bit će vam na blagoslov, po njima ćete napredovati!

»Blago onima koji su čista srca«: Vašom vjernošću vaša će ljubav ostati nepodijeljena.

»Blago progonjenima«: Moraš mnogo uložiti, ali ti si taj križ preuzeo na sebe!

»Blago žednima i gladnima pravednosti«: Tvoja čežnja i ljubav uvijek će tražiti srce drugoga.

»Blago siromasima pred Bogom«: Tako ćeš postepeno silaziti sa prijestolja svoje samovolje i postati siromah u sebi (»Ja«) i biti bogat u drugima (»Ti«)

Da li u braku živite jedan pored drugoga ili jedan protiv drugoga?

Jesi li već shvatio da tako nastaje sretan brak: Živjeti jedan s drugim i jedan za drugoga?
Čitajte zajedno »propovijed na gori« (Mt 5-7)

Molite li zajedno?

Što je Bog svezao, čovjek neka ne razdvaja

Blažen muž, koga kod kuće čeka žena koja ga ljubi, blažena žena, koja u svom mužu nalazi trajno utočište. Takva ljubav je nepobjedivo i nepresušivo vrelo snage. O toj ljubavi kaže Isus: Sam Bog vas je povezao! Jer ljubav, koja vas je dovela jedno drugom, potječe od Boga.

I ljubav je moguća samo u Bogu. Brakovi se ljuljaju i dolaze u kritičnu situaciju danas tako često, jer se cijelo ovo naše doba toliko udaljilo od Boga.

Bez Boga ljubav je kao odsječeni cvijet, koji vrlo brzo vene.

Ako želiš brak pun ljubavi i vjernosti, tada se svakoga dana obrati Bogu. On će sačuvati vašu ljubav. –

Ali za svaki brak dolazi trenutak potvrđivanja, vrijeme krize. To je križ koji možemo savladati samo Božjom snagom. Danas Brzo donosimo odluku o rastavi braka, jer nitko više ne želi nositi križ.

Ali Isus kaže: Tek na križu se dokazuje ljubav. »Tko želi biti moj učenik, neka svakodnevno uzima svoj križ na sebe.«

Ostanite zajedno i u dobrim i u zlim danima! To je ljubav.

Ljubav je moguća samo tamo, gdje Bog prebiva: Uvodite li svog Boga u svoj brak?

Gdje je Bog protjeran, odlazi i ljubav: Jeste li isključili Boga iz svog braka?

Da li olako pomišljaš na rastavu braka? Zar ne želiš križ Kristov primiti na svoja ramena?

Što je Bog svezao, čovjek neka ne razdvaja

Blažen muž, koga kod kuće čeka žena koja ga ljubi, blažena žena, koja u svom mužu nalazi trajno utočište. Takva ljubav je nepobjedivo i nepresušivo vrelo snage. O toj ljubavi kaže Isus: Sam Bog vas je povezao! Jer ljubav, koja vas je dovela jedno drugom, potječe od Boga.

I ljubav je moguća samo u Bogu. Brakovi se ljuljaju i dolaze u kritičnu situaciju danas tako često, jer se cijelo ovo naše doba toliko udaljilo od Boga.

Bez Boga ljubav je kao odsječeni cvijet, koji vrlo brzo vene.

Ako želiš brak pun ljubavi i vjernosti, tada se svakoga dana obrati Bogu. On će sačuvati vašu ljubav. –

Ali za svaki brak dolazi trenutak potvrđivanja, vrijeme krize. To je križ koji možemo savladati samo Božjom snagom. Danas Brzo donosimo odluku o rastavi braka, jer nitko više ne želi nositi križ.

Ali Isus kaže: Tek na križu se dokazuje ljubav. »Tko želi biti moj učenik, neka svakodnevno uzima svoj križ na sebe.«

Ostanite zajedno i u dobrim i u zlim danima! To je ljubav.

Ljubav je moguća samo tamo, gdje Bog prebiva:
Uvodite li svog Boga u svoj brak?

Gdje je Bog protjeran, odlazi i ljubav:
Jeste li isključili Boga iz svog braka?

Da li olako pomišljaš na rastavu braka?
Zar ne želiš križ Kristov primiti na svoja ramena?

Rastati se i opet sklopiti brak?

Mnogi brak se nasukao. Čija je krivica? Da li prekoračene granice snaga? Je li to apokaliptička bijeda ili zavođenje našega vremena.

Da li je zajednički život (ili bar život onog što je ostao sam) zaista nemoguć? Samo Bog zna tvoje srce, tvoju nevolju, tvoje suze, tvoje ponore. Da li ti on oprašta?

Obrati mu cijelo svoje srce i on će ti oprostiti ! –

Ali zašto rastavljeni i ponovo oženjeni nemaju mjesta za stolom Gospodnjim? To je kao isključivanje od zajedništva za stolom u nekoj obitelji: Tko i unatoč svih opomena razara jezgro obitelji (ljubav koja traži zajedništvo u dobrim i zlim danima), sam se izdvaja od stola.

Događa se, da jedni primaju sa ozbiljnošću i vjerom potvrđuju Gospodinove riječi: »Što je Bog vezao...« ovo isključivanje zajedništva za stolom nije crkvena osuda (jer samo Bog poznaje ljudsko srce) i nije isključenje iz Crkve (jer ti zauvijek ostaješ u Kristovoj obitelji), nego samo signal, da se ovdje radi o nečemu, što je za čovjeka najvažnije:

O onoj ljubavi, koja je neuništiva, jer dolazi od Boga.

Ako pripadaš onima, koji su ponovo sklopili brak:
Trudiš li se više od ostalih za iskreno zajedništvo sa Isusom?
Jer tebi je on više potreban!

Velik je poziv: odgajati djecu!

Odgajati dvoje ili troje djece iziskuje totalno zalaganje cijelog čovjeka. To je često iscrpljujuća zadaća. Odgoj se ostvaruje gotovo isključivo primjerom roditelja.

Ako se roditelji međusobno ljube, i djeca će naučiti, da budu pažljiva prema drugima. Ako tvoj bračni drug posjeduje cijelo tvoje srce, tada ćeš svojoj djeci moći pružiti najviše: Vjeru u to, da ljubav postoji, i da je ljubljeni čovjek najdragocjenija stvar na zemlji. –

Čarobni štapić u odgoju je ljubav: Ako djeca znaju da ih bezuvjetno ljubite, tada ćete s njima lako upravljati i ukazati im na granice, koje ne smiju prijeći.

Tko odgaja samo strogošću, obogaljit će dječje duše. Neka tvoja djeca osjete, da ti uvijek mogu pristupiti, i da te njihova blizina raduje!

Tvoja naklonost pružit će im snagu.

Misliš li o svojoj djeci? Moliš li za svoju djecu?

Razgovaraš li sa svojom djecom?
Da li ti je poznato njihovo srce?
Da li se s njima smiješ i igraš?

Da li svojoj djeci sve opraštaš?
To će ih odvesti u kaos.
Odgajaj ih u poštenju i osjećaju odgovornosti!

Radije manje novca, a više obitelji!

Novac je veliko iskušenje za mnoge obitelji. Ako i majka radi, doduše ima više novca u kući, ali manje sreće i manje zajedništva s djecom.

I ako otac dolazi kući u kasne sate, jer ga privlači sporedna zarada, tada je obitelj razbijena. Slušajte unutrašnji glas!

Naša savjest je nemirna, doklegod se ne oslobodimo pretjerane jagme za novcem. –
Blago djeci s kojom se otac još igra.
Blago obitelji u kojoj jedni s drugima još razgovaraju.
Blago mladima, koje još ljube.
Blago obiteljima u kojima se još slave imendani.
Blago roditeljima koji mole zajedno s djecom.
Blago mužu koji svoju ženu bezuvjetno ljubi.
Blago bračnim drugovima koji još nalaze vremena da razgovaraju o duševnim brigama.
Blago obitelji u kojima se svakodnevno izgovaraju dobre riječi.
Blago tebi, ako si pridobio srce svoje obitelji!

Imate li mnogo novca, ali malo vremena jedni za druge?

Molite zajedno!

Ako je Bog kod vas Gospodar kuće, tada sve postaje novo. Ako on posjeduje vaše srce, tada će vaša savjest biti budna i vaša će ljubav sve obasjati. Osigurajte vječnom i nerazorivom počasno mjesto u svojoj obitelji!

Pribavite si križ i stavite ga na počasno mjesto u svom stanu. Molite zajedno za stolom i zahvaljujte Bogu za sve njegove darove. Molite zajedno za blagoslov svoje obitelji.

Neka Bog bude prisutan u vašim razgovorima i mislima. Tada će on biti pravi Otac vašoj obitelji. On će vas blagosloviti. Molite mu se svi zajedno!

Tada će i vaša djeca naučiti kako da razgovaraju s Bogom. Ipak je najljepša zadaća roditelja: Naučite svoju djecu da mole! Tako ćete im učiniti više, nego da ste im obezbjedili kuće. –

Mnoge obitelji su već započele sa obiteljskom molitvom. Mole krunicu i sastavljaju zajedničke molitve. Zajedno čitaju Bibliju...

Obitelj, koja je uvela zajedničku molitvu, postojana je! Tada se problemi rješavaju gotovo sami od sebe.

Molite li zajedno?
Razgovarate li zajedno o Bogu?
Da li s njim razgovarate zajedno?

Idete li nedjeljom svi zajedno na Misu?

Često je molitva za stolom početak:
Molite li za stolom?

Egoizam je smrt ljubavi

Ono, što ljubav najčešće razara, to je sebeljublje, egoizam, čovjekova zaljubljenost u samoga sebe. Egoista misli, da će se njegov život razvijati u najboljem smjeru, ako misli samo na samoga sebe, brine se samo za sebe, bori se samo za svoja prava, i brine samo o svom vlastitom izgledu. Egoista je bezobziran.

On ne gleda na drugoga, ne sluša ga, ne obazire se na njegove želje, ne brine o njegovim nevoljama. Ne želi služiti drugome.

Nedostaje mu poniznosti, hrabrosti da služi.

–

Prijatelju, to sebeljublje je bolest koja sve razara. Ona čovjeka izopačuje, razara njegovo srce, uništava ljubav među ljudima.

Jer to je paradoksalna tajna ljubavi: ne postaje velika time, što traži samu sebe, nego time, što se predaje! Ljubav postaje velika predanjem, žrtvovanjem, davanjem samoga sebe, opraštanjem...

Egoista želi imati, vladati.

Ljubav želi davati, želi se žrtvovati.

Prijatelju, da li si spreman davati?

Jesi li egoista?
Čovjek koji ljubi samoga sebe? Bezobzirno? Gospodski? Nadmeno? Grubo? Oholo?

Ili si odlučio da budeš čovjek koji drugima služi?
Ponizan čovjek?
Čovjek koji ljubi?

Hvalospjev ljubavi

Najdublja tajna ljubavi sastoji se u tomu što ne dopušta da ju ogorčimo. Ona ljubi bezuvjetno. Majka ne ljubi svoju djecu onda, kada su dobra, nego tek onda, kada joj gaze srce.

Tako ljubi Bog: bezuvjetno! On nas ne ljubi stoga, što smo dobri, nego radi toga, da postanemo dobri!

Ta bezuvjetna ljubav opisana je u Bibliji:
"Kad bih ljudske i anđeoske jezike govorio, a ljubavi ne bih imao, bio bih mjed što ječi, ili cimbal što zveči.

Kad bih imao dar proricanja i znao sve tajne
i sve znanje;
kad bih imao puninu vjere,
tako da bih brda premještao,
a ljubavi ne bih imao, bio bih ništa...
Ljubav je strpljiva, ljubav je dobrostiva;
Ljubav ne zavidi, ne hvasta se, ne oholi se.
Nije nepristojna, ne traži svoje,
ne razdražuje se, zaboravlja i prašta zlo;
ne raduje se nepravdi, a raduje se istini.
Sve ispričava, sve vjeruje,
svemu se nada, sve podnosi.
Ljubav nigda ne prestaje.
Proroštva? Ona će iščeznuti!
Jezici? Oni će umuknuti!
Znanje? Ono će nestati...« (I Kor 13)

Da li iskazuješ svoju ljubav svojoj djeci, svom bračnom drugu, pa i onda ako te razočaraju?
Da li je za tebe ljubav u obitelji zaista nešto najuzvišenije? Najvažnije? Prvo i posljednje?
Jesi li često ogorčen tako da uskraćuješ svoje srce i svoju ljubav?

PETA ZAPOVIJED

Tako mnoge u naše dane muči savjest, jer su ubili. Nerođeno dijete stalno im je pred očima, koje im je Bog povjerio. Ali oni su ga ubili. Nema ga više. Nitko više ne može tu nepravdu popraviti. To može jedino Bog. Jedino on može mrtvo vratiti u život. –

Muči li i tebe ta neizreciva bol? Jesi li to već priznao Bogu? Jesi li ga već u dugim noćima sa suzama molio: »Oče, oprosti!«? Da, to duguješ svom Spasitelju.

Samo on te može očistiti od mrlja krvi, koje nikakvo ljudsko čišćenje ne može izbrisati iz tvoje duše. –

Samo jedno te molim: Nemoj očajavati! Ne zataji to u ispovijedi! Inače će tvoja duša ostati duboko ranjena. To su rane koje se u toku godina pogoršavaju i pustoše dušu. Izgovori to u ispovijedi! Isus će ti reći: »Dijete moje, oprošteni su ti grijesi.«

Da li si sagriješio u krvi nerođene djece?

Jesi li već pred Kristom u ispovijedaonici priznao svoju krivicu?

Zavodiš li druge na pobačaj govoreći: Nije to ništa?

Oprosti kao Isus! Tada će u tebi biti mir

Svijet je zahvaćen beskrajnim lancem neprijateljstava i mržnje, svađa i gnjeva, djela nasilja i krvi. I svako nasilje izaziva novo nasilje, mržnju, razaranje... Prema motu: »Kako ti meni, tako ću i ja tebi.«

More krvi i suza. To uskraćivanje opraštanja razjeda obitelji, narode, zajednicu i društvo. Otac protiv sina, majka protiv kćeri, djeca protiv roditelja...

Prijatelju, gdje je mržnja, tamo nema Boga! Samo tamo, gdje vladaju ljubav i dobrota, tu prebiva Bog.
Samo tamo je blagoslov, samo tamo uspjeva život!

Radi toga kaže Isus: Oprosti! Budi miroljubiv! Pomiri se opet! I to u tvom vlastitom interesu.

Tek kada u tvom srcu ponovno zavlada mir, očekuj blagoslov Božji! Blagoslov u tvojim mislima i djelima. Zašto ćeš dopustiti da ti protivnik ukrade mir srca? Tada će ti poći sve naopako!

Prijatelju, oprašaj kao i razapeti Isus: »Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!« (Lk 23, 34)

Da li u tebi ruje mržnja? Predbacivanja? Pobuna? Kivnost?
Moli se tada za svoje neprijatelje! I praštaj!

Da li si postao zagrižljiv čovjek, ogorčen i tvrdokoran?
Rasprostri svoje nevolje pred Raspetim!
On će te izliječiti, osloboditi, utješiti.

Postoji li netko kome ne možeš oprostiti, koji izaziva mržnju u tvom srcu?

Pazi na to da svakome vratiš što duguješ!

Ako doživimo nepravdu, tada u nama bijesni srdžba, uzbuđeni smo, optužujuće misli ne daju nam mira, najradije bismo drugome rekli »svoje mišljenje« i »otpravili« ga sve dok račun nije izveden do kraja, na čistinu. Ali Bog ti kaže:

»Ne osvećujte se, ljubljeni, sami, već to prepustite srdžbi Božjoj, jer stoji pisano: Osveta je moja-veli Gospodin ja ću je vratiti.« (Rim 12, 19)

Inače ćeš načiniti novu nepravdu. Tvoj oštri jezik i tvoj uništavajući sud samo će povećati đavolov krug, ali ga neće slomiti. Bog će ti priskrbiti pravdu! –

Ti ćeš možda reći: »Zar da dopustim sve?«

Prijatelju reći ću ti tajnu, kako ćeš preobratiti srce drugoga.

Ako je netko bio prema tebi zao i češće ti nanosio zlo, *budi* prema njemu *dobar:* to će ga začuditi! Tada će on razmisliti u sebi i uvidjeti: »Učinio sam mu nepravdu!«

Prijatelju, ako su ti ljudi zli, a ti i dalje ostaješ *dobar* prema njima, to će promijeniti njihovo srce, njihovu nutrinu, njihovu srž! Čak i ako je njihov karakter podivljao i zloban: ako uzvraćaš zlo dobrim, možeš njihovo srce promijeniti! Isto kao i Isus, on je ljudsku zloću naplatio svojom ljubavlju. Tako je i nas preobrazio.

Jesi li osvetoljubiv? Zlopamtilo? Zar ne možeš oprostiti?

Jesi li se za nepravdu osvetio?
Jesi li učinio zlo djelo, da bi se osvetio?

Oprosti! Inače i tebi neće biti oprošteno

To je sadržaj pete zapovijedi: »Oprosti!« Inače ćeš razoriti ljubav sve do temelja. Ako mi ne opraštamo, niti Bog ne može nam ništa dati. Kako nam može udijeliti dobro, kada je naše srce ispunjeno zlim?

Bog nam ne može oprostiti tako dugo, doklegod smo nepomirljivi i ne oslobađamo se zla u srcu. Oprostite i bit će vam oprošteno.

»Ako li vi ne oprostite ljudima njihovih pogrešaka, ni vaš Otac neće vam oprostiti vaših.« (Mt 16, 15) U tome je Isus u pravu: Oprosti!

Tek tada ti Bog može pomoći, utješiti, ojačati, blagosloviti, izliječiti i osloboditi. –

Opraštanje je dar, davanje: Poklanjaš drugome svoje srce, svoju blizinu, svoju dobrotu, svoju vjernost. –

Tvoje opraštanje moguće je samo u svjetlu križa. Drugoga ćeš moći podnositi samo onda, ako nosiš svoj križ, koji ti je Isus stavio na ramena.

Strpljivost s drugim polazi ti za rukom samo onda, ako mnogo toga podnosiš, mnogo toga na sebe preuzimaš. Ne uzvraćaj udarce!

Jer nasilje rađa zlu krv, ovjekovječuje zloću. Opraštanje ovjekovječuje ljubav. Oprosti!

Protiv koga nosiš mržnju u srcu? Predbacivanja? Duboka nesklonost? Suprotstavljanje? Da li je u pitanju tvoj otac? Tvoja majka? Braća i sestre, Pretpostavljeni? Prijatelj?

Oprosti im, i to izričito!

Misliš li na one, kojima u srcu ne možeš oprostiti?

Moliš li za svoje neprijatelje?

Srdžba čini nepravdu. Pomiri se

Srdžba je vrlo neprijatna stvar. Ona čini čovjeka slijepim: »Slijepa mržnja.« Nakon toga obično žališ, što si u srdžbi počinio. Srdžba uzburkava zle strasti u tebi, koje još nisu obuzdane.

Tada zadaješ rane, koje duboko zadiru i teško se liječe. Srdžbu prati mnoštvo zle braće, koji su tako zli kao: razdražljivost, ogorčenje, ljutnja, bijes do usijanja, bijesni ispadi, napadaj bjesnila, otrov i žuč. Ovamo još spada: biti zao, podivljati, uzrujanost, uzoholiti se, biti agresivan, izgubiti strpljenje, ne svladavati se, biti izvan sebe, izaći iz svoje kože, eksplodirati, bjesniti, ključati od bijesa, stezati pesnice, udarati po stolu, udarati nogama, škrgutati zubima, drhtati od bijesa, pustiti da nas izjeda srdžba, biti kao pobješnjela lisica, kao furija, koja divlja od bijesa...

Uči se *strpljivosti* kod Isusa. Strpljenje imaš onda, ako si spreman da trpiš. Prihvatit ćeš situaciju, ako si spreman da podnosiš. Uzmi svakodnevni križ na sebe. Kao Isus.

Da li dopuštaš da te često obuzme bijes?
Da li se u srdžbi možeš savladati?
Da li druge povrijeđuješ?
Da li si prema drugima nepravedan?
Da li se drugima ispričavaš, ako su ti u srdžbi popustili živci?
»Blaženi koji ne čine nasilje«: Jesi li nasilnik?

Poslije svake svađe gradi mostove!

Ako želimo primiti milost od Boga, tada moramo i sami biti milostivi prema bližnjima. Ne smijemo biti nepomirljivi! Prijatelju, nemoj svoju mržnju oko sebe širiti u beskonačnosti, nemoj biti netolerantan, ne budi zlopamtilo prema drugima, nego naprotiv gradi mostove!

Bog će ti pokazati, kako ćeš u tome uspjeti. Moli ga, i tada ćeš u tome sigurno uspjeti! Izreci pomirljivu riječ, olakšaj drugome, da poslije svađe opet nađe put do tebe. –

Sam se ispričaj. Ispričavanje je znak ljubavi, istine i ljudske veličine. Gdje nema ispričavanja, umire ljubav, raste otuđenje, tužbe, predbacivanja i mržnja.

Prijatelju, ne daj mjesta nepravdi! Stegni svoje srce i izreci dobru riječ! Tvoje ispričavanje je balzam za dušu drugoga. I prema svojoj djeci ispravi nepravde, koje si im učinio. Tako će rasti povjerenje i neuništivo prijateljstvo.

Da li si ohol čovjek, koji nije u stanju bilo što oprostiti i nije u stanju ispričati se?

Prebacuješ li svoju krivicu na druge?

Da li je tvoje srce otvrdnulo, postalo nepomirljivo?

Zar ne činiš nikakve pokušaje, da izgradiš mostove i nađeš put prema drugima?

Osuda i kritika koja uništava

Bog je *ljubav*, i tko želi da mu se približi, mora u sebi imati ljubav. Ali mi ljudi tako često smo djeca Kaina, koji je ubio svoga brata Abela. Mi ne ubijamo drugoga batinom, nego riječima.

Tako je on »kao ubijen«, osjeća se izbačenim, uništenim, razorenim, izruganim, prezrenim, osjeća se »kao ništa«... Tada čovjeka obuzima očajanje, on tone u depresiju i unutarnju tamu.

Da li prihvaćaš odgovornost za to? Drugi postaju bijesni i iskaljuju svoj bijes na bližnjemu, a ti si zapravo razlog tomu...

Prijatelju, nemoj o drugima izricati sud koji uništava! Ne uništavaj bližnjega svojim okrutnim, oštrim riječima. Izostavi ponižavajuće primjedbe, ne reci ništa puno prezira o bližnjemu.

Jer ako ti sada kod bližnjega sve stavljaš na zlatnu vagu i Bog će tebi staviti svako zrnce strasti na zlatnu vagu. –

Prijatelju, budi dobrostiv! Jer tada će i Bog prema tebi biti dobrostiv u dan suda. »Nemojte suditi, da ne budete suđeni!« (Mt 7, 1)

Imaš li oštar jezik?

Izričeš li često zajedljive primjedbe?

Da li često izričeš poražavajuće kritike, kritike bez ljubavi?

Nisu li tvoji razgovori često kritika i zli govori?

Prosuđuješ li pogreške brata na dobrostiv način?

Jesi li nezadovoljan čovjek?

Peta zapovijed nije ispunjena time, da se ne svađaš i nikome ne nanosiš zlo, nego da osiguraš *mir* u srcu.

Taj mir je bitno više, nego ne biti u ratu, ne biti u svađi s bližnjima.
Mir je prisutnost Božja u srcima!
Mir je tamo, gdje su prijatelji.
Mir je povezanost među ljudima.
Mir srca dolazi od Boga.

Samo kod njega možeš naći nutarnji mir i zadovoljstvo. Jer se naše doba udaljilo od Boga, izvora mira, u ljudskim srcima raste nemir: strah, pobune, uzbuđenja, optužbe, nezadovoljstva...

Takvi nezadovoljni ljudi su teško opterećenje za svoju okolinu. Uvijek je netko »kriv«, da nam je zlo, i uvijek ste zli, jer drugi nisu dobri.

Ta mržnja je zarazna za druge i uvijek stvara tešku atmosferu, koja uništava mir. –

Jer mir dolazi od Boga. *On* će ti pomoći da postaneš zadovoljan čovjek.

Jesi li nezadovoljan čovjek?
Čovjek koji se lako uznemiruje?

Jesi li čovjek pun tužbi i optužbi, pun zahtjeva i pun pobune protiv drugih?

Da li razaraš mir i dobru atmosferu svojim nezadovoljstvom i optužbama?

Mir u srcu dragocjeniji je od svih blaga svijeta

Unutrašnji mir je plod zajedništva s Bogom. Ako želiš mir u svojoj nutrini, tada se prvo pomiri s Bogom! Tamo gdje je u srcu živi Bog, tamo je mir, radost, ljubav, velikodušnost, dobrota, vjernost, samosvladavanje.

Svijet bez mira počinje tamo, gdje se ljudi odvajaju od Boga, jer se nadaju sreći u novcu i zadovoljstvima, umjesto u Bogu i miru s Bogom.

Ako želiš trajan, radostan mir u srcu, učini tada Boga Gospodarom svog života! Povjeri mu cijeli svoj život, stavi svoje brige u njegove ruke, predaj mu cijelu svoju budućnost. Priznaj mu sve svoje grijehe. Prijatelju, u životu nema veće sreće od dubokog mira u srcu!

Jer tako dugo dok je mir u tvojoj nutrini, nalaziš se pod posebnim Božjim utjecajem. Doklegod je mir u tebi, mnogo toga će ti polaziti za rukom i jedva što ćeš promašiti.

Da li si ti čovjek iz kojega zrači mir?
Ili oko sebe širiš nemir, zabunu i zbrku?
Imaš li mir u srcu? Mir s Bogom?

Grubost i nasilje

Raspad obitelji je glavni uzrok povećane brutalnosti i djela nasilja. Tko je već kao dijete morao doživjeti strahovitu zloću, kasnije često i sam postaje »zao«.

Čovjek se tada »sveti« nesvijesno onom svijetu, koji mu je toliko toga učinio. Taj duh nasilja i brutalnosti često još veličaju televizija i mediji komuniciranja. –

Nasilnik može postati i odrastao čovjek: gdje je Bog iščezao, savjest ugušena, tu niče nasilje i pravo pesnice. –

Prijatelju, da li je duh nasilja vidljiv i u tvojem životu? Da li često galamiš i udaraš pesnicom? Prijetiš li svojima? Da li se prepuštaš slijepoj srdžbi? Bijesne li često u tebi sile, koje su i samome tebi nepoznate i nesavladive?
Praviš li buku, ako si malo više popio? –
Prijatelju, ako su te sile zla ovladale tobom, traži oslobođenje samo kod Isusa! Priznaj mu svoju krivicu! Pođi Kristu, koji ima moć reći demonima: »Odlazi!« I oni odlaze.

Izreci u ispovijedi punu istinu, kako kod tebe stvari stoje! Time će moć zla biti slomljena.

Jesi li nasilan čovjek? Često brutalan? Tučeš li se? Galamiš? Bijesniš?

Savladavaš li svoju volju unutarnjom snagom?

Da li ti poneki puta dolaze misli o samoubojstvu? Primjenjuješ li silu protiv samoga sebe?

Alkoholizam

Alkohol prividno olakšava napetost. Alkohol samo na izgled uklanja zapreke. Alkohol stvara nasilnike, dovodi do svađa i uzrok je mnogih suza u obitelji.

U Austriji je 100 000-struka bijeda u obiteljima alkoholičara: Jer se djeca plaše, da će im otac doći kući pijan. Ženi ne preostaje ništa drugo, nego da plače, kada se pijani muž ponaša kao životinja. Kod pijanaca su na dnevnom redu svakodnevne svađe. –

Prijatelju, tvoja odluka i odgovornost, krivica i milost, nalazi se još u onom vremenu, kada si primjetio o čemu se radi: Čuvaj se prvih silazaka sa tračnica normalnog života!

Neodgovorno je sa tvoje strane, ako već u samom početku energično ne učiniš kraj tomu. Nemoj čekati da postaneš alkoholičar. Nemoj to učiniti svojoj obitelji. Ti samo osjećaš stid, grižnju savjesti i želju. –

Što ti može pomoći, da se toga oslobodiš? Prijatelju, pogledaj istini u oči! Ona te može osloboditi. Tko voli alkohol, voli iluzije, ali ne istinu. Reci istinu u ispovijedi.

Potraži još jednom punu i cijelu istinu o svom životu! Prije nego postane prekasno. Istina će te osloboditi.

Jesi li u alkoholu lakomislen?

Je li te alkohol već doveo do poneke gluposti, brutalnosti, bezizlazne situacije?

Mološ li iskreno i duboko za oslobođenje od alkohola?

Ne razaraj svijet i Božja stvorenja!

Možda su ti tvoji vlastiti problemi bliži nego veliki problemi našega svijeta, našega vremena. No reci sam: Što će se dogoditi, ako sadašnji čovjek razori prirodu?

Ako iskorijeni šume, zatruje vodu, istrijebi ribe, i potrudi se da ptice zamuknu? »Ne ubij!«

Ako čovjek danas uništi prirodu, sutra će priroda uništiti njega. – Što možeš učiniti protiv toga?

Prijatelju, nije moguće, da čovjek još dugo nastavi s razornim haračenjem, sadašnjim tempom pustošenja. Tehnika, koja je iskliznula sa svojih tračnica, uništava prirodu, pustoši čovjeka, njegovu obitelj, njegovo duševno i tjelesno zdravlje.

Prijatelju, živi jednostavnije! Živi umjerenije! Ogromna industrija sa svojim gigantskim tehničkim postrojenjima znak je da je naše vrijeme prevršilo mjeru. Međutim naša zemlja nije stvorena za procese koji poštuju mjeru.

Vrati se opet umjerenom životu, pojednostavi svoj život. Poštuj mjeru! Napusti svako pustošenje Božje prirode i ljudskog života.

Da li si umjeren čovjek?
Ili neumjeren u svojim zahtjevima, željama, ciljevima?

Da li si umjeren u jelu i piću? Ili neumjeren? Lakom? Proždrljiv?

Da li si raspikuća?

ŠESTA ZAPOVIJED

Većina današnjih ljudi se izjašnjava da nisu u stanju držati se Božjih zapovijedi. I jer ne mogu izići na kraj s Božjim zapovijedima u Crkvi, ne žele niti sa Crkvom imati bilo što zajedničko. Prije svega je u pitanju 6. zapovijed, borba za svladavanje spolnog nagona, što današnjim ljudima, pa i onim religioznim, teško pada.

Tada mnogi kažu: ne želim se više boriti, ta je borba preteška, napustit ću ju...

Prijatelju, zar se zaista moraš predati? Misliš li, da tvoj Bog ne zna za tvoju nevolju? Pred njim nije odlučujuće, da li ti polazi za rukom obdržavanje svih Božjih zapovijedi, nego da tvoje srce *traži* Boga!

I to u mjeri, u kojoj Boga doista tražiš, bit će ti uvijek sve jasnije, što te odvaja od Boga (grijeh), i što te k njemu vodi (put njegovih zapovijedi). Tada ćeš se na posve nov način pomučiti, da vršiš njegove zapovijedi! –

Prijatelju, ne predaj se! Ostani u Božjoj blizini! Bori se za to, da mu ostaneš vjeran, i da ideš putem njegovih zapovijedi. Makar ta borba trajala za vrijeme cijelog života, i makar doživljavao i mnoge padove. Tako dugo dok si borac i usrdno se trudiš, pred Bogom si pravednik, njemu vjeran. Ostaješ za njegovim stolom!

Želiš li ići putem zapovijedi, iako je borba teška i ima padova? Posrtanja?

Ili si borbu napustio?
Hoćeš li se iživljavati?

Ne čini preljuba!

Današnji svijet ne zna više zapravo što je to *vjernost,* ali srce to još uvijek zna. Ljudsko srce gladno je onoga u koga se može pouzdati i u koga može imati *povjerenja.*

Imaš li nekoga koji ti je vjeran? I u mračnim danima, i u slabosti, i u nevolji stoji vjeran čovjek uz tebe, tvoj je sumišljenik, pokazuje ti puteve i upravlja te u pravom smjeru.

Njegova vjerna ljubav je za tebe kao kutija violine: Što bi bila violina bez rezonancije? –

Bog je čovjeka stvorio da bude *vjeran,* za trajnu međusobnu zajednicu, za jedinstvo! To je smisao bračne veze: »Zato će čovjek ostaviti oca i majku te će se privinuti uz ženu svoju, pa će oboje biti samo jedno tijelo. Prema tome, oni nisu više dva, nego jedno tijelo, Dakle: Što je Bog sjedinio, neka čovjek ne rastavlja!« (Mt 19, 5) To je Božji nalog za brak: *Biti jedno u srcu!*

Nerazdvojnost i *vjernost.* –

Prijatelju, kako može uspjeti ta vjernost? Ona ti neće poći za rukom jedino iz ljudske snage, nego samo Božjom pomoći!

Ako ti živiš u zajedništvu s Bogom i slušaš svoj nepogrešivi glas savjesti, Bog će ti udijeliti nešto od svoje vlastite vjernosti. –

Tko ljubi, tome vjernost ne pada teško.

Bez vjernosti ljubav ne može postojati:
Da li si vjeran svom bračnom drugu?

Da li se upuštaš u seksualne avanture izvan braka?

Budi vjeran!,
iako je tvoj brak u teškoćama!

Nigdje nema toliko blaženstva kao u sretnom braku, ali isto tako i nigdje toliko patnje kao u nesretnom braku.

Što sve često ne moraju pretrpjeti žene od svojih muževa! Moraju često puta izdržati cijeli život pored mrzovoljna muža, bez pravog razgovora, bez srdačnosti, bez znakova nježne ljubavi, bez priznanja njihove vrijednosti...

Što sve trpi čovjek, ako ima ženu koja stalno za svaku sitnicu zanovijeta, neurednu ženu, namigušu, kaćiperku... Koliko je brakova, u kojima više nema srdačnog razgovora, gdje jedan pored drugoga stanuju kao dva stranca u istom stanu.

Mnogi u svom braku idù strašnim križnim putem. Tada je kušnja, da se počini preljub, vrlo velika kušnja, da se izgubi svaki smisao za vjernost. Snagu, da prevladaš sve teškoće, naći ćeš samo onda, ako gledaš na križ Kristov, i ako usko povezan s njim ideš stazom svoga križnog puta.

On ide pred tobom na križnom putu ljubavi i vjernosti. Slijedi ga! Budi *vjeran* kao on! Nosi svoj bračni križ! To je križ Kristov: Tko želi biti moj učenik, neka svakodnevno nosi svoj križ.

Jesi li odlučan, da ostaneš vjeran u svom braku, iako je težak?

Biblija kaže: »Neka svaki od vas ljubi svoju ženu kao samoga sebe. Ljubiš li svoju ženu?

Biblija kaže: »Neka žena poštuje svog muža!«

Poštuješ li svoga muža?
Odaješ li mu priznanje?

SMISAO 6. ZAPOVIJEDI: OBITELJ JE IZVOR LJUBAVI

Religija i obitelji ne mogu se ničim nadomjestiti. To su dva osnovna stuba nosača ljudskog života. Jer oni su izvor *ljubavi*.

Svijet bez ljubavi mora propasti, ili se pretvara u pakao. – To je smisao 6. zapovijedi: Svladavanjem seksualnog nagona moramo nastojati, da ne dođe do rasula braka. Da muž i žena jedno drugom ostanu vjerni i tijelom i dušom. Da, dakle, u obitelji može opstati vjerna ljubav.

Posljednji cilj 6. zapovijedi je *vjerna ljubav*. Obitelj kao izvor ljubavi: »Ne čini preljuba!« preljub je ono, na čemu se brakovi lome, na čemu se obitelji raspadaju i po čemu se ljubav gubi. –

No ti kažeš: Nisu li već odavno brakovi u svojoj nutrini slomljeni, prije nego što se preljub u stvarnosti dogodio?

Prijatelju, Bog ti govori: Čak i usahla ljubav može ponovno procvjetati!

Čini mnogo dobra, budi vjeran, pokaži svoju samilost! Tada će ljubav možda jednoga dana opet procvjetati. Ostani *vjeran!* Tada će se ljubav opet obnoviti.

Mnogi se danas ne žele konačno vezati, ne žele biti vjerni kroz cijeli život:
Jesi li se ti pred Bogom u svojoj nutrini vezao?

U braku se radi o ljubavi koja dolazi od Boga:
Uvodiš li Boga u svoj brak?
Živite li u zajednici s Bogom? Razgovarate li o njemu?
Da li se molite zajedno?

Smisao 6. zapovijedi: Samo pročišćeno srce može Boga gledati

Isus kaže: »Blago onima, koji su čista srca, jer će Boga gledati!« (Mt 5, 8)

To je iskustvo u svim velikim religijama na zemlji: Čovjek se najprije mora očistiti od svih neurednih strasti. Tada može *Boga gledati*.

Tko se potrudi za čistoću srca, moći će da se susretne s Bogom. Tko se prepušta valovima života i nije naučio da se svladava, taj će utonuti u kaljuži i neće više vidjeti Boga pred svojim očima. –

To oslobađanje i čišćenje srca vrijedi i za 6. zapovijed: *čistoća!*

Čistoća srca puni oči svjetlom i bistri um. Tko ima čisto srce, taj ozbiljno shvaća *ljubav*. Tko se prepušta strastima, ne razmišlja o ljubavi, taj misli samo na sebe. On misli na svoje strasti, na umirenje svojih potreba. –

Ljudi čista srca lako će susresti Boga. Oni mogu »gledati Boga«, jer je Bog ljubav.

Tražiš li čistoću srca?

Ili se prepuštaš strastima?
Uređuješ li svoj život bez raspusnosti?

Želiš li sačuvati sebe za jednog čovjeka, koga zaista ljubiš?

Smisao 6. zapovijedi: Izbjeći zle posljedice!

Poslje vedrih večeri za mnoge dolazi zlo buđenje: došlo je dijete na svijet, a oni nisu preuzeli odgovornosti. Čak ni onda, ako plaćaju alimentaciju. Jer novac ne može zamijeniti ni oca ni majku.

Prijatelju, svako deseto dijete raste kao nezakonito. Nema potpunu obitelj, nema obiteljsko gnijezdo. Tko je odgovoran za takove sudbine? –

Još su gore posljedice neobuzdane seksualnosti, ako tada dođe do abortusa: Tko preuzima odgovornost za one koji su ubijeni? Tko će ih osloboditi košmara?

Tko može odbaciti grižnju savjesti? »Ne smiješ ubiti!« Mnogi brakovi doživjeli su brodolom na neobuzdanoj seksualnoj strasti.

Tako su mnoga djeca u propalim brakovima, jer su otac ili majka pobjegli od svoje odgovornosti. Kakav tek kaos vlada u velegradskim obiteljima? Tu su normalni brakovi rijetkost. Tu je tako mnogo »ujaka« u obitelji, divljanja u braku, drugi ili treći brak.

Prijatelju, gdje još ima *ljubavi vjernosti* u braku, kada se ljudi više ne svladavaju?

Pred Bogom ne postoji bezizgledne situacije, on uvijek nalazi put za tebe: Želiš li doći na pravi put? Posavjetuj se sa svećenikom!

Jesi li lakomislen u svojoj seksualnosti?

Put samosvladavanja

Uzevši pravo samo je jedan put u svladavanju seksualnosti: Živi s *Bogom!* Ostani mu posve blizu, ostani s njim u vezi kao čovjek koji moli. Tako će njegov Duh u tebi zauzimati sve više mjesta i ispunjavati tvoj život.

To je Duh istine i ljubavi, vjernosti i samosvladavanja! Prijatelju, to je sigurno iskustvo kršćana: Samosvladavanje je plod »Duha Božjega«.

»Naprotiv, plod su Duha: ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrota, vjernost, krotkost, uzdržljivost.« (Gal 5, 22) Ako Božansko u tebi ojača, tada će slijepa želja izgubiti vlast nad tobom. –

Ali jedno te molim: Budi strpljiv! I kod skijanja ima u početku mnogo zvijezda i padova. Dok ne naučiš. Isto je tako i kod čistoće: Nisu sramota tvoji padovi, jer je Bogu poznata tvoja muka! Ne gubi hrabrost, ako je potrebno duže vrijeme, da se oslobodiš.

Ako zatajiš, priznaj to Bogu, i odvažno nastavi borbu! Bog oprašta, jer želiš ići njegovim putem. –

Ali jedno moraš znati: kao kršćanin bit ćeš osamljen u pitanjima o 6. zapovijedi. Nemoj se uspoređivati s većinom. Idi uskom stazom! Ona vodi Bogu.

Što te najčešće navodi na zlo?
Hoćeš li to izbjegavati? Bježati sa zlog puta?
Prihvaćaš li odricanje?

Osjećaj stida je u nama alarmni signal.
On se oglašava, čim smo u opasnosti, da izgubimo vlast nad sobom. Paziš li na to?

Sačuvaj svoju nutrinu čistom!

Čak i oni ljudi, koji se usrdno trude za svoju čistoću, često trpe od vlastitih zakazivanja, posrtaja, pod djelovanjem nečistih misli, požude, samozadovoljenja. Oni se pitaju: Je li to grijeh? Moram li to ispovijediti? Smijem li ići na pričest?

Prijatelju, postoji vrlo jednostavno pravilo da se odlučiš: Ako si sam podgrijao svoje strasti svakodnevnim časopisima, pornografskim magazinima, bestidnim filmovima i sličnim, tada si ti sam kriv!

Ako se međutim boriš za čistoću i sam ne potpaljuješ vatru, tada budi utješen! Tada se uzdaj u Božju dobrotu i smilovanje: »Gospodine, ti znaš sve, ti znaš također da te ljubim!« –

Prijatelju, mnogo zavisi od toga, da li si odbacio sve ono što te dovodi do pada! Tko se upušta u opasnosti, lako će i nastradati. –

Tu i tamo zlu doprinosi i alkohol: popuštaju sve kočnice. Nemoj se tada ništa čuditi, ako ti se dogodi ponešto ludo i neugodno, što kasnije okajavaš. –

Prijatelju, neka tvoja nutrina bude čista! To je u vezi sa 9. zapovijedi: »Ne poželi žene bližnjega svoga!«

Nemoj svoje strasti vještački podgrijavati!

Trudiš li se da tvoja nutrina ostane čista?
Ili kaljaš svijet svojih misli razbludnim slikama, knjigama, magazinima, ilustriranim časopisima, nečistim razgovorima, grešnim prilikama?

Alkohol oslobađa kočnice: Jesi li sam kriv za rasplamsavanje svojih strasti?

Proboj nasipa: pilule

Prava poplava razvrata i perverzije širi se po cijelom zapadnom svijetu i pustoši brakove, religiju, srca djece i odraslih i uništava osjetljivost za Boga. Pilule za sprečavanje začeća provalile su nasip. One obećavaju: »Užitak bez kajanja« i »ljubav bez posljedica«. No događa se nešto posve suprotno.

Seks koji zove pokazuje danas dvije apokaliptične posljedice: Uništenje braka i neosjetljivost za religiozno. Raspad seksualnog morala vodi ubrzano propasti obitelji i vjere. –

Prijatelju, razumiješ li zašto su Pape tako uporno opominjali: »Napustite pilule, vode vas u propast!«

Prijajtelju, nije li se tako zbilo? Nije li danas sve na rubu propasti? –

Razumijem, što su toliki biskupi mislili o toj praksi i govorili: »Na kraju krajeva odlučuje savjest, držite se tog glasa«... Ali danas se radi o temeljnoj odluci od apokaliptične ozbiljnosti: Hoćemo li još reći ljudima, što treba da čine? Ili da im kažemo potpunu istinu: Napustite pilule, vuku vas u ponor!

Smatraš li da je slom seksualnog morala beznačajan? Bezazlen? Prolazan?

Poznaješ li Kristov seksualni moral?
Pročitaj propovjed na Gori! Na pr.
»Čuli ste da je rečno starima: Ne čini preljuba! A ja vam kažem da je svaki koji s požudom pogleda ženu već – u srcu svom – s njom učinio preljub. Ako te tvoje desno oko navodi na grijeh, iščupaj ga i baci od sebe, jer je bolje da ti propadne jedan od udova nego da ti cijelo tijelo bude bačeno u pakao.« (Mt 5, 27-30)

Odgovorno roditeljstvo: Velika je odgovornost biti roditelj!

Oduvijek su postojali pokušaji da se regulira broj rođene djece i prekine neželjena trudnoća. Najplemenitiji put za odgovorno roditeljstvo je samosvladavanje.

To je uzvišeni put koji odgovara duhu Kristovom. Ovo povremeno uzdržavanje od bračnih susreta (»izbor vremena«) je »post« koji jača i tijelo i dušu. »Izbor vremena« nije kompliciran, tako je jednostavan, da ga i seljanke u Indiji lako shvaćaju, kada im o tome govori sestra Tereza.

Teškoća u tome je jedino samosavladavanje. Budite odvažni! –

Mnogi supružnici se pošteno trude da nađu pravi put, ali to nisu u stanju uvijek i postići. Koriste nedozvoljene metode, i to najčešće iz slabosti i bespomoćnosti, a ne iz zle volje. Stoga i nisu toliko krivi, što moraju izostaviti sakramente. I njima treba savjetovati, da u svojim ispovijedima iskreno prikažu svoj položaj.

Trudiš li se da u braku ideš putem samosavladavanja?
Povremena apstinencija u bračnim odnosima je uzvišeni put koji odgovara duhu Kristovom.

Primjenjujete li nedopuštene metode u reguliranju broja porođaja?
Iz slabosti i bespomoćnosti ili na temelju samovolje?

Poznanstvo i doba mladenaštva (vjereništvo)

Ako dvoje već znaju da žele ostati u zajednici za uvijek, napast je velika, da već sada žive kao muž i žena. Kršćansko iskustvo kaže: Velika obećanja često su izraz strasti trenutka, ili su izraz želje kojoj još nedostaje vjernost.

Kolike su zakletve u trenucima strasti ostale prazne riječi, a djevojka je ostala napuštena. Kako mnoga obećanja su se istopila, čim se pojavila druga, ljepša od prve...

Kolike suze su prolile napuštene i izdane djevojke! Radi toga kršćansko iskustvo savjetuje: Strpite se do trenutka, kada ćete vas dvoje ozbiljno i pred dva svjedoka izjaviti: »Mi pripadamo jedno drugome, dok nas smrt ne rastavi.«

Tek nakon što ste se pred svjedocima ujedinili kao muž i žena, tek tada postajete pred Bogom »jedno tijelo.« »Zato će čovjek ostaviti oca i majku te će prionuti uz ženu svoju, pa će oboje biti samo jedno tijelo.« (Mt 19, 5) – i tek tada je to znak potpunog jedinstva. Ne prije toga! – Ako djevojka ne dolazi u brak nevina, počinila je »sramno djelo« kako kaže sv. Pismo:

»Ali ako optužba – da se na mladoj ženi nije našlo djevičanstvo – bude istina, neka djevojku izvedu na kućna vrata njezina oca, pa neka ju ljudi njezina grada kamenjem zasiplju dok ne umre, jer je počinila besramnost u Izraelu odajući se bludu u očevu domu. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje sredine.« (P n z 22, 21)

Da li već u poznanstvu ili vjereništvu živite kao muž i žena?
Razgovaraj o tome sa svećenikom!

Jesi li spreman čekati do braka?
To čekanje je zaštita za oboje.

Potpuna čistoća ostvaruje se postepeno

Mnogi pitaju: Što je u 6. zapovijedi grijeh? Što je teški grijeh? Što moramo ispovijedati?

Prijatelju, ne vjerujem, da ćeš pitanjem daleko stići. Jer 6. zapovijed misli na potpunu čistoću do koje se dolazi samo postepeno. To je proces rasta. Čist si onda, ako u ovom trenutku učiniš najbolje, što ti je moguće. Ti si nečist, ako imaš snagu za dobro, ali svojevoljno toneš u kaljugu. –

U 6. zapovijedi dolazi do osnovnog stava: Želiš li zaista biti čist, postati čist? Živiš li u tijesnoj zajednici s Bogom, koji ti daje snagu za čistoću, snagu svjesti i vjernosti? –

Ako ti potpuna čistoća još ne polazi za rukom, ne budi žalostan, nego čini ono, što ti je u ovom trenutku moguće. –

Odlučujuća pomoć je iskrena i redovna ispovijed. Jer ako dopuštaš istini da uđe u tvoj život, prepusti to samom Isusu, jer on je istina. On će te očistiti. To je provjereno iskustvo: Tko svoje padove i propuste ispovijeda, pronaći će dobar put.

Bog želi tvoj rast, tvoj napredak i u čistoći:
Jesi li prihvatio neispravne stavove?
Zar se ne boriš protiv zabluda?

Jesi li sam sebi izgradio vlastiti seksualni moral?
Zar u tome ne nalaziš ništa više?

SEDMA ZAPOVIJED

Bog nam je darovao dobra zemlje za našu radost. Ali Isus je ozbiljno upozoravao na opasnosti zemaljskog blagostanja. Jer novac je *moć* koja vlada ovim svijetom. Novac donosi *ugled*, priznanje, pred novcem se gotovo svi klanjaju. Novac pribavlja *zadovoljstva*. Tko posjeduje novac može si sve priuštiti. Pred novcem često ustupa *savjest*.

Za odgovarajuću svotu novca čovjek je spreman gotovo na sve. Novac je potajni »Bog« ovoga svijeta. Ali on ima strašnu vlast: Gdje vlada Mamon (bogatstvo), tu prestaje pravičnost, tu se ne može računati na smilovanje i vjernost nije moguća.

Gdje vlada »Mamon«, tu prestaje savjest, prestaje ljubav, ne vlada više Bog. Stoga nas Isus stavlja pred osnovnu odluku:

»Nitko ne može služiti dvojici gospodara... Ne možete služiti Bogu i bogatstvu!« (Mt 6, 24)

Prijatelju, tko vlada tobom: Novac? ili *Bog*? Tko je tvoj *gospodar*?

Je li Bog tvoj Gospodar koji određuje tvoj život?
Ili je tvoj život prožet materijalizmom?

Jagma za novcem je korijen svih zala:
Je li pri tome tvoja vjera prikraćena?

Je li novac tvoj potajni idol radi kojega sve činiš?

Osnovna čovjekova kušnja: »Sve ovo ću ti dati, ako mi se pokloniš«...

Novac i zlato nas fasciniraju i to u negativnom smislu. Strahota ove zavodničke moći opisana je u Isusovom kušanju: »Ponovo ga odvede đavao na goru vrlo visoku te mu pokaže sva kraljevstva ovoga svijeta i njihovu raskoš, pa mu reče: Sve ću ti ovo dati ako padneš ničice te mi se pokloniš.« (Mt 4,8-9)

Svaki čovjek i svaki narod mora se odlučiti, komu će se prikloniti: *Bogu* ili *novcu?*

Tako dugo dok se ljudi odlučuju za *Boga,* imaju »kulturu«: oni »poštuju« (kultura=štovanje, od latinskog colere) one duhovne vrijednosti, na kojima je zasnovano Božje Gospodstvo: religija i savjest, istina i ljubav, pravednost i smilovanje...

Čim se narod opredijeli protiv *Boga* i odabere novac, umire kultura, umire vjera, obitelj se raspada.

Raskošan život ubija savjest i guši želju za vječnim. – Prijatelju, to je i tvoja kušnja, u kojoj se moraš dokazati! Isus ti govori: Odaberi jednostavan život! Jer »Lakše je devi proći kroz iglene ušice nego bogatašu ući u kraljevstvo nebesko.« (Mt 19,24)

Jesu li ti novac i zadovoljstva važniji od molitve, pravednosti, milosrđa i vjernosti?

U trci za novcem u tebi nešto umire: Je li Bog u tvome srcu »umro«?

Živi jednostavnije i obrati pažnju na bitno!

Čovjeku nisu neophodna samo materijalna dobra, nego također i duhovne vrijednosti.

Tvoja duša treba duhovna blaga, koja je mogu zasititi, i osim toga ne plaćamo ih novcem.

Najdragocjenije blago u ovom zemaljskom životu je čovjek, koji te stvarno ljubi i brine o tebi. Pobrini se za to blago!

Obiteljska radost zasitit će tvoje srce. Zajedno ćete nalaziti radost u prirodi, u stvorenjima ovoga svijeta, ali i u tomu da pomažete i činite dobro. Ako je *Bog* kod tebe na prvome mjestu u tvomu životu, tada će *on* biti tvoja najveća radost.

Već u ovom životu okusit ćeš »sreću« Božje blizine. To je radost u miru i razmatranju, radost u molitvi, radost u religioznom zajedništvu. Prijatelju, skupljaj si takova blaga, koja te ništa ne koštaju i koja ne mogu zahrđati! Takova blaga ostaju zauvijek, jer ona su izraz *ljubavi,* a to je Bog. –

Tako ti Isus poručuje:

»Ne sabirajte sebi blago na zemlji, gdje ga izgriza moljac i rđa; gdje lopovi prokopavaju zidove i kradu ga! Nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne izgriza, gdje lopovi ne prokopavaju zidove i ne kradu. Jer gdje ti je blago tu će ti biti i srce.« (Mt 6,19-21)

Cilj života je važniji nego novac i dobra:
Živiš li tako? Jesi li skroman?

Jesi li se već odlučio za jednostavan život?
Za Kristov životni stil?

Tko želi sve posjedovati, postaje rob:
Što je tvom životu suvišno? Samo balast?

Živi jednostavnije! Tada si Bogu bliži

Danas se ljudima postepeno otvaraju oči: Tako kao do sada ekonomski se više ne može ići dalje! Jer danas osjećamo strašne posljedice one vrste ekonomije, koja se više oslanjala na blagoslov novca, a manje na blagoslov Božji.

Beskrupulozni način gospodarenja uništava blago zemlje, okolinu, obitelj i društveno zdravlje. Mi živimo iznad naših mogućnosti. Prijatelju, oslobodi se vještačkih potreba, koje su čovjeku nametnute. Razmisli dobro, što ti je stvarno neophodno. Tada ćeš ponovno postati slobodan čovjek. Slobodan od ropstva stvarima. Zašto da budeš rob ponuda i izloga? Zašto da ništavnosti ispune tvoje stremljenje, jer se ono najvažnije zanemaruje? Upitaj se, prije nego što nešto kupiš, da li ti je to stvarno potrebno. Tako ćeš se postepeno oslobađati od strasti za zgrtanjem materijalnih stvari. Jelo i piće, odijelo i putovanja, zadovoljstva i televizor ne mogu stvarno ispuniti tvoju dušu Ona ostaje prazna i hladna. –

Prijatelju, odluči se da jednostavno živiš. Tada ćeš biti slobodan za ona blaga, koja se ne mogu kupiti novcem, a dušu obogaćuju.

Moraš li imati sve što kod drugih vidiš?

Ima li materijalno tako veliku moć nad tobom, da za duhovne vrijednosti više ne preostaje mjesta?

Da li kupuješ nešto što ti nije potrebno?

Mi često rasipamo, što drugima nedostaje.
Živi jednostavnije!

U raskošnom i preobilnom životu *duša* propada: »Što koristi čovjeku ako dobije sav svijet, a izgubi svoj život (=dušu)?« (Mt 16,26)
Ne radi se samo o tvojoj vlastitoj duši, nego i o životu naše subraće! U paraboli o bogatom proždrljivcu pokazuje Isus kako prolaze oni, koji žive u izobilju, ali siromahu (Lazaru) pred njihovim kućnim pragom ne daju ni otpatke: Poslije će biti obrnuto: Bogataš će patiti, a siromašni Lazar bit će utješen!
»Jer onoga koji ne bude iskazivao milosrđa zadesit će sud bez milosrđa; a milosrđe se smije sudu.« (Jak 2,13)
»Ali, jao vama bogataši, jer imate svoju utjehu! Jao vama, koji ste sada siti, jer ćete gladovati! Jao vama, koji se sada smijete, jer ćete tugovati i plakati! Jao vama, kad vas svi ljudi budu hvalili. Ta, isto su tako postupali s lažnim prorocima očevi njihovi!« (Lk 6,24)
Prijatelju, Bog je dobra ovoga svijeta predao svim ljudima, jer su njegova djeca.
Stoga i svi imaju pravo na dobra ove zmlje.
Svako vlasništvo ima »socijalnu funkciju«, to će reći: Brat u nevolji ima pravo na moju pomoć.
Ne postoji apsolutno vlasništvo.
Moraš pomoći subraći u nevolji.
Preobilje je »krađa« siromašnih.

Rasipamo, što drugi trebaju: U čemu si ti rasipnik?

Svojina je posudba nebeskog Oca nama.
Brat u nevolji ima pravo na tvoju pomoć:
Da li mu pomažeš?

Da li tvoja savjest šuti, kada je u pitanju novac?

Krađa je nepravda – to je i danas još duboko ukorijenjeno u savjesti ljudi.
Pa ipak je krađa sve do najviših krugova postala zarazna kao kuga.
Naša je država morala donijeti zakone protiv službenika koji su skloni mitu, koji primaju »poklone« od velikih poduzeća i druge na to navode.
Takovom »korupcijom« i osobnim obogaćivanjem su već velike i moćne države propadale.
Takovi znaci propadanja pokazuju da je savjest naroda bolesna. –
Krađa započinje već u obitelji: Kolika djeca kradu?! Novac koji se nalazi svuda po kući, »sitnice«... Koliko je krađa čak i među rođacima, kada se na pr. dijeli ostavština.
Tako mnoge krađe među prijateljima: U školskim učionicama, kantinama, svlačionicama, radnim kolektivima...
Zar je to moguće u obitelji ili među prijateljima?
– No krađa je i: nađeno ne vratiti.
Ti nemaš pravo na tuđu svojinu.
Ako znaš, da je nešto ukradeno, zar se ne smiješ i ti time okoristiti?

Jesi li svoj osobni položaj zloupotrijebio za osobno bogaćenje?

U pitanjima novca često zataji savjest, čak i vjera: Da li ti je novac bio važniji od Crkve?

Da li si ti pouzdan, pošten čovjek?

Nepoštenje u službenom životu i pozivu

»Ne ukradi!« Ta Božja zapovijed bila je jednostavna i jasna.
Danas međutim to je mnogo teže i složenije.
Poplava zakona.
Što je onda još ispravno, pošteno, čestito poslovanje? To počinje s gromoglasnom reklamom, manje vrijednom robom, prljavim trgovačkim metodama...
Poneki stoje na stanovištu: »Dopušteno je sve ono, što se ne može dokazati.«
Ali mnogo od toga je nepošteno prisvajanje. Čerupaju oni izmamljuju i kradu, prisvajaju i pljačkaju, čupaju i varaju (prodaju rog za svijeću), robe i vrše prisilu, iznuđuju, gule čovjeku kožu, prisiljavaju, privlače sebi, prisvajaju sebi, štetu ne smatraju nepravdom, pozivaju se na pravne zastupnike... i još mnogo toga!
Stavljaju ruku u blagajnu, uništavaju, vrše pronevjere, zakidaju, fingiraju provale i paljevine, pljačkaju. –
Što je danas pravedno?
Malog lopova kažnjavaju, ali što je sa velikima, kojima pomažu moć i mito, prijatelji i prijetnje?
Poneki se čak pozivaju na zakone, ali oni ipak uzrokuju potoke suza i žuči.
Poštenje u trgovačkom životu: Za to ti je potrebna snažna savjest.

Jesi li pošten u svom poslovnom životu? I u svom pozivu?

U čemu si nepošten? U obmanama, prevarama, krađi, ispostavljanju lažnih računa? U neurednom poslovanju?

Obaveza ispravljanja nepravdi i grešaka

Krađa ostaje krađa, bez obzira da li je to drugi »otkrio« ili nije, bez obzira da li se radi o velikoj ili maloj krađi.
Nastalu štetu moraš *nadoknaditi!*
Ne moraš to učiniti odmah, ako ti to nije moguće.
Nije neophodno da se pri tome osramotiš, možeš ispraviti nastalu štetu i potajno.
Ali moraš imati dobru volju da nastalu štetu nadoknadiš! Inače ti svećenik i ispovijedi (u ozbiljnijim slučajevima) neće moći dati odrješenje. –
Nepošteno stečeno ne smiješ zadržati, pa ako je to već dugi niz godina u tvom posjedu.
Ako ti vlasnik više nije poznat, daj siromasima, SOS dječjim selima itd.
Prijatelju, to je općenito poznato i priznato načelo: Što si počinio, moraš ispraviti!
Potrudi se, da svaku zlu riječ ispraviš, da se oštećeni ne bi osjećao »zlo«, nego da se sve ponovno dovede u »pravo stanje«.
Ne očekuj, da drugi nešto poduzme.
Jer to je tvoja vlastita dužnost!
Tek poslije toga savjest će ti opet biti mirna, osjetit ćeš mir u srcu, unutarnji mir i blagoslov odozgor.

Posjeduješ li stvari, koje ti ne pripadaju, kao da su tvoje vlasništvo? Što prije ih vrati!

Jesi li stekao dobitke, koji ti ne pripadaju? Odreci ih se, ne koristi ih!

Jesi li već nekome nanijeo veliku štetu? Moli Boga za savjest, kako bi to opet mogao ispraviti!
Dovesti u »prvobitno stanje«!

Socijalno osvjedočenje:
Pravda, milosrđe, vjernost

Radi nesocijalnih uvjerenja u prošlim stoljećima mnogo toga je propalo.
Tada je radništvo izgubilo vjeru i postalo sklono ateističkim parolama.
Danas se borbom radnika i socijalnim zakonima mnogo toga promijenilo.
No mogu li se socijalna uvjerenja nametnuti zakonom? Isus upozorava da je u zakonima najvažnije: Pravednost, milosrđe i vjernost:
»Jao vama, književnici i farizeji, licemjeri jedni, koji dajete desetinu od metvice, komorača i kima, dok zanemarujete najvažnije u zakonu: Pravednost, milosrđe i vjernost.« (Mt 23,23)
Prijatelju, tvoji suradnici i namještenici nisu samo »personal«, nego ljudi sa nevoljama i srcem, s nadama i razočaranjima: Da li svoju dobit pravično dijeliš s njima?
Imaš li udjela, sučuvstvovanja s njihovim ljudskim nedaćama i nadama?
Da li kod tebe nalaze »milosrđe?«
Jesi li prema njima »vjeran«, ili ih napuštaš kada ti više nisu potrebni?
I s druge strane, sa stanovišta namještenika: Želiš li svog šefa iskoristiti?
Bez obzira da li to poduzeće može izdržati ili ne?
Da li si svome poslodavcu vjeran?
Ili ga napuštaš, čim si otkrio nešto unosnije?
Zar nije potrebno, da na obadvije strane, nikne novo osvjedočenje, uvjerenje?

Trudiš li se, da se stvori dobra radna klima?

Trudiš li se, da usvojiš pravedna socijalna uvjerenja?
Da li si na radnom mjestu pravedan, milosrdan i vjeran?

Etika poziva: Pošten, iskren, savjestan

Uspjeh u životu počiva na tri stupa: Vjera, obitelj i poziv.
Ako je tu sve u redu, tada će tvoj život biti uspješan. Molitva te povezuje s Bogom, a rad te povezuje sa subraćom. Molitva i rad su konkretna ostvarenja temeljnog zakona ljubavi: Ljubiti Boga i bližnjega.
Svojim pozivom ne ostvaruješ samo sredstva za održavanje života, nego i mogućnost da služiš bližnjemu!
Stoga je pošten rad isto tako blagoslovljen kao i molitva. Rad pun smisla je oslonac tvoga života.
Sretan si, ako u svom radu nalaziš radost!
Ako te rad veseli, ispunjava, bodri.
Ako radiš za svoju djecu i svoju obitelj, za svoj dom i svoje kupce. Osjećaš ovu unutarnju radost.
U svom radu doživljuješ još nešto od onog smisla prvobitnog poziva.
Rad je poziv od Boga, on je služba po volji Božjoj: radi za svoju subraću! Pomaži svojim bližnjima!
Prijatelju, tvoj poziv nije samo nagodba sa ljudima, nego i rad u službi Božjoj!

Tvoj rad mora služiti ljudima: Radiš li savjesno i pouzdano?

Molitva i rad daju tvom životu uporište: Izbjegavaš li rad?

Tvoj poziv je Božji zov: Jesi li u pozivu pošten? Tada će tvoj rad biti blagoslovljen!

Ispunjavanje dužnosti je svakodnevna služba Bogu

Ovo je nadasve utješno mišljenje: Tamo gdje ispunjavamo svoje dužnosti, tu radimo nešto za Boga.

Ispunjavanje dužnosti donosi blagoslov i vodi k Bogu. Kako? Ispunjavanje dužnosti je »briga« (=dužnost) o svim onim stvarima i ljudima, koje nam je Bog povjerio.

Ali ispravno možemo brinuti samo za ono, što ljubimo i cijenimo.

Ako ispunjavamo naše dužnosti, ispravno brinemo o stvarima, vodimo brigu o ljudima, ispunjavamo dio *ljubavi!* Ta *ljubav* javlja se često u grubom ruhu, ako se odnosimo neozbiljno i šalimo sa izvršavanjem naših dužnosti.

Ali to ispunjavanje dužnosti je dio naše *vjernosti!* Ispunjavanje dužnosti ide zajedno s *ljubavlju i vjernošću,* a stoga i sa Bogom. *On* je *ljubav i on je vjernost.*

Njemu služimo, ako naše dužnosti izvršavamo na najbolji mogući način.

Ispunjavanje dužnosti je služba Bogu u našem svakodnevnom životu.

Radi sve sa srcem i savjesnošću!

Ispunjavaj svoje dužnosti, tako dobro i tako vjerno, koliko god ti je to moguće.

Tada će i Bog ispuniti tvoj život.

Ovo ispunjavanje dužnosti često je vrletan put. Ali on vodi Bogu.

Ako zanemarujemo svoje dužnosti, tada ujedno razaramo naš odnos s Bogom.

Da li uvijek odbacuješ svoje dužnosti?
Tako će nastati velika zbrka!

Uvijek prvo izvršimo ono što je najvažnije!
Tada će ti svako ispunjavanje dužnosti poći za rukom.

Jesi li nemaran u ispunjavanju svojih dužnosti?
Tražiš li samo udobnost?

Za što imaš vremena? Za što nemaš vremena?

To je paradoksalna situacija: Naše radno vrijeme stalno je sve kraće, pa ipak »nemamo više vremena.« Čovjek, čiji su nervi u pozivu preopterećeni, pokušava umiriti svoje živce u slobodnom vremenu u raznovrsnim razbibrigama.
Ali to nije nikakav oporavak nego novo napeto stanje. Ova moderna jurnjava je miljenče sotone. Tako ti on na najlakši mogući način oduzima dušu. Možeš li u toj neprekidnoj vrevi i zbrci još misliti i na Boga?
Da li si još uopće sposoban za mir? –
Smisao slobodnog vremena je u tome, da ponovno uspostaviš unutarnji mir.
U tom svom slobodnom vremenu moraš osigurati dovoljno vremena za Boga, razmatranje, mir, molitvu, samoću, savjest, razmišljanje...
Veseliš se slobodnom vremenu i na to imaš potpuno pravo. Jer ono je simbol za našu vječnu slobodu, za vječnu radost. Ali u čemu tražiš radost? Je li to radost u obitelji, u krugu prijatelja, veselje u kućnoj glazbi, radost u prirodi? –
Vrijeme je dragocjeno dobro tvoga života.
Jednom ćeš odgovarati za to kako si iskoristio svoje slobodno vrijeme.
Ti si gospodar svoga vremena.
Ali način, na koji si raspodijelio vrijeme svoga života, jednom će jasno pokazati, što je u tvom životu bilo važno.

Oporavak je zapovijed koju ne smiješ propustiti: Radiš li neprekidno?

Ostavljaš li u svom slobodnom vremenu dovoljno prostora za Boga, razmatranje, samoću, molitvu...?

Što ti uvijek nedostaje?

OSMA ZAPOVIJED

U Osmoj zapovijedi radi se o *istini.*
Ne samo o istini među ljudima, nego o praiskonskoj dubokoj čovjekovoj težnji za *spoznajom:* Čovjek želi spoznati istinu.
Također i istinu o samome sebi.
I stoga se on jednog dana počinje pitati o posljednjem razlogu i cilju svoga života, o smislu i odgovornosti, o smrti i vječnosti.
Traženje istine je traženje Boga.
Jer sam *Bog* je ona najdublja i posljednja stvarnost, koju mi ljudi pokušavamo otkriti. –
Spoznata istina često je zahtjevna, jer ona nam kaže: »Moraš!«
Istina je često neugodna, ali spasonosna.
Ona nam pokazuje u čemu postupamo neispravno i što moramo mijenjati. Radi toga mnogi izbjegavaju istinu, ne žele joj pogledati u oči, oni ne žele uvidjeti i ne žele slušati. Oni potiskuju istinu! Oni bježe od istine!
Oni bježe od *svjetla,* a to je sam Bog. –
Prijatelju, da li se trudiš da uvijek i sve dublje otkrivaš, proničeš istinu?
Tko kroz cijeli život traži istinu, doći će u Božju blizinu.

Da li uvijek tražiš dublju istinu?
Razmišljaš li o bitnim pitanjima?
Da li izbjegavaš istinu? Da li ju potiskuješ?
Slušaš li glas istine samo onda, kada ti ne »zadaje teškoće?«

Opsjena i omamljenost

Isus je bio duboko ožalošćen radi tvrdokornosti ljudskog srca.
Svojim očima nisu htjeli vidjeti, svojim ušima nisu htjeli slušati, srce im je otvrdnulo. –
Prijatelju, ova hotimična omamljenost i opsjena (biti slijep i gluh za istinu) je opasna.
To je slično vozaču automobila koji želi voziti zatvorenih očiju. –
Tako mnogi u naše dane bježe od Boga, bježe od istine. Traže omamljenost u galami i zadovoljstvima, u pretjeranom radu i rastresenosti.
Bježe od mira i razmišljanja.
Ne žele više slušati i poslušati.
Oni ne žele više slušati o vječnosti, »ne žele čuti glas« koji doziva: Dođi!«
Oni istiskuju Boga iz svog života, jer misle, da će tamo imati više prostora za same sebe.
Prijatelju, da li istiskuješ istinu? Dolazi trenutak istine. Doći će »kao kradljivac u noći«, najednom, neočekivano.
Tada je prekasno. Budi, dakle, budan! Budi uvijek spreman!

Pred čim zapravo zatvaraš svoje oči?
Što ne želiš vidjeti i zašto?
Da li iz straha? Lijenosti? Umišljenosti?

Tražiš li skretanje misli, rastresenost, užitak, stalnu uposlenost, kako ne bi morao misliti na istinu i posljednji smisao života?

Živiš li u svijetu snova?
Izbjegavaš li bitna pitanja?

Duh istine vodit će vas do potpune istine

U našem prirodoznanstvenom svijetu navikli smo da prihvaćamo istinu koja se može egzaktno dokazati. Ali u religioznom području stičemo spoznaju istine na drugom putu.
Ne pomoću »dokaza« i ne pomoću »eksperimenta«, nego po Duhu Božjem.
Bog dopušta da ga iskuse i »gledaju« oni, koji mu se prepuštaju, predaju, žrtvuju, daruju...
Njima on dodjeljuje svog Duha, »Duha istine«.
»A kada dođe on, Duh Istine, uvest će vas u svu istinu. On neće govoriti sam od sebe, već će govoriti što čuje i objavit će vam buduće.« (Iv 16,13)
On će »doći« onim ljudima, koji mole, da prime Duh Božji. On je *dar* Božji, snaga Božja, svjetlo Božje. Kada on dođe, bit će ti jasno, da je Bog zaista *tu,* da je Bog *ljubav,* i da je dostojan da mu se potpuno predaš.
Ali u tom blistavom *svjetlu Božjem* spoznat ćeš na jedan posve nov način svoje sjenke, svoje grijehe, svoju nepravednost i odgovornost pred Bogom. –
Prijatelju, ako želiš spoznati *istinu,* tada ne moraš u prvome redu čitati knjige, nego na prvom mjestu biti Bogu vjeran!

Osjećaš li čežnju da Boga spoznaš još mnogo dublje nego do sada?

Tražiš li istinu kod Isusa Krista? On je istina. Želiš li biti njegov učenik?

Što više vršiš volju Božju, u toliko prije će ti doći taj Duh Istine: Hoćeš li dopustiti da te on vodi?

Gdje vlada ljubav, laž nema mjesta. Razgovarajte iskreno jedni s drugima!

Riječ »laž« u vezi je sa riječi »mamiti«.
Laž ima u sebi nešto privlačno.
Kažeš jednostavno: »To nisam bio ja« i već su nestale sve neugodnosti.
Kažeš: »Ljubim te« i već si drugoga za danas pridobio. Laž te zavarava da ćeš lako steći dobitak, ali ona je ponor, lažno svjetlo.
Laž vodi u zabludu i polaže lažne temelje.
Laž je privid, varka, opsjena.
Komu se to može dopasti na duži rok?
Laž je smrt svakog prijateljstva.
Pretvaranje i licemjerstvo je propast svake zajednice. Laž izaziva odbojnost među ljudima: »Zašto mi drugi laže?« Zašto ne razgovara sa mnom iskreno? Kakvo zlo ima na umu?
U prevarenom raste sumnja, osjeća se izdanim. – Prijatelju, gdje je ljubav, tu laž nema mjesta!
Jer ljubav traži jedinstvo.
Ljubav ne želi ništa što razdvaja, nikakvu sumnju. Prijateljstvu pripada otvorenost, jasnoća i istina. S prijateljem se moraš ispravno ponašati, s njim moraš pošteno razgovarati, on se uvijek mora sa sigurnošću pouzdati u tvoju riječ.

Da li međusobno razgovarate otvoreno i iskreno?

Jesi li sklon laži? Licemjerstvu? Denunciranju? Pretvaranju?
Prepuštaš li se svojim greškama i skrivaš li ih?
Može li se čovjek pouzdati u tvoju riječ?

Da li ljude rado varaš?

»Ne reci lažnog svjedočanstva na bližnjega svoga!«

To je najgrublji oblik laži: Ako te netko posve javno kleveće, ako je ikako moguće pred sudom, a ti nisi u mogućnosti da se protiv toga braniš.
Oklevetani gubi svoje dobro ime, svoj glas, povjerenje, sve mu je to oduzeto.
Često gubi čak i svoje prijatelje, ljubav i poštovanje ljudi, oslonac u pozivu, u ustanovi, u poduzeću. Prijatelju, budi vrlo obazriv, kada izričeš nešto zlo o drugima!
Lako je moguće da na taj način prepričavaš, prenosiš dalje, što zapravo i nije istina!
Tako širiš laži, makar to i ne bilo svjesno, hotimično. Razaraš nešto, što više ne možeš popraviti. Ne čini nikakvo zlo. Pa ni onda, kada u dokolici i iz zabave prepričavaš o drugima.
»Ogovarati ljude« je vrlo nedolična zabava. – Zašto ljudi jedni druge klevеću? Zašto iznose laži o drugima? (kleveću)
Često se radi o mržnji, osvetoljubivosti, rivalitetu, negodovanju, iz težnje za isticanjem, da se prikažu važnim...
Prijatelju, ne širi laži!
»Mrske su Jahvi usne lažljive, a mili su mu koji zbore istinu.« (Izr 12,22)

Da li lakomisleno govoriš o drugima?
Da li im nešto prišivaš, dodaješ? Iznosiš li stvari?

Da li osjećaš potrebu da ogovaraš? Da li ti je to navika?

Klevećeš li druge?
Prepričavaš li laži o drugima?

Licemjeri!

Isus je održao samo pet velikih propovijedi, ali jedna od njih se odnosi na licemjere. Prave se pred Bogom i pred ljudima kao »pravedni i dobri«, ali zapravo i pred Bogom i pred ljudima igraju komediju. Obmanjuju, igraju lažnu igru, umiljavaju se kao mačke, ali su puni tajnih primisli.

Njihova prepredenost je puna prevare. Oni su lažni prijatelji, umiljavaju ti se u lice. Oni varaju ljude i na kraju vjeruju u svoje laži. Oni varaju i sami sebe. Oni vrebaju, domišljati su, čine lisičje manevre. Tu je mnogo lažnog sjaja, patvorine i imitacije. Oni bacaju pijesak u oči, zbunjuju, smućuju, sve iznose zbrda i zdola, tako da se više nitko zapravo i ne snalazi. Tada varaju i tebe i Boga. To je tkanje sastavljeno od laži. Oni su hvalisavci, odobravaju, umiljavaju se i Bogu. Ali oni nisu pošteni, ispravni. Oni su se na nepoštenja toliko navikli, tako da i s Bogom igraju dvoličnu igru. Ne priznaju svoje grijehe! Izgovaraju se i pred Bogom. Isus im poručuje:

»Jao vama, književnici i farizeji, licemjeri jedni, koji ste slični okrečenim grobovima, što se izvana pričinjaju lijepi, a unutra su puni mrtvačkih kostiju i svakog truleža! Tako se i vi izvana činite ljudima, a unutra ste puni licemjerja i nepravednosti.« (Mt 23,27)

Da li je i tebi već do srži kostiju prodrla prevara, pretvaranje, neistina i laž?
Da li laž prožima i tvoj život?

Igraš li i ti komediju pred Bogom?
Pretvaraš li se pred njim kao »pravednik«?

Tvoja istinoljubivost...

je ljubav prema *istini* i tako na kraju krajeva ljubav prema *Bogu!*
Tko ljubi istinu, taj će u toku svoga života saznati: Gdje je *istina*, tu je *Bog!*
Gdje ljudi međusobno razgovaraju u iskrenosti i istinoljubivosti, dolaze do čudesnog iskustva: Sam *Bog* vodi naš razgovor do svjetla! Bog nam pruža nova saznanja, rješenja problema. Ljudi, koji ljube istinu, izbjegavaju mnoge male laži, koje su gotovo općenito u svakodnevnoj upotrebi: Pretvaraju se i hine, lažu i denunciraju, poriču vlastite greške, izgovaraju se, prikazuju se kao umišljeni bolesnici, izriču poslovne laži, govore ljudima iza leđa, obmanjuju, nose masku, prave se kao tajanstvena bića...
Prijatelju, ljubiš li otvorene, čestite, ispravne ljude, bez vizira, bez krinke, bez pretvaranja? Da li lako izbjegavaš bitna pitanja? Ljubiš li otvorenost? Jesi li iskren? Da li si istinoljubiv?

Da li si istinoljubiv čovjek? Jasan? Iskren?
Odgajaš li svoju djecu u iskrenosti? Ili u laži?

Istinoljubivost i čestitost donose obilan blagoslov

To zadire u poslovni život: Tamo gdje kupca savjetuju iskreno i čestito, tamo nastaje povjerenje, simpatija, jačaju međuljudski odnosi, poslovanje se odvija na dobar način.
Brzi dobitak moguće je ostvariti lažnom reklamom, ali to ne može dugo potrajati.
Iskrenost i čestitost su investicije koje se na dugu stazu isplate. –
Još više to dolazi do izražaja u poštenim međuljudskim odnosima u braku i sa suradnicima: Gdje su ljudi navikli da međusobno iskreno razgovaraju, tu se javlja klima povjerenja i razumijevanja.
Tu se ne moraš plašiti, tu možeš iznijeti najdublje i najteže probleme i pri tome nećeš biti krivo shvaćen. I neće biti zloupotrebe.
Razgovori sa takovim ljudima čudesno oslobađaju, rješavaju se problemi o kojima se ranije nije smjelo niti govoriti! Iskrenost već sada u ovom vremenu donosi duboki blagoslov, nalazi razumjevanje za rješavanje problema.

Postoji li nekoliko ljudi sa kojima možeš potpuno otvoreno i pošteno o svemu razgovarati?

Imaš li hrabrosti s njima razgovarati o teškim problemima i to u punoj iskrenosti?

Ili upravo o ozbiljnim stvarima šutite?
Kao da je među vama zid?

Reći istinu s ljubavlju

Istina je kao oštrica mača. Istina može čovjeka izliječiti i osloboditi, ali ona ga može kao kričavo svjetlo šokirati i onesposobiti za djelovanje. Isus nam je pokazao kako istina može poštedjeti ljudska srca: On ne odbacuje slomljenu trsku, nego je uspravlja i jača!
On ne gasi stijenj koji se dimi, nego želi i posljednju iskricu ljubavi pretvoriti u veliki plamen.
»Ni zgažene trske neće slomiti, ni ugasiti žiška što tek tinja, dok pravdu ne privede pobjedi.« (Mt 12,20)
Bog je kao oganj ljubavi, koji želi sve obuhvatiti, a ipak je u isto vrijeme i najnježniji, najmilosrdniji. On ne predbacuje grešniku njegove opačine, da ne zapadne u očajanje.
Nego mu brižljivo pomaže, da uvidi svoje propuste. On postupa s nama kao s djecom: Najprije jača svojom ljubavlju i blizinom, a tek tada stavlja pred njih zahtjeve i odluke.–
Prijatelju, nikada ne izreci istinu grubo. Ne izgovaraj istinu brutalno, kao maljem po glavi. Nemoj drugoga dotući s nekoliko dobačenih mrvica. Nemoj ga temeljito osuditi. Nego mu najprije pokaži da slaba iskrica stijenja kod njega još tinja, i da se još uvijek može pretvoriti u plamen!
Daj mu ponajprije nadu, pomoć, utjehu.
Potom mu možeš ukazati na istinu, koju će moći podnijeti.

Da li imaš običaj iskazivati istinu bez ljubavi, hladno, na grub način?

Ili prvo tražiš prilaz srcu bližnjega?
Jesi li milosrdan, ako opravdano kudiš?

Neki put je opravdano uskratiti odgovor

Postoje ljudi od kojih jedva da ćeš kada dobiti jasan odgovor »da« ili »ne«.
Oni te uvijek izbjegavaju. To zacijelo nije znak iskrenosti i istine.
Ali postoje i nasrtljivi ljudi koji te nastoje iscijediti kao limun, a zatim paradiraju s tvojim odgovorima, ali na tvoju štetu.
U takovim slučajevima imaš puno pravo biti suzdržan i izbjegavati odgovore.
Neki je sljedbenik krijumčario Biblije preko granice u Rusiju. Upitan od graničara: »Kakve su to knjige?« odvažni kršćanin je odgovorio: »To su knjige Goethea, Schiller-a, Shakespeare-a i izvjesnog gospodina Jahvea.«
Prijatelju, u biti je to bila istina, jer je od svakog autora bilo po nešto.
Samo što je »izvjesni Gospodin Jahve« autor Biblije, *Bog*, *Gospodin* koga u St. Zavjetu zovu »Jahve« (»Ja jesam«).
Prijatelju, ovaj čovjek je sretno prešao granicu, iako mu je auto bio natovaren Biblijama!
Slično tome smiješ i ti poneki puta »stvari skriti«, ako drugi nema pravo da sazna punu istinu.–
Ali svaka obmana je opasnost za zajednicu.
Radi toga istinu prikrivaj samo onda, ako za to postoji dobar razlog.

Da li često izbjegavaš potpuni odgovor?

Isus kaže: Tvoj da neka bude da, a tvoj ne neka bude ne!
Jesi li i ti tako jasan, jednoznačan?

DEVETA ZAPOVIJED

To je osnovna Isusova nauka: Radi se o dubokom unutarnjem osvjedočenju, koje se ne odnosi samo na vidljiva djela.
Krist stoga često uzima u zaštitu ljude, koji su od drugih već odavno osuđeni: ubojice, bludnice, carinici, grešnici.
I danas postoje mnogi ljudi, koje je svijet osudio, ali koji su u stvarnosti prijatelji Božji.
Poznata ti je i ona druga vrsta: Farizeji.
Izvana gledano to su plemeniti ljudi, ali unutra su grobovi puni truleži. Isus kaže: Radi se o »sreći« čovjeka, o njegovoj nutrini, o svjedočenju, nakani.
Prijatelju, doklegod želiš dobro, pred Bogom si ispravan, čak i ako u svakodnevnom životu doživljavaš neuspjehe! I obrnuto: Ako je tvoja nakana trula, tada ti ništa neće koristiti prividni sjaj tvojih vanjskih djela.
Trulež ostaje u tebi i onda, ako i ne dođe do ostvarenja tvojih sumnjivih planova.
Volja, žudnja određuje osnovnu vrijednost tvog djelovanja.
I stoga Bog od tebe traži:
»Ne poželi niti jednu stvar bližnjega svoga.«

Tako dugo dok se boriš za vjernost i čistoću, pred Bogom si ispravan: Da li se zaista boriš?
Ili se plašiš žrtve i izbjegavaš žrtve?

DESETA ZAPOVIJED

Možeš li zaista živjeti s Bogom, učiniti Boga *blagom* svog života i osloboditi se materijalističnog stila života?

Ali na kraju krajeva ti činiš isto što svi čine: Tvoj život je ispunjen brigom za novac i glađu za novcem tako, da Bogu u tvom svakodnevnom životu jedva da još preostaje mjesta.

Ti bi »mogao« činiti dobro, ali ipak na kraju činiš zlo.

Zašto je tome tako?

Prijatelju, zar ti nije poznata razlika između »mogao bih« i iskrenog *hoću?*

Ispravna volja je spremna na žrtvu.

Svaka vrijednost ima svoju cijenu.

Potrebna je žrtva da se postigne plemeniti cilj.

Površno »mogao bih« zaista se dodvorava dobrom, ali nije spremno za osvjedočenje, koje od nas iziskuje žrtve.

Ti govoriš: »Kako mogu promijeniti ovu unutarnju želju svoga srca?

Pošteno se trudim, ali nemam snage, da u svom životu promijenim nešto odlučujuće.«

Prijatelju, samo takve misli i nakane mogu nas odlučujuće promijeniti, da to prodre do srži našega srca.

Stoga ti je potrebno tvoje doba mira, tvog razmišljanja, samoće.

U toj tišini pronaći ćeš put do najintimnijeg dijela svog srca i do Boga.

Tada će tvoje misli oblikovati tvoje djelovanje.

Znaš li što tvoje srce (njegov najintimniji dio) stvarno želi?

Tražiš li blago (Boga), ili blaga / novac...)

Nalaziš li vremena za mir, razmišljanje, molitvu i unutarnju sabranost, da bi prodro u dubinu svoga srca?

OGLEDALO ISPOVIJEDI

Uzdaj se u njegovo milosrđe!
Ovi listovi neka budu kao ogledalo, u kojemu možeš promatrati samoga sebe: Kako ja zapravo izgledam?
U kojoj mjeri sam kršćanin?
Neka te ne plaši, ako na sebi pronađeš mnogo toga, što na sebi moraš mijenjati. Bog je dobrostivi pedagog. On ti uvijek pokazuje samo jednu jedinu, važnu i odlučnu stvar, koju moraš mijenjati, jer sve odjednom ne možeš promijeniti.
Upitaj Boga što je od svih stvari za tebe najvažnije!
Time započni. – Ponešto ćeš možda zaista osjetiti kao krivicu, kao izdaju Boga i svoje savjesti. Tada to ispovijedi. Što ne osjećaš kao krivicu, to i nije krivica.–
Najprije nekoliko osnovnih pitanja:

SAVJEST: Funkcionira li tvoja savjest? Osjećaš li ono unutarnje »moraš?« To »ne smiješ«? Pitaš li svoju savjest o bitnim odlukama? Slušaš li svoju savjest, kada ti govori? Ili ne vodiš brigu o svojoj savjesti? Da li ju poslušaš, kada te savjetuje? Da li si ugušio svoju savjest, ako radiš uvijek protiv nje? Jesi li čovjek bez savjesti?

NAGON: Prepuštaš li se svojim nagonima? Stvarima koje te zavode? Prepuštaš li se toku stvari? Ili se trudiš, da postaneš gospodar svojih nagona, jer se ravnaš prema zahtjevima svoje savjesti?

GRIJEH: Jesu li ti poznati tvoji grijesi? Grijeh je ono što nas odvaja od Boga. Grijeh je »odvajanje« od Boga. U čemu si se odvojio od Boga? Odbacio ga? U čemu si dopustio ono, što te navodi da napustiš Boga? Grijeh je »krivica«:
Kada unutarnje »ne smiješ« osjećamo, a ipak činimo što hoćemo! Gdje si postavio sebe iznad volje Božje? Grijeh je »zlo« u nama: Kakovo zlo si počinio protiv bližnjega svoga? Često je to samo pogrešan korak, jer smo zapravo slabi i puni pogrešaka. Ali ponešto je jednostavno sramota, u srži trulo, u osnovi zlo, zločin, pokvareno, tvrdokornost...
Prijatelju, gdje ti Milosrdni ukazuje na tvoju krivicu? On ti želi oprostiti, ako ga priznaš.

1. ZAPOVIJED (Ja sam Gospodin, Bog tvoj. Nemaj drugih bogova uz mene.)

Je li Bog tvoj Gospodin? Da li si svjesno odabrao Boga kao Gospodara tvog života? Izvršavaš li ono što Bog želi? Želiš li ispuniti želju nebeskog Oca? Želiš li živjeti s Bogom? To je tvoja ljubav prema Bogu. – Ili postoji neki drugi »Gospodar«, koji vlada tvojim životom i kojemu se predaješ? Da li je »novac« tvoj »Gospodar« i idol? Imaš li druge »bogove« umjesto jednog *Boga:* zadovoljstvo, uspjeh, ugled, vladanje, blagostanje...?

Vjera u Boga: Prijatelju, sumnjaš li u Boga? Sumnjaš li u to da te on pozna i čuje? Sumnjaš li u to da će ti on jednom pravedno suditi i da će tvoja nagrada biti velika? Sumnjaš li u njegovu ljubav, jer si prepušten sam sebi? Prijatelju, do

žive vjere u Boga dospjet ćeš samo tada, ako se iskreno podvrgavaš Bogu i vršiš njegovu volju.

Vjeruješ li u Božju riječ?
Isus je riječ Božja. Vjeruješ li njegovoj riječi? Da li ju prihvaćaš? Da li o njoj razmišljaš? Da li ti je uopće poznata? Čitaš li Bibliju često, sa razmišljanjem, moleći? Prijatelju, ***Biblija*** ti je vlastito i neprolazno ogledalo ispovijedi! U tom ogledalu spoznaješ tko si i kakav je Bog. Spoznaješ ga tek onda, kada mu kažeš: »Moj Gospodin i moj Bog!«

Pouzdanje: Pouzdaješ li se u to, da je Bog tvoj dobri Otac, koji uvijek i u svemu pomaže, ako je tvoja volja poštena? Ili sumnjaš u to, da ćeš pronaći put povratka? – Ili imaš drski, nepošteni, koristoljubivi optimizam, koji se nada nebu, ali se ne trudi iskreno za Boga?

Ljubav prema Bogu: Svaka ljubav traži žrtve, da li se plašiš žrtve? Želiš li služiti Bogu samo onda, »kada je to lako?« – Svaka ljubav traži blizinu drugoga: Tražiš li Božju blizinu u ***molitvi?*** Da li se moliš? To je središnja točka tvoga života. Tražiš li kontakt s Bogom? To traženje može imati vrlo različite oblike: Razmatranje, razmišljanje o Bogu, razmišljanje o svom vlastitom životu, analizirati svoju savjest, slobodna molitva, tražiti Boga u vjerskim knjigama, moliti Boga za njegovu pomoć, redovna večernja molitva itd. – Osnovno pravilo glasi: Najmanje četvrt sata dnevno moliti! Ako se ne moliš, sam si kriv za posljedice: Povezanost s Bogom se prekida, nadolaze sumnje, nevjera... Tada nedostaje religiozna spoznaja, snaga vjere, uronjenost u Boga.

2. ZAPOVIJED: (Ne izusti imena Gospodina Boga svoga uzalud!)

Doslovce uzeto brani 2. zapovijed zloupotrebu Božjeg imena (zakletvom, kletvom, proklinjanjem, ispraznim izgovorom imena Božjeg). Posmatramo dublje 2. zapovijed brani: Ne govori i ne misli o Bogu kao da on nije »ništa«, nešto beznačajno. Prijatelju, da li je religija za tebe sporedna stvar? Da li Bog za tebe vrijedi koliko i »ništa«? Jesu li ti njegove zapovijedi smiješne? Misliš li s podcjenjivanjem o njegovim riječima? Ili sasvim prezrivo? – Mi kršćani odgovorni smo za »dobro ime« koje Bog ima među ljudima. Bog je stavio u tvoje ruke, da li će ga neki ljudi naći ili prezirati Krista, jer ti živiš tako mlako. Odričeš li se Kristovog imena iz straha od ljudskog mišljenja? Priznaješ li svoju vjeru? I praznovjerje je podcjenjivanje živoga Boga: Jesi li sklon praznovjerju? Jesu li ti dnevni horoskopi važniji od zajedništva s Bogom? Tražiš li pomoć za sebe kod vračara, talismana i amuleta, umjesto da tražiš pomoć kod nebeskog Oca? Tražiš li onostrano uz spiritistički stol i na spiritističkim seansama, umjesto da se povjeriš živome Bogu.

3. ZAPOVIJED: (Slavi dan Gospodnji: »Sjeti se da svetkuješ dan subotnji, Gospodnji!«)

Vrijeme za Boga: Da li su ti poznate opasnosti modernog tempa, jurnjave, huškanja? Tako postaješ nesposoban za molitvu, za kontakt s Bogom, za slušanje unutarnjeg glasa svoje savjesti. Nalaziš li vremena za razgovor s Bogom? Vrijeme za mir, za razmišljanje? »Dan Gospodnji«

mora za tebe biti dan razgovora s Bogom, dan susreta s Bogom, dan razmišljanja o Bogu.

Misa: Dan Gospodnji mora za tebe biti dan Euharistije, svadbena gozba Boga s ljudima, »kraljevska gozba«. On te je svojom krvlju otkupio. Misterij Golgote, Kristova žrtva na križu, uzdiže se nad sve prostore i sva vremena i mora ti stalno biti pred očima. – Prijatelju, da li ti je nedjeljna Misa važna? Ili ti je uvijek nešto drugo važnije?

Povezanost s Bogom: Nedjelja mora za tebe biti onaj dan kada se tvoja povezanost s Gospodinom obnavlja, jača, regenerira. Prije svega u molitvi. Ima li molitva u tvom dnevnom rasporedu ustaljeno mjesto? Da li je i tvoj svakidašnji život povezan s Bogom? Razgovaraš li s Bogom o svojim planovima? Da li o svim važnim stvarima razmišljaš u Božjoj prisutnosti? Razmišljaš li o volji Božjoj? Čitaš li redovito Bibliju? Imaš li pouzdanja, da će te Bog uslišati, ako ga moliš za ono što ti je stvarno potrebno? Jesi li se već privikao da za sve Bogu zahvaljuješ, slaviš ga i veličaš? – Prijatelju, započni najmanje sa pet minuta molitve dnevno.

4. ZAPOVIJED: (Poštuj oca i majku)!

Zajedništvo: Trudiš li se za pravo zajedništvo? U tvojoj obitelji? Sa svojim prijateljem? U radnoj ustanovi? *Egoista* nije sposoban za zajedništvo, jer je tada potrebno drugome nešto ponuditi: Prijaznost, pošteno i otvoreno srce, strpljivost i dobrotu – to su preduvjeti svakog zajedništva.

Egoizam: (Ja – čovjek) Jesi li sebičnjak koji misli samo na sebe? *Osoran,* ohol čovjek koji svima želi zapovijedati? Da li rado *kritiziraš,* jesi li zanovjetalo, da li stavljaš svima po redu prigovore, da li bezrazložno sve osuđuješ? »Nemojte suditi da ne budete suđeni.« Jesi li *samovoljan?* Tvrdoglav čovjek koji nikomu ne može popustiti? Jesi li *preosjetljiv,* da li se lako uzbuđuješ i osjećaš povrijeđenim, da li lako postaješ ogorčen i nezadovoljan sa svojom okolinom? Tada si neupotrebljiv za zajednicu. Jesi li *ohol, samouvjeren, preuzetan?* Jesi li častoljubov čovjek koji želi da ga svi hvale i da mu se svi dive? Da li si čovjek pun *strahopoštovanja* koji sam sebe ispravno samokritički procjenjuje, uviđa svoje vlastite greške, svoje granice, i stoga je jednostavna i skromna osoba. Strahopoštovanje je suprotnost oholosti. Čovjek pun strahopoštovanja neće se lako rugati, zanovijetati, kritizirati...

Obitelj: Trudiš li se da tvoja obitelj bude prava zajednica? Morate imati vremena jedni za druge. Imaš li dovoljno vremena za svoju djecu? Da li redovito i iskreno razgovaraš sa svojim bračnim drugom? – Mnogi nose u svojoj obitelji teški križ. Razgovaraš li s Bogom o svojoj djeci, o svom bračnom drugu? Samo Bog ti može dati snagu da na svom križnom putu ideš putem ljubavi. Da li moliš zajedno sa svojom djecom? Tada će se mnogi problemi riješiti sami od sebe. Da li je Bog »domaćin« u tvojoj obitelji? Prepusti njemu svoje brige, svoju djecu, svog bračnog druga! *On* će se za vas brinuti.

Ljubav prema bližnjemu: Ljudi uvijek gladuju za nekim koji će ih ljubiti, cijeniti, jačati,

hrabriti. Trudiš li se uvijek da postigneš onu ljubav koju ti je Isus pokazao i po njoj živio? »Novu vam zapovijed dajem: Ljubite jedan drugoga; kao što sam ja ljubio vas, ljubite i vi jedan drugoga.« (Iv 13,34) Da li uvijek ponovo započinješ s tom ljubavi? Ili si je napustio? Jesi li ogorčen, okorjeo, povučen u sebe, čudak, zar ne želiš još jednom ljudima pokloniti svoje srce?

5. ZAPOVIJED: (Ne ubij!)

Opraštanje i pomirenje: Je li ti lako oprostiti, pomiriti se? U mjeri u kojoj mi opraštamo, bit će i nama oprošteno. Tražiš li pomirenje? Postoji li netko komu još nisi oprostio i komu ne možeš oprostiti? Da li je mržnja u tvom srcu? Da li prigovaraš i optužuješ, osjećaš li mržnju i neprijateljstvo? Moliš li za one koji ti zlo čine? Tada ćeš sa više smilovanja spoznati zašto je tvoj neprijatelj takav. »Molite za one koji vas progone.« – Prijatelju, poslije svake svađe gradi ponovno mostove!

Ljutnja i gnjev: »U gnjevu čini čovjek što Bogu nije pravo.« Da li se često prepuštaš gnjevu? Jesi li tada grub, nepravedan, vrijeđaš li ljude? Da li se lako razgnjeviš?

Strpljivost i mir: Imaš li *strpljivosti* sa pogreškama i slabostima svoje okoline? Možeš li zlo podnijeti u *strpljivosti?* Jesi li čovjek *mira?* Pokušavaš li uvijek ponovno uspostaviti mir i onda ako je drugi kriv? Jesi li čovjek iz koga zrači mir? – Ili si možda nezadovoljan čovjek pun jadikovki i muka, optužbi i zahtjeva? Širiš li oko sebe mnogo nemira, zbrke, nezadovoljstva? Imaš li

oštar jezik, stavljaš li često zajedljive primjedbe? »Blago mirotvorcima«...

Nasilje: Jesi li nasilan čovjek? Upadaš li u svađe? Prepireš li se sa svima? Sprovodiš li svoju volju silom? »Blaženi koji ne čine nasilje.«

Obzir: Jesi li čovjek pun obzira? Nastojiš li izbjegavati sve ono čime drugome možeš nanijeti štetu? »Što ste učinili jednome od ove moje najmanje braće meni ste učinili.« Prijatelju, u čemu si bio bezobziran? U čemu si drugima učinio zlo? U obitelji? U uličnom saobraćaju? Na radnom mjestu? – Jesi li za druge postao zlo? Smutnja? Zavodnik?

Alkohol: Jesi li pijanac? To znači: Ne možeš se više osloboditi alkohola iako to možda tvojoj obitelji nanosi veliku štetu? Alkohol oslobađa zlo u nama: Koliko bijede i nevolje ima obitelj pijanca! Koliko svađa i nasilja! Bog ti može pomoći. Moli ga za to!

Ubojstvo: Samo Bog je gospodar ljudskog života. Jesi li sagriješio u krvi nerođene djece? Jesi li ubio nerođeno dijete u majčinoj utrobi? Jesi li kriv za abortus? Jesi li tome pripomogao? Na to savjetovao? – Samoubojstvo je također ubojstvo. Jer samo Bog određuje trenutak kada će nas pozvati. – Prijatelju, Bog može pomoći tvojoj duši u nevolji, osloboditi ju trenutaka tame, i opet ju voditi na put radosti. Razgovaraj sa svećenikom posve otvoreno o onome što te opterećuje u dubini duše!

6. ZAPOVIJED: (Ne sagriješi bludno. »Ne čini preljub«)

Brak: Je li tvoj brak zajednica ljubavi? Ili samo koristi? Jesi li prestao svom bračnom drugu darivati svoje srce? Živite li jedno pored drugog kao stranci? Iskazuješ li svom bračnom drugu svoju privrženost? Da li uvijek ponovno započinješ sa snažnom ljubavi, dobrotom, strpljenjem i razumijevanjem? Da li iskreno razgovaraš sa svojim bračnim drugom? Prijatelju, nemoj napustiti borbu?! Ne dopusti da se vaš brak ne pretvori u život jednog pored drugog. Nemoj dopustiti da vaš brak propadne u samrtnom ćutanju. Uvijek počni ispočetka!

Vjernost: Jesi li vjeran svom bračnom drugu? Upuštaš li se u seksualne avanture izvan braka? »Nitko ne može služiti dvojici gospodara«...

Odgovorno roditeljstvo: Bračni partneri moraju u svojoj savjesti raščistiti pitanje o broju djece. Trudiš li se da ideš ispravnim putem? Trudiš li se za ono samosvladavanje koje je neophodno s dozvoljenim metodama reguliranja broja porođaja (izbor vremena, apstinencija)? Ako u pomanjkanju savjeta ili slabosti primjenjujete nedozvoljene metode, nije li to tako velika krivica da morate izbjegavati sakramente, ali uputno je, da svoj položaj iskreno prikažete u ispovijedi!

Čistoća: Da li dopuštaš da te preplavi val seksualizacije našega vremena? Jesi li rob tog nagona? Poduzimaš li nešto protiv zarobljavanja seksom? Jesi li stekao jasna osvjedočenja? Želiš li postići čistoću srca? Hoćeš li se potruditi za to? »Blago onima koji su čista srca jer će Boga gleda-

ti.« (Mt 5,8) Izbjegavaš li ono što te seksualno podražuje: loše filmove, knjige, časopise, šale, susrete? Tražiš li u povezanosti s Bogom potrebnu snagu za čistoću i samosvladavanje?

Poznanstvo i vjereništvo: Da li možeš čekati do vjenčanja? Tko religiozno vjereništvo ozbiljno shvaća, taj zna, da potpuno tjelesno i duševno ujedinjenje nastupa tek nakon konačnog »da« izgovorenog pred Bogom. Za vrijeme poznanstva (vjereništva) mora se izbjegavati sve ono, što nutarnjom konsekvencijom i potpuno razumljivo traži potpuno tjelesno i duševno jedinstvo i k tomu vodi.

7. ZAPOVIJED: (Ne ukradi!)

Lakomost i materijalizam: Da li su ti novac i blagostanje velika kušnja, Mamon, koja te odvodi od Boga i dobra? Da li u jurnjavi za novcem propada tvoja molitva i tvoja obitelj? Jesu li ti novac i zadovoljstvo važniji od istine, ljubavi i povezanosti s Bogom? Dopuštaš li da te pohlepa za novcem savlada? Prijatelju, oslobodi se! Bog će tvom srcu udijeliti više mira nego sva dobra onoga svijeta.

Živjeti jednostavnije: Da li si se odlučio da živiš jednostavnije? Živi jednostavnije i bit ćeš Bogu bliži. Trebaš li zaista sve ono što kupuješ? Prepuštaš li se potrošačkom bjesnilu? Jesi li neumjeren? Pomažeš li, ako ti je subrat u nevolji? Ili zatvaraš srce pred njegovom nevoljom? Rasipaš li ono što je drugima neophodno? »Blago milosrdnima jer će postići milosrđe!« (Mt 5,7)

Da li tvoja savjest zastaje pred novcem? Jesi li čestit, pouzdan čovjek? Ili si lopov, koji ima »ljepljive prste«? Koristiš li ukradeno? Varaš li obmanama? Da li zloupotrebljavaš svoj službeni položaj za osobno bogaćenje? Jesi li kome pričinio veliku štetu? Pokušavaš li nanesenu štetu nadoknaditi? (To možeš i potajice) Jesi li ispravan u poslovnom životu?

Poziv i rad: Tvoj rad mora služiti ljudima: Radiš li savjesno? Neumorno? Nemarno? Nepouzdano? Tvoj rad je Božji zov upućen tebi da služiš bližnjima. Jesi li u svom radu savjestan? Pošten? Odgovoran? Vršiš li slabe usluge po punoj cijeni? Da li bez potrebe oštećuješ vlasništvo ustanove? Da li si lijen, tražiš li udobnost i više zadovoljstava? Prijatelju, nastojiš li stvoriti dobru radnu klimu? Imaš li dobre odnose sa pretpostavljenima i suradnicima? Imaš li osjećaja za društvenu zajednicu? Samo ako se svi opredijele za ono »najbolje u zakonu« (pravednost, milosrđe i vjernost) može se i u radu razviti pravo zajedništvo.

8. ZAPOVIJED: (Ne smiješ lagati! »Ne reci lažnog svjedočanstva na bližnjega svoga.«)

Istina: Da li uvijek tražiš dublju istinu? Razmišljaš li o bitnim pitanjima? Da li slijediš spoznatu istinu? Ili se na to ne osvrćeš? Izbjegavaš li istinu? Da li potiskuješ istinu? Da li slušaš istinu samo onda, ako ti je to »lako«? Pred čim zapravo zatvaraš oči? Što ne želiš vidjeti? I zašto? Iz straha, lijenosti, samouvjerenosti? Živiš li u svijetu snova? Izbjegavaš li bitna pitanja? Izbjegavaš li da spoznaš istinu? – Tražiš li *istinu* kod Isusa Krista? »*Ja* sam put, istina i život.«

Iskrenost: Jesi li istinoljubiv čovjek? Pošten i otvoren? Ili nešto drugome rado slažeš? Da li se kod tebe nikada ne zna što stvarno misliš?

Laž: Da li si lažljiv? Da li tražiš izgovore? Da li lažeš iz »potrebe«? Ne izvršavaš obećanja? Varaš, hiniš, pretvaraš se? Pretjeruješ? – Priznaješ li vlastite greške? Može li se vjerovati tvojoj riječi? – Da li ljude rado obmanjuješ?

Kleveta i ogovor: Da li druge ogovaraš i klevećeš? Da li drugima nešto »prišivaš«? Da li stvari krivo prikazuješ? Iznosiš li zlo o drugima, iako to zapravo nije potrebno? Da li drugima rado pričaš »najgore novosti«, iako o tome ne znaš ništa pouzdano? Da li si stekao zlu naviku da o ljudima »sudiš«? »Blago mirotvorcima jer će se zvati sinovi Božji!« (Mt 5,9)
Ne unosi nemir među ljude!

Reci istinu s ljubavlju: Jesi li milosrdan, kada nešto moraš poravnati? Govoriš li istinu s ljubavlju? Ili imaš običaj izreći istinu na grub način, bez ljubavi? – Prijatelju, nađi najprije pristup ka srcu bližnjega! Tako ćeš mu i neke teške stvari olakšati. »Blago milosrdnima jer će postići milosrđe!« (Mt 5,7)

9, i 10. ZAPOVIJED: (Ne poželi žene bližnjega svoga! Ne poželi nikakve stvari bližnjega svoga!)

Najiskrenije osvjedočenje: Bog gleda na najiskrenije osvjedočenje, na srce, na najskrovitije namjere, a ne samo na vanjska djela: Koje su najdublje nakane tvog srca? Da li doista želiš dobro? Da li stvarno želiš vjernost, čistoću srca, slobodu

od ropstva nagonima? Želiš li stvarno više služiti Bogu nego novcu? Tražiš li uistinu Boga od svega srca? Ako zaista tražiš »svjetlo«, naći ćeš Boga. Tada unutarnje htijenje i nastojanje daje vrijednost tvojim djelima i tvojim danima. – Ako nalaziš vremena za tišinu i razmatranje, znaš li tada, što tvoje srce (tvoja nutrina) stvarno želi?

Osvjedočenje se pokazuje u žrtvi: Mnogi žele dobro, dok je »lako«. Ali svaka vrijednost ima svoju cijenu, tražit će od nas žrtvu, da bismo se za nju izborili. Plašiš li se žrtve? – Snagu da se predamo ljudima i Bogu primamo odozgo, iz povezanosti s »Gospodinom«: Nalaziš li vremena za tišinu i molitvu, da prodreš u dubinu svoga srca? Samo tu možeš želje svoga srca odlučno mijenjati. Jer tamo je *Bog*. On mijenja tvoj život iz nutrine, po ljubavi i smilovanju.

Ljubav koju Krist traži: Želiš li ostati vjeran Bogu? I biti dobar ljudima? Tada imaš onu ljubav o kojoj Krist govori: »Moraš Gospodina, Boga svoga, ljubiti svim srcem, cijelom dušom i svim svojim mislima... a bližnjega svoga kao samoga sebe. »Tako ti je on naredio.« Ljubite se međusobno kao što sam ja ljubio vas.«

10 ZAPOVIJEDI BOŽJIH

Ja sam *Gospodin,* Bog tvoj, koji te je otkupio i oslobodio.

1. Ja sam Gospodin Bog tvoj: Nemaj drugih bogova uz mene!
2. Ne izusti imena Gospodina Boga svoga uzalud!
3. Spomeni se da svetkuješ dan Gospodnji!
4. Poštuj oca i majku da dugo živiš i dobro ti bude na zemlji!
5. Ne ubij!
6. Ne sagriješi bludno!
7. Ne ukradi!
8. Ne reci lažna svjedočanstva na bližnjega svoga!
9. Ne poželi žene bližnjega svoga!
10. Ne poželi nikakve stvari bližnjega svoga!

Ovih 10 zapovijedi temelj su svega. Veži se uz Boga. Veži se uz ovih 10 zapovijedi Božjih. Tada će tvoj život imati uspjeha, a smrt će za tebe biti samo prelazak u vječni život. To je Kristovo obećanje: »Ako želiš postići život, drži zapovijedi!«

Prijatelju, pitaš se, da li će ti to uspjeti. Jer tako često se osjećaš opterećen križem koji nosiš. Ali Gospodin Isus ti govori: »Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti. Uzmite jaram moj na se i učite od mene, jer sam krotka i ponizna srca. Tako ćete naći pokoj svojim dušama, jer jaram je *moj* sladak, a *moje* breme lako.« (Mt 11, 28-29)
Prijatelju, *Gospodin* će tvoj teret olakšati! Ostani u njegovoj blizini.

ZAHVALNA MOLITVA

Hvala, Isuse, što si mi oprostio!
Hvala, *Gospodine,* što je opet mir u mom srcu.
Isuse, ti si mi poklonio taj mir.
Uspostavio si mir između Boga i mene.
Samo tvojom pomoći mogu oprostiti ljudima,
Tako da je sada opet mir
između mene i ljudi.
Isuse, Mirotvorče, zahvaljujem ti,
što si mi udijelio svoj mir!

Hvala, Isuse, što opet mogu vjerovati.
U sasvim novom svjetlu stojiš
sada pred mojim očima.
Posmatram te srcem punim ljubavi
tako jasno i živo.
Tvoja riječ mi je sada kao blistavo svjetlo,
u kojem sve lako čitam.
Sada uviđam svoj put i sada razumijem
tvoj put! Sada sam tvoj, na putu prema tebi.
Hvala, Isuse!

Da, Gospodine, bježao sam od tebe.
Okretao sam ti leđa.
Jer bio sam sasvim zaljubljen u stvari ove zemlje.
Ali upravo radi toga nisam mogao stvarno ljubiti.
Mislio sam na samoga sebe, a to nije bila ljubav.

Isuse, zahvaljujem ti od svega srca,
što si me pozvao natrag!
Dozivao si me,
tvoj glas je dopro do mene,
tvoja me je riječ dirnula u srce:
»Vrati se!«
I sada sam tu, kod tebe. Hvala, Isuse!

Otkada sam naučio da te ljubim,
naučio sam moliti. Hvala, Isuse!
Sada znam sigurno: Molitva je ljubav!
Ništa drugo.
Isuse, želim da te ljubim! Uvijek ljubim,
uvijek molim. Jer u molitvi ti si mi blizu.
Hvala, Isuse!

Još jedno te molim, Isuse: daj mi
razumijevanja za tvoju riječ!
Daj mi vrijeme i razumijevanje, daj mi svoju riječ
u srcu, daj mi vjernost tvojoj Bibliji.
Jer tvoja riječ sadrži tebe cijeloga.
U tvojoj riječi učim da te upoznam,
kakav si.
Isuse, želim te potpuno upoznati,
i naučiti da te potpuno ljubim. Amen

Sadržaj:

Tako je Isus obilazio gradove i sela svoje domovine.
A kada vidje mnoštvo naroda, sažali se nad njim, jer bijahu satrveni i zapušteni kao ovce bez pastira. (Mt 9, 36)

Prijatelju, Isus ima smilovanja s tobom!
Vjeruj u njegovu ljubav iako si Boga izgubio ispred svojih očiju.
Vjeruj u njegovo smilovanje, iako je tvoja duša pod krivicom skršena.
Njegovo smilovanje veće je od tvoje krivice, njegova ljubav je blistavija nego tama u tebi, i njegova milost je moćnija nego klonulost tvoje duše.